AGENDA

Sermone Vandalico conscripta
Precibus etiam matutino-vespertinis aucta
adiuvante
Benedictione Benedicentis.

A.R.S.M DCC LXXXV. VII. Idib. Iunii.

1785

Oratio Dominica.

Ocsa nás, ki szi vu nebeszaj. Szvéti sze Imé
tvoje. Pridi nnám králeszstvo tvoje. Bojdi vola
tvoja, kakó vu nébi, tak i na zemli. Krúha
nassega vszakdenesnyega, daj nam ga gnesz.
I odpüszti nam dugé nasse, kakó i mi odpüs-
tsamo dusnikom nassim. I ne vpelaj nasz vu
szkúsávanye. Nego odszlobodi nász od hüdoga.
Ár je tvoje králeszstvo, dika, znosnoszt, vé-
danye, vezdaj i vekivekoma. Amen.

Slovra Patri &c.

Dika bojdi Bougi Otsi, i Szini, i Dühi
Szvétomi, kak je od zatsétka dika bila,
tak bojdi zdaj, i vekivekoma. Amen.

In Nomine Iesu.

Prva
misa
Sakramenta
Baptsma

MODUS
od
Krsztnoga Szveszta
vo Szluženiá.

Vu Iméni Ocse, i Szina, i Duha szvétoga,
bojdi etoga Deteta okrsztsávanye, Amen!

Vu Krisztusi lublena Brátya! Da szte eto Dejte
eszi prineszli, naj sze okrszti, po szvétom Krszti
vu 'zitka knige zapise, i vu matere czérkvi ti-
váristvo vzeme: Naj prvle poszlühnimo z Boze
rejcsi, vu kákszem poszteneji szo otroczi pri naszem
Poszpodnom Bougi, i kákso szkrb mà na nyè nai'

Posz

Poszpon Jezus Kriſztus. Od toga tak píše Szvéti
Marko Evangyeliſta, vu Szvojem Evangyeliomi na
deszétom táli: Vu onom vrejmeni, praj, neszli szo
k Jezuſi otroke, dabi sze ji dotekno. Vucseníczke
szo pa kárali one, steri szo je tà prinászali. Ste-
ro gda bi Jezus vido, raszrdo sze je, ino je erkao:
Dopüſztite otrokom kmeni prihájati, i ne prepovi-
dávajte nyim, zakaj je takſi Bóže králeſztvo. Zaiſz-
tino velim vám: Steri koli ne vzeme králeſztva Bo-
'zega, liki dejte, znikakſim tálom vnyè ne pride.
I rokè na nyè vrzécsi ~~blagoszlovo~~ je je. Ete Evan-
gyeliom tak ocsivesno tou znamenüje: Kaj szo otro-
czi vu Bożoj milosesi, i kaj nyè Boug lübi. Stero
je i zetim poszvedouo: kaj je nyim angyele szpra-
vo, i zapovedao je nyim, naj nyè bránio, liki je
piszano pri Szvétom Mátaji na oszemájszetom
táli.

Razmejte pa, verni Kirſztoveniczi, kaj Poszpon
Jezus iſztino lübi otroke: ali nej za nyihovo ne-
düznoszt, ali kaj bi oni brezi grejha bili. Ár li-
ki vſzi lidjè, tak i oni, od Adamovoga szpadaja,
sze vu grejhi poprija jo, i rodijo, ino liki Szvéti

Pavel

Paveo právi, po natúri fzo te fzmrti fzinovje. Nego Poſzpodin Boug je miloſztiven knyim, i nyè lübi zato: ka ſzo nyegovo ſztvorjenyè, i ſzmilüje ſze nad nyimi, videvſi nyihovo pogibelnoſzt, ino nevolo, vſztero ſzo po porodjenyà grejhi ſzpadnoli, i miloſztivno želej nyè odſzlobóditi zete pogibelnoſzti i ſzkvarjenyà po ſzvojem lübléном Színi, naſem Poſzpodnem Jezuſi Kriſztuſi, kí je ſzám ſzebé na ſzmrt dáo, nej li ſzamo za te ſztáre lidi; nego i za drouzno dezo tüdi; da ſze, odſzlobodjeni od vekivecsnoga ſzkvarjenyà, zvelicsajo na-vſze vekke.

Záto, lübléna Brátya, priſztoupmo knaſemi Poſzpodni Bougi zvroucsov vôrov, ino lübéznoſztjov, ino vu molitvi naſoj preporácsajmo eto Dejte, proszévsi, naj nyemi za volo ſzvojega jedinorodjenoga Szinà, Jezuſa Kriſztuſa, kí je ſzám ſzebè na ſzmrt dáo za dezo, dà právo vôro, da ſzvoj krſzt haſznovito i zvelicsano gori vzeme, i vtom dokonca oſztáne Vſzigdár, molmo ſze, právim, zetakſim tálom: Vekivecsni vſzamogoucsi Otsa Poſzpodin Boug! proſzimo te, za volo tvojega ſzvetoga Szinà, naſega

Sa

Poszpodna Jezusa Kriſztusa, püſzti tvojega ſzvéto-
ga Dühà, naj ete na tvoj kejp ſztvorjéne poglavite
ſztvári ſzrezè raſzveti, i porodi vnyem právo vö-
ro, lübézen i pokornoſzt, da hüdomi peklenſzkomi
vrági, ſzvejti, i tejli prouti ſztánoti, tebi pa
ſzvéta i ſzíva czérker biti more. Daj, naj odür-
jáva grejh, i peklénſzkoga vrága vſzáko rüžno
pobodjávanye, tebè ſze pa, oh vekivecsni Bože,
boji, poſtüje, i ſzprávoga ſzrcza lübi, ſztvojim
ſzvétim Szinom, i zDühom ſzvétim na vſze vek-
ke, Amen.

Ocsa nas, ki ſzi vu nebéſzaj, &c.

Ze váſz pitam, verni Kriſztsenizi: Jeli želejte,
naj ſze eto dejte po ſzvétom Kriſzti odſzlobodi od
'znyim porodjenoga ſzkvarjenyà, i preporodi?

Odgovor: Želejmo.

Jeli oblübite tou vu ofzobi etoga deteta, kaj zBo-
'ze voule i pomouesi prouti ſztáne vſzákjemi vraj-
'zemi deli i naminyávanyi?

Odgovor: Oblübimo.

Jeli oblübite eto, kaj zBožov pomouesjouv prouti
ſztáne etomi ſzvejti, i vſzákeſoj nyegovoj pizdoſz-

doszti, (preczimbi)?

Odgovor: Oblübimo.

Jeli oblübite i tou, kaj z Bożov pomocsjouv prouti szta-
ne szvojega tejla vszákyemi hüdomi pożelejnyi, ino ná-
klonoszti?

Odgovor: Oblübimo.

Poszlühnite záto, kaj je nas Poszpon Jezus Kriszrus
etoga szveszrva naszrávlenik: geto pri szvétom Mar-
ki na 16. táli v. 15. etak právi: Steri koli bode
vörvo, ino sze okrszti, té sze zveliesa. XX

Pitam te záto N. jeli vörjes vu ednom Bougi, Ocsi
vszamogoucsem, Sztvoriteli nëbe i zémle?

Odgovor: Vörjem.

N. Jeli vörjes vu Jezusi Kriszusi, Szini nyegovom
jedinorodjenom, Poszpodni nasem, ki sze je poprijao
od Duha szvétoga, porodo sze je zdevicze Marie,
moko je trpo prod Pontius Pilatusem, raszpét je,
vmrou je, pokopan je, doli je sztoupo na pekeo,
na trétyi dén je od mrtvi gori sztano, zaszroupo
je vu nebésza, tam szedi pri Bougi Ocsi vszamo-
goucsem na deszniczi, odkud pride szoudit 'zive
ino mrtve?

Odgovor: Vörjem.

N. Jeli

N. Jeli vörjes vu szvétom Duhi?

Odgovor: Vörjem.

N. Jeli szpoznáss, da szo tri Bogovi, i tri Osebe, i tri Gospodni, i tri Stvarniki?

Odgovor: Szpoznám.

N. Jeli vörjes szveto mater czérkev krsztsánszko, obcsinszko, vszej szvéczov obszino, grejhov odpüscsanye, tejla gori sztánenye, i žitek vekivecsni, Amen.

Odgovor: Vörjem.

N. Jeli fze szcsés na eto tvojo krsztsánszko vöro okrsztiti?

Odgovor: Scsém fze.

Prisztoupi záto eszi na eto tvojo vöro, ino oblübi, ino fze okrszti vu iméni szvétoga Trojsztva, jedinoga právoga Bogà, pouleg nassega Gospodna Jezusa Krisztusa szveti zapouvidi etako.

N. Jasz te krsztim vu iméni Ocsè, i Szinà, i Düha szvétoga, Amen.

Ritu baptismali peracto dicat Minister capiti infantis impositis duobus dextrae digitis.

Vekivecsni vszamogoucsi Gospodin Bog, nassega Gospodna Jezusa Krisztusa, szveti Ocsa, ki je tebè po vodi, i szvétom Duhi, znouvich preporodo, i vsze grejhe ti je odpüszto, potrdite po szvojoj miloscsi:

da

da vu teji i vu dúsi rasztéš, vu nouzom i szvétom
zítki sze povékssávas. Da sze po tebi, i po nász, i po
vszej krsztseniki nyegovo szvéto imè povszud, i vszigdár,
szveti, i nyegovo králesztvo sze narája i povékssáva po
nasem Gospodni Jezusi Krisztusi, Amen.

Admonitio ad Susceptores.

Lübléna moja Brátya, steri szte vu etom krszti nazoucsi,
i vu oszobi etoga deteta szte odgovárjali, opominam vász,
na eto dejte szkrb mejte; da, csi nevolno pred vrejme-
nom sziroutta posztáne, prvle, liki bode szvojim rázu-
mom živeti moglo: tak vi gyedno i verno nyè vcsite.
Naj prvo, na deszétero Bózo zapovid: zstere szpozna
Bózo volo, i szvoje krihke nature sztálnoszt. Drügoucs,
na vöro krsztsánszko; naj szpozna Gospodnoga Bogà
dobrouto; stero je knám, i kcsédomi csloveksánszkomi
národi szkázao, po nasem Gospodni Jezusi Krisztusi.
Tretics, vcsite je na molitev, na Otsa nasz, i na
vszákse kzvelicsanyi valon delo. Strtics, i obszlejd-
nyim, vu vszem zítki vasem, ponleg premouesi vsze,
je opominajte na Bózi i krsztsánszki zítek, naj
bole, csi bodete vidili, kaj bi etim oblümbam, stere

szte

Szte vi eti vu nyegovoj oszobi oblübili, za dosz-
ta ne vsinilo, nego nepobożni i hüdi žitek bi
szprevájalo. Od steroga je obari, i nász vsze orsa
vszamogoucsi Poszpodin Bog za vrejdnoszt Jezusa
Krisztusa po szvojem szvétom düsi, Amen.

Porro sic loquatur Minister.

Vu Jezusi lüblena Brátya! da je vekivecsni, vszamo-
goucsi, i milosztivni Poszpodin Bog za szvojega szvé-
toga Szina, za Jezusa Krisztusa eto dejte po szvétom krsz-
ti, vu krsztsánszke matere czérkvi tiváristvo noter
vzeo, i med te verne zracsuno: dužni szmo nyemi za
tou zahváliti, i szponizsnim szrczom prosziti, naj eto
dejte znami navkup noter dokoncza vu ti pravics-
ni verni tiváristvi zdrži, bráni, hráni i milosztivno
povékssáva. Erczite záto za menov eto nadzledüjoucso
molitev.

Vszamogoucsi, milosztivni otsa Poszpodin Bog!
hválo ti dájemo, kaj tvojo mater czérkev eti na etoj
zemli czipis, zdržáva, i bránis. Navkupe pa i
záto, kaj szi eto dejte, po szvétoga krszta szvesztvi
dopüszto znouvics preporoditi, po kom szi je med

te

te verne tvoje noter zraszuno, i po naszem Goszpodni Jezuszi Krisztusi vszprávleni zvelicsánszki dobroutaj tálnika vszino. Prosimo te za etoga tvojega szvétoga Szinà, za Goszpodna nasega Jezusa Krisztusa volo: obdrzi etoga tvojega szlugo (eto tvojo szlužbeniczo) vu tvojoj miloszti noter do konca; naj sze na tvojega iména diko gori szhráni, tebi pravicsno szlüzi, tebè ditsi, i gori zvisáva; i po vö preminejnyi, vu vekivecsno králesztvo pride. Amen.

Benedictio.

Blagoszlovi ze vász Otca Goszpodin Boug, Obari vász Szin Boug, poszvéti vász Szveti Düh Boug vu právoj vöri; da po etom krátkom zitki, nebeszkoga blázensztva úrösino vzemete, i ládate na vsze vekke, Amen.

Od Szpelávanya one, Stere dejte živè.

Formula Juramenti pro Curatis

Dobra i verna krsztenicza! vzemi na pamet tvoj vezdásnyi réd; ne stimaj, ka szi teliko vrejmena

vu

vu tvojoj hiži szidejla, ino szi szve od vinejshnyega
dela zdržávala, zdaj szi pa že eti nazoucsi, naj
szve szponiznov molitvov, ino blagoszlovom, vu krsz-
tsánszko szpráviscse noter szpelas, ne stimaj, prí-
vim, ka bi predtemtoga vu Bożoj szrditoszti, ali
vprekleństvi bila za volo rodjenyà deteta troje-
ga. Ár i domà vu tvojoj hiži, tí i tvoje dejte
szta vu Bożoj lübéznoszti, i vmilosesi bilà, i
'znyegovoga szvétoga blagoszlova szi noszecsa po-
sztaínola, i eto dejte na ete szvejt porodila. Od
toga tak píse Moses (Gen. 49, v 25.): Od tvojega otsè
Bogà je; praj, tvoja pomoucs, ino szi od toga vszamo-
goucsega blagoszlovlena zblagoszlovom od zgora zse-
bész, blagoszlovi sze pod nyimi zgloborsine tvoji prsz.
I tak právi szvéti Pavel (1 Tim. 2.): Adam je nej pre-
kanyen, nego żenszka gláva, stera je pregrisila
szprávde prelomlenyem: Ali dônok sze zveliesa po
porodjenyej deczè, ci sztálno obsztoji vu vöri,
vu krsztsánszkoj lübéznoszti, i vu csiszstom szvé-
tom 'zitki. Veliki trouszt je tak tou, ka te porod-
ne 'zene zBożega blagoszlova noszecse posztáno,
i dezo rodijo, ino ka je tou nyih delo ino moka

zveli

zvelicsitelna. Zato ti, verna kriszteniczа, szpoznaj
tvojega milosztivnoga Bogà dobrouto, i zahváli nye-
mi, ober toga tebè i zdetetom vrét nyemi preporoczi,
i szponiznoga szrcza ga prosszi, da je vrajža bisz-
nouesa, i toga szvejta hüdouba, tak jako velika, naj
te on po szvojoj znoznoszti varuje, vodi, hrani, i na
žitek vekivecsni ravna. Potom toga sze jáko na tou
paksi ino szkrbi, da tvoj žitek pouleg Boże voule
ravnas, ino sze ga vu vszej tvoji szteráj boj. Szkrb
tüdi mej na dejte tvoje: da nyè vu Bogà bojazno-
ti i lübéznoszti gori hránis, da vu onom, ka je vu
szvétom krszti oblübilo, verno obsztoji. Ár tak bode
Boža milosesa i blagoszlov nad vama; kakо szvéti
Dávid Solt. 128. szvedorsi, etak erkouesi: Bláženi
szo vszi, ki sze Bogà boji jo, i po nyegovi szteráj
hodijo. Da zdelom tvoji rouk žives, blážen szi, i do-
bro ti je. Tvoja žena bode vtvojoj hiži, kakо roden
trsz, tvoja decsicza pa, kakо olive mladovje okou-
li sztola tvojega. Ovo, tak sze blagoszlovi cslovik,
ki sze Bogà boji. Blagoszlovi te Bong zSiona, da
vidis tvoje hiže dobrouto, vu vszem tvojem žitki.

Da

I da vidis tvojï Szinov Szini, i matere czérkvi
kriesztsánszke mér. Vu Sterom Bózem blagoszlovi,
naj vszi tála zadobimo, molmo Sze ponizno, etak
govoréesi:

Oh Goszpodne Bóze! nas lübléni Szvéti Otsa, ki
Szi po Mosesi Szlügi tvojem zapovedo, naj Sze vszák-
gvüsnom vrejmeni vczérkev noter Szpela. Prosti-
mo te za predrágoga tvojega Szinà Goszpodna nase-
ga Jezusa Kriesztusa, blagoszlovi eto tvojo Szlüzbeni-
czo, Stero zdaj vu tvoje kriesztsánszko Szpravisce
noter pelamo, Znyè utrobe Szádom navküpe, naj Sze
vu vszem Szvojem Zitki vu tebi vüpa, tebè lübi, hvá-
li, i po Szmrti vu nebeszkoga blázensztva czér-
kev noter pripela, po tvojem Szvétom Szini, Goszpod-
ni nasem Jezusi Kriesztusi, Steri Sztebom Zivè i
goszpodüje vu jedinsztvi dühà Szvétoga na vsze
vekike, Amen.

Otsa nas, ki Szi vu nebeszaj &c.

Ahia

Alia Oratio Puerperae in Introductione.

Oh vszamogoucsi, vekivecsni, i milosztivni Goszpodin Bovg! ki szi zapovedo po tvojem szlügi Mosesi, naj vszáka zenszka glava, stera porodi szinà ali cér, po gvüsnom vrejmeni vu czérkev idoucsa, száma szebè, ino szvoje dejte tebi preporovsi, tebi áldüje, ino sze tebi moli. Ovo i jasz, tvoje szvéte milosese ponizna szlüzbenicza, szam tüdi zdaj eszi prisla, pred tvoje szvéto lice, ino áldüjem tebi zpráve vö-re zhájajoucsim áldüvom, tebi hválo dájem, ka szi ti menè zzivim ino zdravim deterom prigledno ino blagoszlovo, vu mojega rodjenyà bolezoszti szi me milosztivno pomágao, moje dejte szi vu szvétom krszti za tvojega szinà (za tvojo csér) gori pri-jao. Menè szi vu mojoj diteésnoj poszteli znojim de-tetom navküp od vsze düsevne ino telovne pogibeli milosztivno obarvao, ino szi meni moje prvo dobro zdrávje nazáj povrno. Za stero tvojo dobrouto, boj-di hváleno ino dicseno tvoje szvéto imè vekivekouma. Proszim ponizno tvojo szvéto dobrouto, da i potom toga eto tvojo szvéto milosesо drzi nad menov,

ino

ino bráni me od vszáke dűsevne i telovne pogibeli, od peklenszkoga vrága szkűsávanya moucsi ino od vszega hűdoga. Etoga mojega deteta, szkero je vu szvétom Krszti med Krsztsenike zracsunano, ino vu tvojo szvéto miloszesо vzéto, bojdi milosztivni Otsa, hrányenik, ino obránycnik. Povéksávaj nyé vu právoj krsztánszkoj vőri, ino vu tvojem póvrou szpoznanyi. Da po szvojem zetoga szvejta vő preminejnyi dobí 'zítka vekivecsnoga blázenszтvo ino koronuo. Eto mi dáj moj Szvéti Otsa, za tvojega Szvétoga Szinà, Poszpodna nasega Jezusa Krisztusa trplejnya, krvnoga preleánya ino neduzne szmrti vrejdnoszti volo, po tvojem Szvétom dűhi, Amen.

Benedictio.

Po etom 'ze jasz tebé verna Krsztsenicza denésnyi dén pouleg mojega pozványa csészti na vő hodejnye Odszlobodim, i proszim vszamogoucsega Bogà za tébe, naj te ogblagoszlovi, i poszvéti, prouti pekleńdzkomi vrági, po szvojí Szvéti angyeli bráni, pamet po Szvétom dűhi razszvétí: da bláženа bojdi vu hízi trojoj, i 'zvűna hi'ze troje, i vu vszem dugovánji, ino deli tvojem. Ktero i dopűszti tebi Otsa, Szin, i dűjh Szvéti, eden právi vekivecsni Bog. Amen.

Odszpe.

Formula Introduc- cenè Pro- pesani defuncto, Alfonsi

Od szpelávanya one, stere dejte je pred krsztom, ali po krszti, mrlou.

Dobra i verna Krsztsenicza! vzemi dobro na pamet tvojo vezdásnyo szrálnoszt, Ka szi dejte poprieła vu tvojoj utrobi, ino szi je na ete szvejt porodila: tou sze ti je nej li tak prigodilo; nego je zvszamogoucsega Boga dobre voule ino zblagoszlova vesinyeno. Ar je on szvouro cslovecsánszki národ, i hiszta vkúp prebivanye ja blagoszlovo govorécsi: narájajte sze ino sze plodite, Gen. 1, 26. - Eta rejcs je znożna rejcs, prosztere jákoszti sze ti hiżniczke rodni. Ar sze je tak vidilo Bożoj dobroj vouli, naj sze zhiżnikov csisztega réda plodi nyegovo lüszтvo i sereg, ki je obesinszka czérkev krsztsánszka ti Szvéczov, tou je tou, ti verni Bożi Szvéto Szprávszkaj nebeszki dühovje, Szvéti angyelje, neszta- viscse, naj ga na etom Szvejti, liki vu nebé- noma hvali, diesi i gori zvisáva. Vu kom on pa, liki vedrej sznajżnoj palacsi, ali vdrá- goj czérkvi prebiva, i 'znyim deli Szvojega blázenoga Bożánszтva dobrоute.

Etoga

Etoga Bózega Serega táo je bilou i tvoje dej-
te, Stero Szi na ete Szvejt porodila, i Iszti̇na
+ Obi, erije ka je je záto Bong dáo na ete Szvejt Ali
nyé D. zerya da je je pa za tvoje nezahválnoszti ali okor-
nevelnoga noszti volo zetoga Szvejta vö vzéo; ali Sze je
tvejta vözéo
vinje Dfov pa nyemi nevolnomi po tvojoj nemárnoszti, i ne-
nebeglí fadj Szkerblivoszti Szmrt pripetila: iszti̇na ka Szi
noti vrejfrov, Bózemi Seregi, tou je, materi czérkvi veliki
ponizi fe pred vnyim, i zvnej kvár vczinila, i tvoj grejh je jáko veliki. Zá-
lin fe zrobijeto doli Szpadnovsi na tvoja koulina pred Gosz-
moli nyemi, naj podnoga Boga, touzi nyemi tvoje Zmenkanye
za Szvojega Sf.
Szina Bóga ino greje, i pozalij Szpraávoga Szrczà tvoje
nafega Dña
Sina Bóga tvoje grejle pregrejsanye, ino Sze poniżi pred nyegovov
Dfzfi, i koje Szvetov zmóznoszt jov. Pouleg toga Sze i moli nye-
Szinè profi mi: naj ti za Szvojega Szvétoga Szinà Boszpod-
tom Dfli kraonj
nyim nyegovi na nafega Iezusa Krifztusa volo tvoje greje
Szvetij Duh
fzeczaj Duga odpüszti, i Szvojo Szrditoszt kraj od tébe vzema.
Boga Szveti kdjr
ne Boga bo- Stero i milosztivno vczini: ar je obecso, i
jazhzi ena
Bog nyegov
klanyfkov, Szpnyszegom oblübo, ka vu Steroj koli vöri nevol-
Szenyjeri
Szpnyszegov ale ni grejsni Cslovik Sze zgrejhov povrnè, i kenyemi
erti = zdihávao bode, proszécsi grejhov odpüscsanye,
nigdar Sze znyih ne Szpomenè.

Pouleg etoga pa je eto tvoj trouft: ka liki

dete

deteta vu materi utrobi poprietjè, i porodjenyè,
na ete Szvejt je nej prigodba, nego Bože delo,
i nyegovoga blagoszlova mouca ino jákoszt; tak
i nyegovo zetoga Szvejta vö preminejnye je nej
prigodba, nego milosztivnoga, Goszpodnoga Bo-
ga Szvéta vola.

Ár csi sze glih nám deca na etom Szvejti ne-
volna i gnüsna vídi: dönok pred Bougom je
vprostenyej, za drago jo drži, i lübi jo na teli-
ko, da je Szvojim angyelom zapovedao nyou var-
vati, i Sztrážiti; Stero i angyelje vszini jo zdo-
bre voule i Szpokornoszti. Záto csi Izo vu tákbre voule i Szpokornoszti. Záto csi Izo vu ták-
Soj lübéznoszti pri Bougi otvori: kak bi mo-
gli breti nyegove dobre i milosztivne voule
mrejti? Breti Stere, kak Kriszt pravi, ni
eden vlász nám zgláve Szpádnoti nemore.
Matth. 10, ℣. 30.

Od ete Boże Szkrbi etak ~~gucsi~~ Szvéti Job. 14,
1-3: Od 'zenè porodjeni csolovik malo vrejmena
'zivè, i pun je nevoul. Dori raszte, kako czvejt,
i precsi doli Szpádne. Preminè kako Szencza,
i ne osztáne. Gvüsno i popolno vrejmen mà:

nye

nyegovi mejszecov vacsun je, Goszpodne Bóże, pri tebi; mejjou i czio szi nyemi djáo, Stero-ga preszstoupiti nemre.

Záto drági troust je tou: ka kriszstanye znájo, ka je nyihove szmrti dén nej ni pod tih nemilosztivni lüdih, ni pod vrajzov oblászt-jov; nego je vu Goszpodna Bogà rouki. On do-bro znà, gda je nase szmrti, i naszega vö prem-nejnya vrejmen. Záto podájmo sze nyemi szpo-kojnim i zmirovnim szrczom, i molimo nye-govo szvéto znózsnoszt, etak govorécsi:

Vekivecsni, vszamogoucsi i milosztivni Gosz-podne Bóże, ki szi cslovecsánszki národ szstvo-je velike milosce, i neszkoncsane modrousztri na tvoj szvéti kejp sztvouro, i tvojega szvé-toga Bozánsztva dobrouto szi nyemi podejlo; i gda je po peklenszkoga vraga podbádanyi od tébe odszkowso na szkvarjenyè, szvoje veli-ke milosce po tvojem jedinorodjenom Szini szi-ga pà nazáj odküpo. Proszimo te po etom tvo-jem Szini, Goszpodni nasem Jezusi Kriszstu-si, bojdi nam milosztiv, odpüszti nam vsze

grejhe

grejhe, i daruj nász Sztvojim Szvétim dühom,
da 'znyegovov moszjouv vu tvojem Szvétom Se-
regi, vu kerszténszkom Szpráviscsi pobožno
živémo, na tvojega Szvétoga iména poštenyé,
i na naszi düšicz vekivecsno zvelicsanye. Amen.

Ocsa nasz, ki szi vu nebészaj. &c.

Deinde dicat Minister.

Jasz te že, Bóža verna Szlüžbenicza, ete vezdás-
nyi dén, pouleg mojega pozványa csészti, vu kersz-
tánszko Szpráviscse na vö hodejnye odszlobodim,
i proszim vszamogoucsega Boga za tébe, naj te
ou blagoszlovi i poszvéti, prouti peklenszkomi
vrági po Szvoji Szvéti Angyelaj bráni, pamet
po Szvétom dühi razszveti, da bláženа bodes
vu hiži tvojoj, i zvüna hiže tvoje, i vu vszem
tvojem dobrom deli. Stero ti i dopüszti Ocsa,
Szin i düh Szvéti, eden práv vekivecsni
Boug. Amen.

Rak

A ta práva Krisztsánszka pokoura pra Szto-
jí vu etom trojem dugoványi.

Naj pzvo imamo grejhe nase Szpoznati, vadli-
vati, ino sze Szprávoga Szrcza za nyih volo
'zaloszttiti. Drügoucs: trdno imamo vörva-
ti, ka sze grejhi li za Krisztusove vrejdnosz-
ti volo odpüscsávajo. Tretics: imamo sze
na pobongsanye 'zitka nasega pascsiti.

Ka sze grejhov Szpoznanya dosztaja: deszé-
tera Bóza zapovid právi, ka je vesz Szvejt
grejsen, kotere nigdár nisese ni náj ménsega
tála popolnoma Szpuniti nemore. Kako od to-
ga Szvéti Peter orsivesszno Szvedoesi, da etak
velí: Právde jászem Szo ni nasi orsáki, ni ní
nej mogli prenoszziti. Act. 15, k 10. I Szvéto
piszmo vsze lidi pod grejh zapéra, i vsze
grejsne právi. Szvéti Pavel, k Rimlánczom pi-
Szouesi, liszta Szvojega na tvétyem táli etak
govori: Vzi Szo pregrejszili, i potrebüjo Bo-
'zo diko. I Szvéti Dávid etak velí: Vzi Szo

sze

sze vkraj nagnoli, i nehasznoviti szo poszta-
li, nejga ki bi dobro csinio, nejga ni eduoga.
Da i Mojses vu prvi knigaj na Jésztom táli
etak govori: csloveesega szrcza mislì szo vsze
hüde od nyegovoga detinsztva. Zato je ton
grüsno dugovanye, ka nikoga nejga na etom
szvejti brez grejha, za sterога szo vszi szkvir-
jenyà vrejdni, ar je grejha nájem (plácsa) ta
szmrt. Rom. 6, 23.

Potrejbno nam je záto, verni Krisztseniczi,
szpoznati, kaj szmo i mí po naturi grejsni, i
trbej nam sze szpravovoja szrczà nad nyimi ża-
losztiti. Kako sze je 'zalosztio szvéti Peter, ka-
ko sze je 'zalosztio te pogübleni szin; kako
sze je 'zalosztila Maria Magdalena, i drügi
grejsniczi: ki szo vszi zbritkim plaesom po-
'zalüvanye grejhov szvoji poszvedocsili. Poz-
navsi záto grejhe nasze, i nad nyimi sze 'zalosz-
tivsi trbej je i szprovedati; trbej nam sze pred
Bougom, i pred vszemi sztvármi grejsne vad-

lüv

Lüvati. Kako je i se pogüblẽni Szin csinio, i
kako Dávid vu pétdeszétom i prvom Soltári
szebé grejsnoga právi govoréisi: Ovo vu jál-
noszti szam sze poprijao, i mati moja me je
vu grejhi szegrejla vu szvojoj utrobi.

Etak je záto i nám potrejbno csiniti. Ár tak ve-
li Szvéti Ivan vu prvoni liszti na prvom táli:
Csi tou erecsémo, kaj szmo mi brezi grejha, sza-
mí szebé vkanimo, i nejga pravicze vnami.
Csi pa vadlüvali bomo grejhe naše, pravicsen
i veren je Goszpodin Bog, i scsé nam vsze
naše grejhe odpüsztiti, i scsé nász odevsze
naše krivicze i jálnoszti ocsisztiti.

Vidis drági orsin Szin (orsina csí) zetik
rejcsi, ka je grejhe szpoznati, nyé szprávoga
szrcza pózalüvati; i nyé vadlüvati potrejbno
cslovecki, ki sze scsé zvelicsati.
Ali tou je escse záto nej zadoszta. Ár Kain,
Saul, Judas, i drügi szpoznali szo grejhe
szvoje, zalosztili szo sze nad nyimi, i vadlü-
vali szo je: ali záto escse szo sze dönok nej
zvelicsali.

Potrejb

Potrejbno je záto: da odszud naprej sztoupimo ino
szprávov iszkinszkov vörov i vüpanyem vörmo:
kaj nam vszamogoucsi Otecz Bovg nebeszki nej
za vrejdnoszt nasega dobrot- csinejnya i nega za
britko i tesko moko szvojega jedinoga Szina, i za
vrejdnoszt nyegove nedúžne szmrti szvè vsze nase
greje zobsztom odpüszkiti, kako je tou vu Szvé-
tom piszmi po szvojoj vouli vö nazvejszto. Ár
tak veli Poszpon Krisztus pri Szvétom Ivani na
trétyem táli: tak je Bovg ete szvejt lübo, da je
Szvojega jedinoga Szina za nyega dáo, naj vszáki,
steri bode vu nyem vörvao, sze ne szkvari, nego
ma žitek vekivecsni. A ete pa 'zivoga Boga Szin,
ki nam je dáni, ocsiszto nász je, i ouprao nász
je od vszej nasi grejhov, i vsze jálnoszti. Kako
od toga Szvéti Ivan vu prvom liszti na prvom
táli Szvedoucsi etak govoréchi: Jezusa Krisztusa,
Szina Bózega, kerv nasz je odevsze. naje jál-
noszti ocsiszitila. Teiszti Szvéti Ivan vu prvom
liszti, na drügom táli pa etak govori: on je za-
dovolnoszt za naje greje; nej li pa za naje grej-
he szamo, nego i za vszega szvejta grejhe.
Eto je vszákomi csloveki, ki sze zvelicsati želej,

Sztrd

Sztrdnov vörov, i brezi vszakovaiske dvojnoszti potrejbno vörvati; Kako je ton i Szveti Paveo Sztrdnov vörov, i Szpunim vupanyem vörvao, Kotori kRimlánczom piszonsi liszti na oszmom tári li etak veli: Znám, kaj nász ni Szmrt, ni 'zitek, ni angyelje, ni poglavniczke, ni zmóznoszti, ni zdánye dugoványe, ni prisesztvo, ni viszina, ni globorsina, ni nikakva drüga Sztvorjena Sztvár ne odlocsi od Bóże lübéznoszti, stera je vu Jezuši Krisztuši.

Vörvavsi záto vsza eta, da pokoura nasa, prává, puna, i zvrsena bode, trbej nam sze i na probanye 'zitka Szkrbeti, i po Szvétoga Pavla opominanyi imámo sze vpameti ponouviti, i nouvoga cslovéka na sze oblejcsti, ki je po Bougi vu pravicsi, i vu Szveszttvi Sztvorjeni; liki kEfezus Varasánczom piszonsi liszti na 4. táli p. 23. 24. veli.

Ár sze mi záto ne zvelicsamo za Krisztusovo vrejnoszt zmilovese po vöri: ka bi nasega tejla hüdo pozselejnye i potomtoga nasledüvali; kaj bi vu prázuoszti, tatiji, i vszakoj merszkonsi 'zivali; nego odszlobodjeni od grejhov nyemi szlüzimo vu Szveszttvi i vu pravicsi vsze dni 'zitka nasega. Kako Szveti Lükás právi na pervom táli. Zednov

vecsj

rieſjouv eto je naſa eseſzt: da potomtoya vsze dni
'zitka naſega Szvétomi dühi pokorni bojdmo, i 'znye-
govov pomorsjouv necsiſztomi dühi, Szvejti i naſega
tejla hotejnyi sze ne podájmo, nego sze bole prouti nyim
borimo, 'zitek nas vu vszákom dobrom deli Szvéto
pelajmo, i vu právoj Bogà bojaznoſzti zivmo.
Vu etom Sztoji ta práva pokoura ali grejhov po-
'zalüvanye. Ki godi etak pokouro drži: on je
dosztojen i pravi gouszt etoga Szvétoga gosse-
nya.
Náj sze záto sto ne nájde med nami, ki bi eto-
ga Szveszt va ne dosztojen ali nevrejden gouszt
bio: tak znotrsjouv Szvétoga Evangyelioma
prepovidávam eto Krisztusevo vecsérjo vszém
Bolvánesarom, i Jeretnikom, neverznikom i
bože rejcsi odürjávczom, i neprokornim Szinom,
(cserám) tourajom, tátom, práznikom, necsisz-
tim lidém, Szkopczom i usurásom, piánczom
i preklinyávczom, czomperznikom i vejcsam,
vnorsi hodécsim i vragometnim i vszejm drü-
gim tüdi, ki szamo hotéc na grejhe Setüjo. Ár
eti, ki vtáksi grejhi 'zivéjo, i 'ziveti miszlio, ni-
kakſega tála vu Krisztuſi nejmajo.
Záto, da szam jasz li cslovik, ino tih Szroz

Szkroz

Szkrovnoszti neznam, vsze opominam: da esi
steri takso prokouro, kákso szam zdaj raztolma-
cso, ne csini (drzi); nego vu prvoj hüdoubi misz-
li i potoutoya 'zivesti, tè takfi eszi kfztoli Osz-
podnovomi vaj ne pristoupi: da Oszpodnovo
Tejlo ino krv nedosztojno ne jej i ne piè, i da
Szám szebi szkvarjenyà na jej i ne piè, kako
Judas. Ár bi tomi takfemi jezero krát bole bi-
lou 'zárkoga ognya teliko vrejmena vu szvoja
vüszta vzéti, kako szkrifztusovim tejlom i krv-
jouv na ofzodjenyè i na szkvarjenyè 'zivesti.
Vido je tou Krizoftomus, záto právi: Kak ob-
sztoji on pred szoudnyim Krifztusovim sztouczom,
ki sze szmej znecsifztimi rokami i vüsztami
nyegovoga szvétoga tejla doteknoti?

* A vi pa krsztseniczi, ki szte sze povrnoli
kvernomi vasfih düfic paszteri kfzezuf,
Krifztuf, ki szte szpoznali vafe greje, i 'za-
lajoucz nyè szpovidávate, i ki vörjete vszejm
vasim grejhom odpüscsanye zmilosce Boze
za Krifztusovo vrejdnoszt po vöri, i ki szte
namejnili 'zitek vas pobougsati, dicsite, hvá-
lite vszigdár vasega sztvonitela Boga, i po-

ni

nizivši sze pred oblizem Bózim, erezite za menov
eto obisinszko szpovid.

Formula Confessionis.

Poklekníte doli.

Szpovejdam sze tebi, moj Goszpodne Bóže, ár szi ti moj Goszpod, i Sztvoniteo, i odküpiteo. Vadlüjem ka szam prouti tvojoj milosesi pregrejso, vnevernoszti, vszrditoszti, vu tebi dvojécsi, tvojega Szvétoga imena na pomoucs ne zványem, znezahvalnoszt jov, tvoje Szvéte rejcsi szpszávoga Szrcza neposzlüsanyem, i vszákov nepokornoszt jov, zricsjov, zhotejnyem, i vszákov nepokornoszt jov, zricsznenávidnoszt jov, szrditoszt jov, szkrivim prisézanyem, tvoje Szvéte zapovidi nezdrzávanyem, i vszákesimi grejhi. Zalüjem vsze moje hüde i teske grejhe, i prosim te, Goszpodne Bóže, bojdi meni za Kriszstusovo krvno preleánye milosztiv nevolnomi grejsniki, i odpüszti nemi moje grejhe, szkejmi szam tvoje Szvéto Mdlosesso zbantüvao. Dáj mi, Goszpodne Bóže, tvoj Szvéti dár: da jasz prav moje greje szpoznam i tá odürim, ja tebé pa Bogá mojega ober vszega lübim, i mojega blizsnye-

Ga

ga kako szám szebé. Dáj Gospodne, da moj ži-
tek pouleg tvoje szvéte zapouvidi ravnam, i da
'zivém na tom szvejti tebi na postenyé, bližnye-
mi na pomouc, i szám szebi na düsno zveli-
csanye. Dáj, da tebi na postenyé noter do
moje szmrti diko i hválo dájem, a po szmrti
pa vnebészaj da te vidim, i vekivekouma
diesim. Amen.

Post hæc sic debet alloqui Communicantes.

Ovo csüjem, verni Krszteniczi, vaso szpovid,
Kotera szpráve vöre zhaja: ali esese 'zelejm od
vász, da meni na eta naszledüvajouisa pitanya
vszáki od szébe glaszno odgouvori.

Interrogationes.

Pitam tak vász; Jeli vadlüjete i držite sze
pred Bougom za grejsne, i kaj szte za grejh
vrejdni szkvarjenyá?

R. Vadlüjem, i držim sze.

Jeli vörjete; kaj Otecz Boug nebeszki za aldü-
vanye jedinoga szvojega sziná Jezusa Krisztu-
sa, sesé vám vsze vase grejhe odpüsztiti?

R. Vörjem.

Jeli

Jeli ſze ſcſéte potomtoga paſcſiti, ka odſztavivſi grejhe, ſzveto i vu Bożoj bojaznoſzti ſcſéte żiveti, i vſze dobro ćiniti?

R. Scſém.

Dicat Minister.

Vu etoj vaſſoj právoj i ſztálnoj vöri, i na dobro naminyávanyi obdrżi vasz vszamogoući Poszpodin Boug vsze do vaſſe ſzmrti.

Formula Absolu-tionis.

A jasz pa, ki ſzam na nazviſcſávanye Evangelioma pozváni cslovik, po zapouvidi Kriſztuſovoj, gde etak velí: Koterim koli odpüſztite grejhe na zemli, odpüſcſeni nyim bodo i vnebészaj; a koterim koli pa grejhe zadrżite na zemli, zadrżáni nyim bodo i vnebeszaj; po etoj, velim, Kriſztuſovoj rejcſi, vám ſzte ſzpoznali vaſe grejhe, ino ſzte je pożalüvali, i vu Jezuſi Kriſztuſi vaſſem zvelicſiteli vörjete, nazviſcſávam vám po vaſſoj vöri od Boga, za nyegovoga Szina vrejdnoſzti grejhov odpüſcſanye; da odvézani bojdite na nébi i na zemli, vu imeni Otſe, i Szina, i dühà ſzvetoga, Amen.

Vüpajte ſze Bożi Szinovje i cſeri, odpüſcſeni ſzo vám vaſſi grejhi.

Post

Post Absolutionem dicat Eccla Minister.

Že bi lejko prisztoupili k Sztoli Goszpodnovomi, i potrdili vaso szlabo vöro, ino zapecsatili vase düsno zvelicsanye. Ali escse pred vszejm dugoványem naj prvle, vzemimo szi krátki návuk od Krisztusove vecsérje, naj razmimo Stoda je tou vecsérjo Szpravo? Kada je Szpravo? I kakši haszek imamo živouesi zetov vecsérjov?

Szpravo je záto eto Szvesztvo nas zvelicsiteo Goszpon Jezus Krisztus vu onoj nouesi, vu koteroj je odán bio. Ki Szvoje oszobe vrejdnoszt jov oznanüje toga Szvesztva postenyè i vrejdnoszt; liki kou je od Szamoga Bözega Szinà szprávleno. Nej je pa kakse godi obsinszko dugoványe Szpravo; nego je Szpravo isztinszko i pravitsno Szvoje tejlo ino krv na jejstvino i na pitvino. Kako je tou Szám on vö oznano, gde etak velí: eto je moje tejlo, kotero sze za vász dà: eto je moja krv, stera sze za vász vö preliè. Isztinszko i právo tejlo je pa za nász dáno; isztinszka i práva krv je za nase grejhe vö prelijána: Záto isztinszko i právo tejlo, isztinszko i právo

Zuz

Krisztusovo kry jejmo, i pijémo, vu etom szveszti,
nejli szamo vidouesi Krük ino vino.

Od toga govori, i Ignatzius; ki je szvétoga Ivana
Evangyelista vuszenik bio: Poszpodnova vecsérja, veli,
jeszte nasega Poszpodna Jezusa Krisztusa tejlo, kou
je za nase grejhe moko trpelo. Vu etom rázumi szo
bili szvéti Apostolje, vu tom szo bili i drügi verni
Krsztseniczi, ki szo za nyimi živeli. Záto sze ni mi
ne csinimo csednejsi, csi gli mi tou razmeti nemremo,
kak sze zkrisztusovim tejlom i kryjouv vjedinámo:
nego sze szpoumenimo zBoże zmóżnoszti, i 'znyegovo-
ga isztinszkoga obecsanya, i vörmo, kaj ono i bode,
ka je godi vu szvojoj szvétoj rejesi obecsao. Niti zovim
Szveszttvom tak ne csinmo, kak nisteri csinijo, ino
Bolvánsztvo 'znyega szprávlajo, od vilicze do vilicze
noszio ino prikázüjo: nego pouleg Krisztusove zapou-
vidi, ki je erkao, vzemite i jejte, vzemite i pite
vzemimo, i jejmo, ino pímo. Ero pa záto csinmo: da
sze szpomenémo żonoga; ka je Krisztus za nász cslo-
vecso natúro na szè vzéo, i ka je vnyej za nász
moko i szmrt szterpo, ino tou tejszto tejlo i kry
nám na jejsztvino ino na pitvino delí. Żeti sze je
nám potrejbno szpominati, gda sztejm szveszttvom

'živ

'zivémo. Sztejm rázumom i Krisztus právi, gda etak velí: tou csinte na moje Szpominanye. Kako tè rivecsij i Szvéti Paveo vu prvom Korintusánszom piszanom liszti na edenájszetom táli tolmacsi govoréisi: koliko godi krát jejte tè krüh, i piéte zvoga pehára nazvisczávajte Szmrt Goszpodnovo doklam pride. Razmi zvidoucsim tálom na Szoudnyi dén; ár je on znevidoucsim tálom znami do Szkonczanya Szvejta, gde godi Szta dvá ali tríjè vu nyegovom iméni vkúp Szpravlena pouleg nyegovoga obecsanya, kou je popiszano pri Szvétom Mátaji na 18. táli, v. 20.

Haszkove pa Krisztusove vecserje Szo eti.

Prvi haszek: po tom Szvesztvi Krisztus vnami, i mí vu Krisztusi prebivamo. Hilarius.

Drügi. Po tom Szvesztvi szmo mi gvüsni od nasega zvelicsanya, i 'zitka vekivecsnoga.

Tretyi. Ka Krisztus naso po grejhi mrtvo naturo gori obüdi, i kszebi priglihno vsini.

Stirti: Ár sze po tom Szvesztvi vcsimo na tou, ka je li Krisztus nasih grejhov odpüscsenyà zrok.

Péti: Ár nász tou Szvesztvo i na tou visi, kaj

Szv

Szo toga Szvejta grejhi že plaisani, i kaj nejga vesz nazáj áldüva.

Sészti: Kaj po tom Szveszti vszáki Bože obecsanye, i Krisztusovo vrejdnoszt kszebi prieme.

Szédmi: Kaj verne krsztsenike gouszto krát prepszávla vküp 'ziveti na obsinszko Božega iména postüvanye.

Ouszmi: Ár ki godi živéjo zrejm plemenitim Szveszt-vom, osiveszno szvedorsijo; kaj Szo oni Krisztusove. Kotrige.

Devéti: Ár gouszto krát prodigne verne krsztsenike; da i od Boga, i od Szvojega bližnyega odpüscsanye prosijo.

Pouleg eti i na tou haszni: ka bi sze i mi vesili z Krisztusom navküp trpeti, i mrejti, i zdobrim vüpanyem csakati nasega tejla gori Sztanenyè i 'zitek vekivecsni.

Oremus.

Kotere lejpe haszke dabi mi 'zivoucsi zetim Szveszt-vom mogli zadobiti: molimo Boga, i molécsi ercsimo ovo molitev.

Preces.

Ah moj Poszpon Jezus Krisztus! jasz nevolni grejsnik, nej szam vrejden kabi ti pod mojo Sztrecho sou. Ali ti Poszpodne, ki szi erkao: ki jej tejlo moje, i pie kvv. mojo, vu meni osztáne, i jasz vu nyem, bojdi meni milosztiv nevolnomi grejsniki za tvplejnye tejla tvo

tvojega, i za preleánye krvi tvoje. I dáj, da ne vzemem tejlo, i krv tvojo na Szoudbo i na Szkvárjenyè: nego Sztvoje miloscse na zvelicsanye, ino na odpüscsanye grejhov moji; koteri 'zivés i kralüjes zoczom Bougom vu jedinsztvi dühà Szvétoga vekivekoma, Amen.

Ocsa nas, ki szi vu nebészaj. &c.

Benedictio Panis & Vini.

Poszlüjhnimo že one riesi, szkejmi je nas zvelicsiteo Poszpon Jezus Krisztus Szvojo Szvéto vecsérjo Szprávo. Etak szo nyè popiszali Szvéti Evangyelisteje, Szvéti Mátaj, Szvéti Marko, Szvéti Lühács, i Szvéti Paveo Apóstol.

Nas Poszpon Jezus Krisztus vu onoj nouesi, vu kotero je odán, vzeó je vrouke krüh, blagoszlovo ga je, razlomoga je, i dáo ga je vuszenikom Szvojim etak erkouesi: vzemite i jejte, tou je moje tejlo, kotero sze za vász dà, tou csinite na moje szpominanye.

Prisz podobnim tálom gda bé odvecsérjao, vzeó je vrouke pehár, i hválo zdavsi nyim ga podà erkouesi, vzemite ino pite zetoga vszi, tou je moja krv nouvoga Testamentoma, kotera sze za

vász

vász, i za vnouge vö prelijè na odprüscsanye grejhov.
Tou kolikokoli krát bodete pili, vesinte na moje Szpo-
minanye.

Prisztoupte ’ze naprej k Szrdcu Poszpodnovomi, ino
’zivte od Kriszтusa Szprávlenimi dármi, na potrdje-
nyè vaše vöre, i na düsno zveliesanye.

Deinde distribuendo dicat.

Vzemi ino jej: tou je nasega Poszpodna Jezusa Kriszтusa
Szvéto teglo, kotero je za tè na Szmrt dáno, ono naj te-
bè pokrepí, i drži vu právoj vöri na ’zitek vekivecs-
ni. Amen.

Porrigendo Calicem dicat.

Vzemi ino pí: tou je nasega Poszpodna Jezusa Kriszтu-
sa Szvéta kri, kotera je za tvoji grejhov volo vö pre-
lijána, tà naj tebè krepí, i drži vu právoj vöri na
’zitek vekivecsni. Amen.

Post distributionem dicat Ecclesiae Minister.

Dobri i verni Krszteniczi! da Szte ’ze ’zivli od
Kriszтusa Szprávlenimi dármi, dužni Szte i zahvá-
liti. Erezite zato za menov Szpromiznim Szrczom i
zdüšov eto hválo-zdávanye.
Hválo tebi dájemo vszamogoucsi Poszpodine Bože,

za

za tvojo nezgovorno miloscso, ka szi nász nevolne
grejsnike nej odüro, nego szi nász zdrágov czejnov
tvojega szvétoga szinà tejlom i krvjouv, od vekivecs-
ne szmrti odküpro i szebi odébrao; nász szi blagosz-
lovo i poszvéto, szkotere miloscse szi nasa szrczà
i vezdaj nahráno, i naszito sztvojega szvétoga szi-
nà tejlom i krvjouv; dabi nász tak batrivijo, ino
troustao sztvojov odsinszkov dobrov voulov. Prosz-
mo te milosztivni otecz: da i potomtoga drzi
knám tvojo dobro volo; da nasega Poszpodna Jezu-
sa Krisztusa tejla drága jejsztvina, i krvi pitvi-
na vsze dokonca nám bode na potrdjenyé vöre
nase, i na naso szrcsnoszt; ino na odürjávanye
vszega hüdoga pözelejnya, hotejnya, gyizdosz-
ti, lakovnoszti, pianoszti, práznoszti, nená-
vidnoszti i vszákse odürnoszti. A na vszáko
priátelszko lübézen pa, nà miloscso, na pokou-
ro, na csisztoucso, i na vszáki szvéti csiszti
zitek bojdi nám tvojega szvétoga szinà tejla i
krvi jejsztvina i pitvina. A potomtoga na-
Soj düsi na veszéljé, na szlatkoszt, na pokoj,
i na vekivecsni mér. Vu koteroga szvétoga

tejla

tejla i Szvéte krvi vrejdnoszti da Sze mí vSzr-
czi i vdüsi veszelimo, i tebè diesimo i hválimo
zdaj i vekivekouma. Amen.

Otsa nás, ki Szi vu nebészaj. &c.

Blagoszlov, i.e. Benedictio.

Nasega Poszpodna Jezusa Krisztusa Szvéti
Otsa, blagoszlovi vász Szvojim Szvétim dü-
hom: ki naj vász vsze dokonsa drži vu prá-
voj pokouri, i vöri, ino vasz povékssáva vu
vszejh nebeszki dári na 'zitek vekivecsni.
Amen.

Od

Od Szvétoga Hístva i Zdávanya.

Constitutis Neogamis ita ordiatur Minister sermonem.

Dobri i verni Krsztseniczi! Ki szte sze zdaj za eti novi híznikov vkúp zdávanya volo eszi szpravili, naj toga szvedocske boudete, ka szo pouleg révili i právde vu Szvéto hístvo sztoupili: geto dobro znáte, ka brezi Bóze pomouesi vnikakšem deli cslovik dobroga naprej idejnya nemore meti: zato naj prvle molimo sze nasemi milosztivnomi Bougi za ete posztene nouve híznike, etak govoréesi: Otsa nas, ki szi vu nebészaj &c.

Postea si alloquatur Neogamos.

Liublena priátela! Steriva sze zdaj Svetá na

Szvétoga hístva réd poszvétiti: navcsita sze, ka je tou Szvéto hížtvo? Stoda je je naſztavo? i zakaj je je naſztavo? Pouleg toga, i tou szi tüdi na pamet vzemita: pod kakda kríž i nevoule je tou Szvéto hížtvo podvrženo, i kakda sze moreta pod tejm krížom i nevoulov vu tom hístvi trouſtati?

Ka sze toga prvoga dugoványa doſztája: tak je tou ſzvéto hížtvo nikaj nej drügo; nego ednoga mózà i edne ženè doſztojno, i pouleg právde neraz-louczeno vezalo, ſztero je ſzpravleno za toga volo, naj sze cslovecsánſzki národ poſteno plodi, nesſiſz-ti zítek odürjáva, i vu csiſztouesi sze Boug di-csi i hváli.

Szpravleno je pa tou Szvéto hížtvo od Szamoga Bogà, ſztvoritela nébe i zémle: ki, gdabi pr ſztvor-jenyej vido; ka je nej dobro cslovekü jedinomi i ſzamomi biti, tak je etak erkao: Nej je dobro cslo-veki szamomi biti, nego ſtomouesnyemi ſztvorim, ka bode pouleg nyega. Püſzto je zato Doszpodin Boug szen na Adama, i zaszpao je, i vö nyemi je vzeo edno rebro, i zmeszom napuni nyè meszto.

Ino

Ino tak je Goszpodin Boug 'zeno napravo zonoga re-
bra; kou je z Ádama vzéo, i pelao jo je k Adami.
I ercsè Ádam: eta kousst je zaiszt ino zmoji kousz-
ti, i tou tejlo je zmojega tejla. Záto sze ona bode
zvála Mózicza; ár je zmózà vzéta. Záto odszta-
vi mouz Otso i mater, ino sze pridrüzi kszvojoj
'zeni, i dvà bodeta edno tejlo.

Etak szta 'ze razmela: ka je tou szveto hizstvo,
i stoda je je nasztavo? Trbej je znati, szám
vszamogoucsi Goszpodin Boug: liki sze tou szpozna
'znyegove lasztivne rejcsi, zstere sze nigdar ne
szpozábita, nego pouleg nyéh postüjta szveto hizst-
vo, znajouesa tou, ka je Boug tè, ki je vász vkü-
-pe szpravo.

Zakaj je pa Goszpodin Boug szpravo to szveto
hizstvo: i tou sze navrsita. Trbej je znati naj
prvle záto, dabi nasega tivárisstva, stero zkrisz-
tusom mámo, i nyegove knám lübéznosszti, példa
bilou; od koga szveti Pavel tak velí moskim
glávam: ví mózjè, lübite vaje 'zenè, liki je krisz-
tus lübo szvojo mater czérkev. Zsteri rejesi sze

moz

mózje morejo vsiti, postüvati ino lübiti Krisztusa liki Szvojega vekivecsnoga Goszpouda, i pouleg toga tüdi postüvati i lübiti Szvoje 'zenè, liki vekivecsne tüvárnicze. I 'zenszke glavè etak opomina Szvéti Pavel: Ví 'zene, podlożne bojdite vasim lasztivnim mózám, liki Goszpodni. Ár je mouż glava 'zenè, liki je Krisztus glava Szvoje czérkvi.

'Zene sze tüdi naj zetoga dvoje vsio: naj prvle lübiti ino postüvati Szvojega zvelicsitela Krisztusa i njemi szlüżiti. Drügoucs pa Szvoje postene Goszpodáre ino możè. I eto je te prvi zrok, zakaj je tou Szvéto hiztvo nasztávleno: tobej je znati, liki Szam 'Ze pravo, dabi nasega zkrisztusom tivánstva prilika bilou.

Drügoucs je Szpravleno to Szvéto hiztvo za volo pomouesi; naj na etom Szvejti vu kriżi, nevolaj ino teskouesaj eden drügoni pomágata. Od toga Szám Goszpodin Bog tak velí, Gen. 2, 18. Nej je dobro cslovcki Szamomi biti, pomouis njemi Sztvorimo, ka bode pouleg njega. Na tou opomina i Szvéti Peter te hiznike etak govoréesi: Ober toga bojdite

vszi

vszi edno; ednvga novola naj bolí i toga drügoga.

I vidva záto, drága priátela, váj hiztva pri-
leszno nevolo, tou je tou, Sziromastvo, pregányanye,
beteg, deszè i drzine teskouso, navküp noszita ino
trpta.

Tretics Szpravleno je to Szvéto hiztvo za
volo naszledüvanya csisztoga zitka, i odürjávanya
necsisztoga, rüznoga ino Szramoutnoga Zitka. Od
toga dugoványa etak visi Szveti Pavel 1 Kor. 7.
za volo prázno szti hábanya vszáki naj Szvojo
lasztivno zeno mà, i vszáka zena Szvojega lasz-
tivnoga mózà. Duzna Szta záto lüblena priáte-
la eden za drügega Bogà moliti, naj sze vszáki
zmed váj vu csisztonesi zdrzi, i ni Szrcze, ni
pamet, niti tejlo ne oszkruni. Ár tak bodeta Dü-
ha Szvétoga prebivalisce i czérkev.

Strtics Szprávleno je to Szvéto hiztvo zá-
to, naj sze Bogà bojécsi Szinovje ino cséri plodi-
jo, i gori szhránijo. Csi pa Goszpodin Boug ne dà
vszákšemi toga Szvétoga hiztva etakši Szád; tak

tej

tej tákši morejo nevolne Sziroute hrániti na meszto lasztivne deczè; Stere Goszpodin Bog za nyih deczo gori primle. Zato i vidva na eto Szkrb mejta: da váj deczo i vszo drżino navisita na deszétero Bożo Zapouvid, na vöro krsztsánszko, na Otsa nas, na Szvétoga Krszta, i krisztusove vecsérje haszek, na ráne i vecserájnye molitve, na blagoszlov pred jejsztvinov, i hválo zdávanye po jejsztvini, i zvün toga na vsze dobro, postено ino pobożno dugoványe. Na Stero váj i Szvéti Pavel opomina Ephes. 6. etak govorécsi: Vi otsevje ne drázdzite vasо deczo na Szrd, nego jo gori hránite vu Boga bojaznoszti, i navuki.

Eto szo tiszti zrokovje, za Steri volo je to Szvéto histvo Szpravleno: Szkej Szta Sze mogla obiuno i od váj cséżti navrsiti. Ali dönok ober vszega toga ne Stimajta, drága priátela, ka bodta że vu váj histvi povszemszega po váj vouli żivela i brezi vsze Szkrbi i teskovase váj żitek Szprevájala: ár je i vama potrejbno ono prekléństvo gori vzéti, Szkejm je Goszpodin Bog naše prve

rod

roditele préklio, gda Szta Sze od nyega kraj vtrgnola. Zato rávno tak vöri dobra Krsztsenicza, N.N. liki dabi tebi pravo Goszpodin Bovg, gda je Gvi velo, etak erkousi: povnoüzam nevoule tvoje gda bodes noszéesa; zbolezniosztjov bodes rodila deszo tvojo, i tvoje želejnye bode va tvojega mózà ládanyi, i on bode nad tebov Goszpodüvao. Pniszpodobnim tálom i ti veren Krsztsenik, N.N. zaiszkino tak vöri, ka szi i ti podvrzen pod ovo prekleészto, kou je na nasega prvoga Orso Szpadnolo. Zato tak drzi: liki dabi tebi velo Goszpodin Bovg, ka je Adami velo, etak govoréesi: Da szi engedüvao tvoje zenè vejsi, ino Szi jo zonoga drejva, zsteroga Szam ti prepovedao jejszti erkouesi; zetoga drejva ne jej, preklèta bojdi zemla za tvojo volo, znevoulov zivi na nyej do tvoje Szmrti. Trnye ino Scsetálje ti naj rodi, poljsko travo jej, i znojom liza tvoje ga jej kruh tvoj, dokecs Zemlouv ne poszténes, Szkotere Szi vzéti; Ar Szi zemla, i Zemlouv ti je poszténoti.

Ali

Ali dönok záto vu tej nevoláj zetim troustajta eden-
drügoga: ka je toga szvétoga histva réd Goszpodin
Boug szpravo, steri i sesè szvojo szvéto nápravo obdr-
'zati, varvati i brániti: kako je tou do széga mao ob-
drżao. Pouleg toga pa esese sesè blagoszloviti te hiż-
nike, liki je blagoszlovo Adama i Givo, govorélsi:
narájajte sze ino sze plodite, napunite zemlou ino
jo ládajte. Goszprodüjte nad mourszkimi ribami, i
nad nebeszkimi fticzami, i nad vszejmi sztvorje-
nimi sztvármi, stere lázio po zemli. Zvün toga sze
i zetim troustajta, ka je Goszpodin Boug, sztimi
Bogà bojéesimi hisniki ino nyihovoga histva ne-
voule lejhkousi i ftijáva, kako je vszino na szvádbi
vu Kana Galilei. Obszlejdnyim i sztejm sze moreta
troustati, ka je váj histva trplivoszt, mirovnoszt,
mokа, kriż i nevola pred Bougom szvéta, i krouto
vugodna; kako tou szvéti Dávid szvedorsi Solt. 127.

No etak szta razmela, drága priátela, ka je
tou szvéto histvo? Stoda je je napravo? i zakaj
je je napravo? Gde szta sze navküpe i váj csesti
mogla navrsiti; liki i tou, kákfi kriż vama je
vu etom szvétom hijtvi potrejbno nosziti, i szkim

Sze

Sze máta vu váj nevoljaj trouztati. Záto ze odgovárjajta meni glaszno na moja pitanya: da nám vu etom dugovánji Szvedovzke bodo vszi eti dobri i posteni lidjè.

Interrogationes.

Pitam etak váj prvle; ka gero je ti hiznikov czészt, liki Szta ze naprej czüla, naj Szvojo deczo i drzino vcsijo na deszétero Bózo zapovid, na vöro krsz szánszko, na orsa nás, na Szvétoga krszta, i Szvéte Krijsztusove vecserje haszek, i zvün toga es-pred jejsztvinov, i hválo zdávanye po jejsztvini. jeli tak znáta tou deszétero Bózo zapovid? Vöro krsztsánszko? Orsa nas &c.

Respondeant, & examinentur, primo dicat Sponsus, postea Sponsa.

Admonitio.

Na ete zvelicsánszki návuk tak tüdi i váj vze drzino lepou navcsita: naj Sze i domà vu váj hizi nej vrajže, nego Bóze Szvéto imè dicsi i hváli, po váj, i po váj drzini na vze vekke.)

Postea

Postea alloquatur Sponsum ita.

Naſdale pitam tebé veren krsztsenik N. N. jeli ssés eto posteno devojko (ženo) N. N. pouleg Bóže právde za vecsno tvojo hížno tivarisiczo kszebi vzéti?

Respondeat Sponsus.

Sczem.

Rursus interrogetur Sponsus.

Jeli szi nej koj drügoj zvűn ete posteńe devojke /:ženė:/ /:mladénicza:/ tvoje vőre dáo i tebé zaroucso?

Respondeat Sponsus.

Nej szam dáo, i nej szam sze zaroucso.

Ita & Sponsae hae duae quaestiones proponantur: ad quas ubi responderit dicat Minister.

Primita szi tak rokè: i erczi za menov eto prisze-go ti moska glava (mladénecz), etak govorécsi:

Tako tebi Boug pomágaj, ki je otsa, Szin i düh szvéti, eden pravicsni vekivecsni Boug: ka ete posteno devojko /:ženo:/ N. N. lübis, i pouleg Bóže zaprouvidi za posteno tivárisiczo sczeńk kszebi vzéti, do tvoje i do myè Szmrti jo ne odsztávis, ni vsziromástvi, ni vbetégi, ni vnikakszoj drügoj ne-

voli

vouli. Tako tebi Boug pomágaj.

Guret & Sponsa Sequentem in modum.

Erczi i ti postena devójka /:žena:/ za menov etak:
Tako tebi Boug pomágaj, ki je ovsa, Szin i dújh
zvéti, eden právi Boug, ka etoga postenoga mla-
déncza /:mózà:/, N. N. lübis, i pouleg Bóże zapou-
vidi za postenoga mózà Szés dŕzati, do tvoje i
do nyega Szmrti ga ne odsztávis, ni vsziromastvi,
ni vbetégi; ni vnikakšoj drügoj nevouli. Tako
tebi Boug pomágaj.

(Annuli si dantur invicem Si alloquantur.

Kako Szo prsztani drági i csiszti, i kako oni kraja
ni konecza nejmajo, tak i váj lübézen brez konca
bojdi, i vidva tüdi csiszta i postena bojdita pred
Bougom i pred lidmi.)

Porro Minister Si loquatur.

Da je Goszpodin Boug etiva dvà hiznika pouleg
zapouvidi Szvoje vkupe zvézao, i oneva tüdi tak
vkupe Szeséta ino 'zelejta 'ziveti, Stero Szta i zetim
poszvedovsila, ka Szta edendrügomi rokè dalà, i

Szpri-

Szpriszegov potrdila /: liki i szprsztanom, nyih szvedorsánsztva znamejnyem:/, i eto nyidva szpravisce je doszéga máo nisse nej bráno: záto i jasz zbože voule vu nyegovoj oszobi, i znyegovim áldüvom nyidva vkup zdám ino zvézem, vu iméni Bogà Otsè, i Szinà, i dühà Szvétoga, da Stere je Boug vkup szprano, cslovik je naj ne razloucsi.

Dimissis manibus Minister porro sic loquatur.

Naj sza eta Boża náprava med nami sztálna osztáne, molmo, verni krsztsenitzi, szponiznim szrczom, nasega milosztivnoga Bogà, etak govoréesi.

Vszamogoucsi Goszpodine Bože! ki szi Mózà i ženo Sztvouro, ino szi nyè nà szvéto histvo odébrao na pel-düvanye nasega zGoszpodnim nasim Iezusom Krisztusom tiváristva, i eden drügomi na pomoucs ino obrámbo. Ino tak szi tomi csisztomi i nepostrajfanomi 'zitki vrásztvo napravo, naj sze vutom tvojemi szvétomi iméni na diko, a materi czérkvi krsztánszkoi pra na povékssávanye tvoj cslovecsánszki národ plodi ino naraja. Proszimo te za nezgovor-

no

no i neszkonisano tvojo dobrouto: ne dáj etakšoj
tvojoj postenoj i lejpoj násztavi na nikoj priti, niti
vyou peklenszkomi nesisztomi vrági oszkruniti;
nego vu onom rédi, vsteroga szi jo posztavo, obdrži
jo i med nami; da sze i potom tvoja velika do-
brouta ino miloscsa postüje sztvojim szvétim szi-
nom, zGoszpodnim nasim Jezusom Krisztusom, steri
szlebov i zdühom szvétim 'živè i kralüje vekive-
kouma. Amen.

Benedictio Neoganorum.

Blagoszlovi že vász Otecz Goszpodin Boug. Obari
vász Szin Boug. Poszvéti vász szvéti düh Boug.
Osztani nad vami noter do konca Boža miloscsa,
i nebeszki szvéti blagoszlov. Dáj Boug i med váj
mér i právo lübézen, csiszti i nepokárani 'zitek.
Bogà bojeise szini i cséri. Dáj vama vu váj hiz-
vi blázeno i posteno naprej idejnye, zvelicsánszko
zetoga szvejta vö preminejnye, i 'zitek vekives-
ni. Amen.

od

Od Betézsnoga Cslovéka Szpovi-dávanya.

Lübléni moj priátco! Da te je milosztiven Goszpodin Boug tvoj zdaj zetim beregom i znevoulov pri-gledno: opominam te, da eto tvojega Goszpodnoga bo-gà prigledanye tak drži, kako ocsinszke ktebi szkázane lübéznoszti iszkinszko znamejnye. Ar Steroga Boug lübi, tiszkoga i kastiga, i kako ocsa vu szvojem szini, tak szse veszeli vu nyem. Liki ton i szvéti Pa-veo Apostol ocsivesszno pise Ebr. 12, 5-11. I 1 Kor. 11, 32. tak veli, gda szmo szoudimo, od Goszpodna szmo vszimo, naj szmo szvejtom vrét ne pogibimo. Zato ete lejpe troustajouse ricsi vu tvoje szrcze szkleni, ino szmo znjimi troustaj, i zaisztino vöri: ka te je Goszpodin Boug zetim beregom zszvoje ktebi velike lübéznoszti prigledno dobro zselejouesi. Ar te szlejm na pokouvo i na pobougsanye zitka opomina: gero je gvüsno, ka dabi nam vszigdár dobro bilou, i dabi nigdár nikse nevoule, betega, i kriza nebi meli,

z Bogà

zBoga i 'znyegove Szvéte rejcsi, Szveshtvom 'zivlejnya i zmolitvi bi fze rejtko krát Szpoumenoli.

Pda pa nász zdáj zetim, zdáj zdrügim betegom i zne-
voulov priglédne Poszpodin Bong, tou záto csini, naj máno
priliko na naji grejhov Szpoznanye, i pózalüvanye; pouleg
toga na prosnyo za odpüsesanye grejhov, na rejesi Bože
Szkrblivo poszlüsanye, i od Krisztusa Szprávlenim Szve-
Sztvom pobózno 'zivlejnye, i molejnye, dabi tak nyego-
vi Szinovje i:cséri:/ vekivecsnoga blázenshtva úroesniz-
ke biti mogli; kako Szvéti Pavao Ebr. 12, v. 10. právi, go-
voreesi: Nas nebeszki otsa nász na dobro kastiga, naj
mi nyegovi Szvéti bodemo.

Da je 'ze eto tak: bojdi tak dobroga i veszéloga Sr-
cza, i Sztanovito vöri: ka te je Goszpodin Bong zdaj ze-
tim betegom zSzvoje otsinszke milosese, i lübéznosti,
pogledno, i Steo ti je zrok dati, ka bi fze knyemi po-
vrno, grejhe tvoje Szpozno, i pózalüvo, i zaiszkreno vör-
vao, ka ti on Sse vsze tvoje grejhe, li Szvoje otsinsz-
ke milosese i dobroute, odpüsztiti, csi bos vnyegovom
Szvétom Szini, Jezusi Krisztusi, pravicsno vörvao, i miz-
lo tvoje greje czilou ta odsztaviti, i 'zitek pobouglati.
Ár je Krisztus ov Agneec Bözi, ki je etoga Szvejta

grejhe-

grejhe noszo: liki Szvéti Ivan kosztiteo eto ossiveszno Szvedocsi Joh. 1, 29. On je zadovolna czejna, i vrejdnoszt, nej li za naſe grejhe, nego za czejloga Szvejta grejhe 1 Joh. 2, v. 2. On szedi na deszniczi Bogà orsè Szvojega, ino sze moli za nász; ki i Szam tak právi Luk. 5, 22. nej Szam pisao, ka bi te pravicsne zvao, nego te grejsne na pokouro. Tou je, nej one, ki sze za pravicsne drżio, csi szo glih nej. Pri Szvétom Mátaji tüdi tak právi Krisztus: hodte kmeni vszi, ki delate, ino szte oklajeni, jasz vász zlejhkoutim.

Zato że ti, dabi naj vékši grejsnike bio na etom Szvejti, i dabi vsze grejhe vsino, szkejmi szo sze lüdjè od zacsétka Szvejta vtepali, i dokonicza Szvejta bodo sze ofskrunyávali, dönok sze vüpaj vu tvojem Bougi; da je nyegov Szvéti Szin, Goszpon Jezus Krisztus noszo, nej li szamo Patriárkov, prorokov i apostolov, Petra, Pavla, Marie Magdalejne, i drügi pokouro csinécsi grejsnikov grejhe, nego i czejloga Szvejta etoga grejhe je noszo. Ar je za grejsnikov volo prisao na ete Szvejt.

Zetoga szi zato etak premislávaj: Krisztus je

takſi

takši Ágneca Bózi, ki je czejloga etoga szvejta grejhe
noszo, i szvojim szvétim orsom je te grejsne lidi zmérо.
I jasz szam zetoga szvejta grejsni szinouv eden /: esér
edna :/ ki szam zvnougimi grejhi Bózo szrditoszt prouti
szebi gori znejto. Zato zetoga vö szhája : ka je i mo-
je grejhe noszo, i ravno tak grüsno me je szvojim szvé-
tim orsom nebeszkim zmérо, grejhe mi je odpüszto, i
vekivecsni zitek szpravo, szvojov britkov mokov ino
szmrtjov, kako drügim nevolnim grejsnikom. I tou je
vsze zato vsino, naj sze jasz brezi vsze dvojnoszti
po vöri vu nyem zvelicsam; kako je piszano pri
Szvétom Matki na 16, 16: ki vörje, praj, ino sze okrsz-
ti, tê sze zvelicsa. Pri Joel. 2, 32. i Rom. 10, 13.
je piszano, ka vszáki, ki na pomouc zovè Goszpod-
novo imè, zdrzi sze. Tak gucsi szvéti Ivan krszti-
teo tüdi Joh. 1, 12: vszejm, ki szo ga noter vzéli, je
dáo oblászt, naj Bózi szinovje bodo, ki vu nyego-
vom iméni vörjejo. Goszpon Krisztus pa szám tak
právi. Joh. 3, 16. Tak je Boug ete szvejt lübo, da
je szvojega jedinorodjenoga szinà dáo za nyega,

da

da vszáki, ki bode vu nyem vőrvao, ne szkvari szе, ne-
go bode meo žitek vekivecsni. Joh. 5, 24. Ki mojo rejcs
poszlűša i vőrje vtiſztom, ki je menè poszlao, žitek
vekivecsni bode meo, i ne pride na szoudbo, nego szе
prejk prineszè od szmrti na žitek. Joh. 6, 40. Eto je
volа onoga, ki me je poszlao: da vszáki ki vidi ki-
nà, i vőrje vu nyem, ma žitek vekivecsni, i jasz ga
gori zbűdim na zadnyi dén. Joh. 8, 51. Zaiſztino,
zaiſztino velim vám: ka ki rejes mojo obdrži, té szmrti
nebode vido na vekke. Rávno tak Joh. 11, 25. 26. Jasz
szam gori Sztanenyè, i žitek, veli Krisztus, ki vu menі
vőrjè, csi glih merjè, živo bode, i ki živè i vőrje vu
meni, tè ne merjè na vekke.

Csi že ti ete i ketim priszpodobne riesi, kè szi
nigda szliſſao, vtvoje szrizè zapiſes, i vu tvojoj med-
lovnoszti bos szе znyimi krpio i potrdjávao: csi
glih merješ, dönok žitka vekivecsnoga szin bodes.
Vetom zató gvűšen bojdi: ka ti je Goszpodin Boug,
tvoj Otsa nebeszki, milosztiven i dober Otsa, i
žitek vekivecsni ti za gvűšno szesè dati, za tvoji

grejhov

grejhov volo te ne szkvari, de ni nesese sze szvoji grejhov vecs szpomenouti za Krisztusa volo, ki je za tébe na szmrt dáni, i za tvoje grejhe je zadoszta vszino ino plácsao. Liki tou szám Szvedovsi pri Esaiási na 43. táli, vers. 25: Jasz szam, jasz szam, ki doli zbrijem tvoje jálnoszti, i szvojih grejhov sze vecs ne szpomenem. Ezek. 33, 11. Živém jasz, tak právi Goszpod, nescsem toga nevőrvanoga (grejsnika) szmrti, nego naj sze te nevőrvani povrnè szvoje (hüde) pouti, i živè.

Ete ricsi szi vu szrczè szkleni, batriv, Szrcsen i veszéli bojdi, i csi bi ti glih Goszpodin Bog precz zdaj vetoj vőri tvojo poszlejdnyo vőro prinesszao, i zetoga Szvejta bi te vő szprevodo: zmiszli szi tou, ka právi Szvéti Paveo Rom. 14, 7-9. Niscse szebi ne živè, i niscse szebi ne merjè; Csi živémo, Goszpodni živémo, i csi merjémo, Goszpodni merjémo. Zato, ali živémo, ali merjémo, Goszpodnovi jeszmo. Ár za toga volo je mrou i Krisztus, i gori je sztano pali, da bi nad mrtvimi i živimi Goszpodüvao.

Ete lejpi i veszéli návuk szam szteo zdaj tebi vu etom betéżnom dugoványi bodoucsemi pred

tè

tè djáti: i da 'zelejs od tvojega zvelicsitela Krisztusa Szprávlenim drágim Szveszztvom 'ziveti, i Jesés, naj Sze ti grejhov odpüscsanye vu odvézávanyi na trouszt nazviscsáva; záto ## i jasz 'zelejm eto od tébe, da na moja naszledüvajoucsa pitanya pazivsi ednáko odgovoris, naj i jasz tvoje 'zelejnye brezi vrázenyà moje düsne vejszti vsiniti morem. ## 1/2.

Pitanye.

Eto je pa moje prvo pitanye: jeli te bolijo Szpsávoga Szrczà tvojï grejhi?

Odgovor.

Bolijo me Szpsávoga Szrczà.

Pitanye.

Jeli vörjes, ka ti Poszpodin Boug odpüszti tvoje grejhe z Szvoje velike milosese za Szvojega Szvétoga Szinà Krisztusa Jezusa volo?

Odgovor.

Vörjem.

Pitanye.

Jeli odpüszti Szpsávoga Szrczà onim, ki szo prou-

pronti tebi pregrejsili?

Odgovor.

Odpüszczim nyim szprávoga szrcza.

Pitanye.

Jeli Jcsés tà nehási vsze tvoje grejhe, i tvoj žitek pobougsati?

Odgovor.

Scsém.

Pitanye.

Jeli vőrjes, ka vu odvézanyi, liki sze grejhov odpüscsanye nazviscsáva, sze tebi ravno tak vsze tvoji grejhi odpüsztijo?

Odgovor.

Vőrjem.

Hic Minister impositis capiti ægrotantis manibus, dicat hanc absolutionem.

Liki vőrjes, tak ti naj bode. Jasz pa na nazviscsávanye Evangyelioma odebráni cslovik, pouleg zapouvidi Goszpodna nasega Jezusa Krisztusa, nazviscsávam ti vszej grejov odpüscsanye, i na znányе ti dávam, ka

Szi

- Szi od nyih oddzlobodjeni, vu iméni Boga Otsè, i Szinà,
i Dühà Szvétoga. Amen.

Da szi že od grejhov tvoji odszlobodjeni, i odvézani, i
Jesés od Krisztusa Szprávlenim drágim Szvesztvom 'zi-
veti na tvoje vöre potrdjenyè: zmiszli szi po rédi eta.

1. Ka je eto Plemenito Szvesztvo? Tou je nasega Goszpod-
na Jezusa Krisztusa právo tejlo, i práva viszti nszka
kry, kotero je nám krsztsenikom pod obliczom krüha
i vina na jejsztvino i pitvino od szamoga Krisztusa
osztávleno i szprávleno; liki szvéti Evangyelistje i Apo-
stol Pavel szvedocsijo.

2. Káksi haszek mà? tou nam oznamüjo ete ricsi: za
vász je dano i vö prelejáno. Trbej je znati, ka szo nám
vu etom Szvesztvi grejhov odpüsesanye, 'zitek i zvelicsa-
nye po eti ricsi dà. Kr gde je grejhov odpüscsanye, tam
je 'zitek i zvelicsanye.

3. Dobro szi premiszli, ka eto plemenito szvesztvo ti, csi
szo vardenes i szküszis, na düsno zvelicsanye vrejdno vze-
mes. Etak szo pa vardenes i szküszis, ako

(1.) Szebè za grejsnika szpoznas, i ka milosesо Bożo potrebüjes.

(2.) Ako sztálno vörjes, ka je eta jejsztvina ino pitvina nej
szamo gouli krüh, i gouo prouszto vino; nego právo
Krisztusovo Tejlo, i práva Krisztusova kry. I pouleg toga

ako

ako bodes vörvao nebeszkoga obecsanya rivsém, naimre etim, ka je eto tejlo i za té áldüvano, i eta kry je za té tüdi vö prelejána.

(3) Ako Jcsés grejsni 'zitek pobougsati, ino nouvi Bogà bojéisi 'zitek 'ziveti.

(4.) Ako vszejm szprávoga szrczà odpüsztis, ali szo ti prijátelje, ali nepriátelje. Ár poszlüsati szve, i szteloynim tálom szve pripravlati k'Kriksztusovoj vecsérji je iszkrina lejpi i zvünejsnyi réd. Ali tou je escse nej zadoszta, nego Goszpon Kriksztus i notrejsnyega potrebüje, potrto szrczè, 'zaloszno düso, i vu Jezusi Kriksztusi právo vöro. Zato on csloviik je vrejden i prav pripravlen, ki vörje etim ricsém: za vász szve dà i preliè na odpüscsanye grejhov. Ide je pa vöra iszkrinszka, tam szve csloviik pobougsa i nepriáteli szprávoga szrczà odpüszkti. Tak prisa pravleni naj i ti zetim szvesztvom 'zivés na zvelicsanye: moli tvojega Sztvonitela Bogà, i erczi za menov eto molitev, na kou nász je szám Goszpon Kriksztus návcso, etak govorécsi: Otsa nas, ki szi vu nebészaj. &c.

Finita oratione Dominica, dicat Minister.

Poszlüjhni 'ze one ricsi, szkejmi je nas Goszpon Jezus Kriksztus szvojo szvéto vecsérjo szpravo. Etak szo je popiszati szvéti Evangyelistje. Vide Supra.

Post

Post distributionem Sacramenti ita oret Minister, dicendo.

Da fsi že živo od Krisztusa fszpravlenimi dármi, na tvoje
vöre potrdjenyè, i na obeszeljenyè tvoje, ka fszo ti vfsi tvoji
grejhi odpüszeseni za volo Krisztusa, ki je za tè nrov, i
tejlo Kvoje je za tè na Zmrt dáo, i kro fszvojo vö pre-
lejao na odpüszcsanye grejhov tvoji, záto vaj ne bodes ne-
zahválen za tak veliko dobroto nyegovo, erczi za menov
eto naszledüvajoucse kválo zdávanye.

Hválo ti dájem vszamogoucsi Goszpodine Boże za vsze
tvojo dobroto, raj bole pa záto, ka fsi mene nevolnoga
grejsnoga cslovéka nej odüro, ni od tvojega fszvétoga li-
cza za moji grejhov volo kraj odvrgao, nego bole fsi mi
je vsze obilno odpüszto, i vu tvojo milosczo fsi me gori
prijao. Zvün etoga pa fsi me fstvojega fszvétoga fsina,
Goszpodna nasega Jezusa Krisztusa fszvétim tejlom, i fszvétov
krvjouv nahráno ino napoujo. Molim sze ti, i proszim te
ponizno, naj mi eta fszveta fejfstvina i pitvina fszlüzi na
povékfsávanye vöre moje, i bratinszke lübéznoszti moje.
Dáj mi fsztálno vöro dokonsza, po etom krátkom zitki
me pa pelaj vu tvoj ország nebeszki na zitek vekivecs-
ni, po tvojem Szvétom Szini, Goszpodni nasem Jezusi Kriszt-
tusi. Amen.

Etak

Etak te že, drági priátec, tvojemi nebeszkomi orsi, vsza-
mogoucsemi Goszpodnomi Bougi preporáczam, i opominam,
naj ga molis, i stanovito vörjes, ka ti je zdrávje, csi szi
glih na teskom, zmózen nazáj dati, i dà ti je, csi tebi
na zvelicsanye, nyegovomi szvétomi iméni pa na diko
bode. Ár csi je Krisztus Lázara zmrtvi gori zbüdo, ki
je že Stiri dni lézao vu Skrinyi, i dijao je Joh. 11, 39.
Nainszke vdovicze szinà, koga szo že na pokopanye pe-
lali Luk. 7, 11-15; toga szpravicsa poglavnika Jairusa
csér, ka je že vu skrinyi lézála, Matth. 9, 25. je gori
zbüdo; za gvüsno i tebé vu etom 'zitki lejhko zdrži;
ako li, kak szam pravo, nyegovomi iméni na diko,
tebi pa na düsno zvelicsanye bode. Ako te pa sesé že-
toga plaesnoga doula vö kszebi vu nebésza pozvati:
tak tvojo volo, vu nyegovo Bożánszko volo noter szkleni,
liki vszaki dén vu orsa naji velis: moj drági orsa
nebeszki, bojdi tvoja Szvéta vola. Ár mi eti Sztálnoga
meszta nejmamo: nego tou prifesztno moremo iszkati.
Ebr. 13, 14.

Ali vu etom, znajega telovnoga 'zitka vö odhájanyi
je eto nas tronst, ka je po etom 'zitki drügi i bougsi
'zitek, steroga nam je Krisztus po Szvojoj britkoj mo-
ki i szmrti szpravo. Liki szám od toga Szvedocsi

mi

pri Szvétom Ivani Evangyelisti Cáp. 14, 2.3. etak govorécsi: Vu mojega orsè hìzi, praj, je dószta prebivalisca, i jasz idem vám meszto szprávlat. Ali pà nazáj kvám pridem, i vász keszebi vzemem. Ár jasz tou szcsém: ka gdo szam jasz, tam naj bode i moj szluga. Szlejm sze záto troustaj, i zaiszkino vöri: ka csi bode eta Bóża vola, naj zetoga plaesnoga doula vö ides, tak szvéti Bóżi angyelje tvojo dúso, gda sze od tejla kraj odlouesi, bodo vu Jezusa Krisztusa nárouse neszli; kako Lázarovo vu Ábrahámovo krilo go neszli; gde nikaj drúgoga nejga, nego vekivecsna radoszt, ino veszelje. Luk. 16, 22.25. A tejlo tvoje pa bode pokojno porcsivalo vu zemli do szkrádnyega dnéva, vszerom Krisztus pà pride szoudit 'zive ino mrtve, teda tvoje tejlo gori obúdi, i zdúsov vkúp szklene; i tak zdúsov i sztejlom na vsze vekke 'zivo bodes. Na szlero nász szpomágaj orsa nas drági nebeszki za Jezusa Krisztusa vrejdnoszti volo, vu jedinsztvi Dúhà Szvétoga. Amen.

In Nomine Jesu!

PRAEAMBULUM

PRECUM MATUTINO-VESPERTINARUM.

Vu Iméni Bogà Ocsè, i Szinà, i Dühà Szvétoga, bojdi zacsétek ino dokonvanye etoga nasega üstráj-nyega /: vecserásnyega :/ hválo zdávanya i molenyà. Amen.

Znasega Goszpodna i zvelicsitela Jezusa Krisztusa Szvétov krvjou odküpleni krsztsenizi: da nász je Goszpodin Bog eto preminouesо noues /: dén :/ tkeden :/ od kvára i pogibeli milosztivno obarvo: dužni szmo nyemi za eto dobrouto hválo dati. Ponizmo sze zato pred Goszpodnim Bougom nasem, ino molmo vszi navküpe, Szponiznim Szrczom i zdüjov, etak govoreisi.

VNEDELO RANO.

Milosztivni vekivecsni Goszpodne Bóże! ki szi nébo, i zemlo zmózno Sztvouro, i na vsze Sztvorjene Sztvári

pouleg tvoje nezgrüntane modrouszti, jáko verno Szkrb
i paszko noszis, ti szi nas dober Boug, i orsa milosz-
tiven. Hválo dájem tvojoj Szvétoj zmóznoszti, ka szi
ti mene vö zdüjevne kmicze, znevernoszti, i szpogi-
belne globocsine bolvancsárszke, na právo i 'zivo
tvoje Szpoznanye pripelao, mene szi po Szvétom krsz-
ti znouvics preporoudo, grejhe szi mi odpüszto, vu
krsztsánszke matere czérkvi tüvánistvo, i med
te vörne tvoje szi me noter zracsuno; meni dü-
hovnomi sziromáki, tvoj Szveti Evangyelion nazviscsá-
vajoucsi, po tvojem Szvétom düh szi me preszvejto,
vu právoj krsztsánszkoj vöri poszvéto, i za moji grej-
hov raszpétoga Goszpodna Jezusa Krisztusa dráge
vrejdnoszti volo, grejhe szi mi odpüszto, i mene pra-
vicsnoga vzsino. Hválo dájem záto tebi Goszpodne, di-
csim i gori zvisávam imé tvoje Szvéto vszigdár i na
vsze veke. Odicseno i blagoszlovleno bojdi imé Boze
zdaj i veki vekouma. Od Szunicsenoga gori zhoda, noter
do zahoda hváleno bojdi imé zmóznoga Bogá vasega.
Navküpe pa, i záto ti hválo zdávam Goszpodne Bóze,
ka szi me ~~vu temnoszti ete preminouse noveszi mi-~~
losz

loszt ivno bráno, i Sztimi mojimi navkúp od vszákse
dűsevne i télovne progibeli verno obarvao. Znám dobro,
Goszpodne Bože, ka je te bejszni nepriáteo Satan peklén-
szki, kakti erjűjoucsi oroszlán okouli méne hodo, iSz-
kajoucsi, kakda bi me pózrejti, i szebov vrét na ve-
kivecsno Szkvarjenyè vrcsti mogao: ali zmóznoszt
tvoja nezgovorjena je menè pokrivala, i odegnala je
vsze vrajże mrże, vu Stere je menè zapleszti na-
mejno. Znám tűdi moj dvagi orsa nebeszki, ka bi me
hűdi lűdi nyihovo hűdo naminyávanye ~~vu etoj pre-~~
~~minoucsoj noucsi~~ vmourilo, ali pa vu véliki kvár
pripelalo, dabi ti moja morszna obrámba nebi bio.
Vrejden Szi záto Goszpodne dike i hvále, i da Sze
imè tvoje Szvéto gori zvisáva vu Szprávicsi tvoji
verni.

Ali escse te na dale Szponiznim Szrcom proszim Gosz-
podne Bože, ino Sze ti vu iméni Jezusovom predrago
molim, bojdi meni i vu etoj bláženoj ~~nedeli~~ pomoucs
i obrámba moja, mej milosczo zmenov nevolnim grejsnim
cslovekom, i odpűszti meni vsze moje grejhe, Szkejmi
Szam tvojo Szvéto milosczo zbantűvao: i tou vecsini

Zmeh

zmenov li za vrejdnoszt tvojega lübleńoga Szinà, mo-
jega zvelicsitela Goszpodna Iezusa Krisztusa, ki je
áldov frijanya vsinjenii za naſe grejhe, nej ſza za
naſe Szamo, nego i za vczjloga Szvejta grejhe. I da
Szi zapovedo Goszpodne, ka bi na tvojega Szvétoga imé-
na odicseni Szpoumenek tebi eden dén Szvetili: ovo
Goszpodne Bòże, eto denésnyo Szvéto nedelo, zobsins-
kov kersztánszkov materjov czérkevjov navküpe, na
diko tvojega Szvétoga iména Szvetim, i proszim te, oszna-
'zi me Sztvojim Szvétim dühom, da liki koli tejlo moje
posíva od vinejſnyega dela, tak szi i düſa moja po-
csinè od vsze ſzveczke Szkrbi, i nemárnoga miſlejnja;
da tak Szrczè moje od gojdne mao, noter do vécsera
Szamo na tébe pazi, ino li na tejszta Setüje, Stera
na tvojega Szvétoga iména diko Szlüžio. Oh moj
nebeszki Szvéti Orsa! dáj, da tvoja Szvéta vejes. prijét-
na bode vu meni; hráni me po nyej vu Krisztuſo-
vom Szpoznanyi, i vczejni vu méne noter te právi
zvelicsánszki návuk; dáj mi dobro razmeti, i pro-
prejk vörvati, ka nejga drügoga zvelicsanya, niti je
nej dáno drügo imè pod nébov lüdém, po ſterom bi

Le

Sze mogli zvelicsati, nego Szamo imè Jezusa Krisztu-
Satj i pokrejpi me vu etoj Szvétoj vöri na teliko, da me
od nyè ni Szvejt hüdi, ni vrajza csalarìa vkraj ne
ftryne, niti csloveesa Szlaba csednouszt vkraj ne
znori. Vugnem záto koulina moja, pred Poszpodna na-
Szpoznanyi i lübéznoszti Krisztusovoj bole ino bole
obiljávam, da morem raszonditi, Stera sze loucsijo od
pravicze, i bodem csiszti i neoszkrungeni noter do
prisesznoga dnéva Krisztusovoga, pun bodoucsi Száda
pravicze, Steri je vu Jezusi Knisztusi na diko i
hválo Bözo.

Obszlejdnyim teda, gda zitek moj nedüzno vu Kniz-
tusi szkoncsam, zvelicsani pridem vu králeszto
nebeszko, gde bodem pred Bözim liczem Sztojécsim

zve

zvelicsanim Seregom, neszt̃anoma Szvétek i nedelo
Szvetijo, zvnougimi Angyeli, zkerubimi i Serafimi
zveszélim glászom etak govoréisi: Szvéti, Szvéti, Szvé-
ti je Seregouv Goszpoud ino Boug, puna je Sürokа
zemla dike nyegove. Oh poszlüjni me Goszpodne Bo-
že! i dáj meni ona, Stera szo mi ete deneśnyi dén
na telovni moj žitek tüdi potrejbna; hráni, bráni
i vari ti menè; bojdi sztvojimi szvétimi Angyeli
povszéd okouli méne, i obari me, da ni vrág, niti
nikakši moji nepriátelje nad menov mouesi ne
vzemejo. Amen.

Oteč nas, ki szi vu nebészaj. &c.

v PONDELEK RANO.

Oh miloszti ven Boug, Otsa nas drági nebeszki!
Jaz nevolni grejsnizke grejsnik zdreszélnim Szrczom i szpo-
mznov düsov prihajam o vu etoj üträsnyoj vöri, kve-
liko tvojoj i nezgovorjenoj miloszti, i veliko hválo

dájem

dájem° tebi, za vszo tvojo dobroute; naj bole pa záto, ka szi vu temnoszti ete preminoucse noucsi zne-
nov/bio, ino szi me odevsze pogibeli tak milosztivno
obarvao, ka me/je ni vrág peklénszki vu düsi nej
vrázo, niti lüdomorczi i touvaje szo mi kvára
nej vcsinili.

Oh lüblêni orsa moj nebeszki! znám° dobro, i vidim° orsi-
veszno, ka szi li szám ti moj dober Bong, ki verno na
me szkrb noszis. Ar bi me lejko vnózina nevoul eto
noucs okouli vzélo, da bi tvoja szvéta i zmózna
obramba mene nebi varvala; i hüdoga düha ognyene
sztrejle bi me sztrasno vrázile, dabi me ti szám nebi
brano. Ali ti szi me pokrijvo Goszpodne, ino szi me
vu rokaj tvoji drzao; jasz szam szpao, ti szi sztrázo
jasz szam kako mrtev lezo, i ti szi bio grád moj
trden; jasz szam od vszej lüdih odsztávleni bio,
ti szi pra mene sztvojimi szvétimi Angyeli okouli
vzéo. Hválo dájem° záto, Goszpodne, tvojoj szvétoj zmóz-
noszti szczejloga szrcza, i nazviscsávao bodem° tvojega
szvétoga imena diko, dokecs bom° živ natom szvejti.

Da

Da szi nasz me pa zaobsztom zmilosese tvoje na ete de-
nésnyi dén gori obüdo, i dopüszto szi nam mi, ka pouleg
pozványa nasega mojega, denésnye nase moje delo zacséti morem o:
vüpam o sze zato vu tebi, i molim o sze ti, bojdi nam meni
denésnyi dén milosztiven, i ravnaj nasz me tak po tvojem
szvétom dühi, da vsza naja moja dela vu Goszpon Jezusa
iméni zacséti i dokoncsati morem o. Ti nasz me, Goszpodne,
szám ravnaj, i pelaj na tvoje poti noge nase moje, i vodi
i blagoszlovi nasz me, vu nasem mojem vö idejnyi, i noter idejnyi.
Ino da szi, pravicsni Bóže, Zemlou prekino za cslove-
ka volo, naj ona trnye i sesetálje rodi, i naj cslo-
vik znojom licza szvojega jej krüh szvoj, dokecs vzem-
lou ne pride: proszim o te zato, daj nam mi, mouecs na do-
prnásanye dela nasega mojega, vari nasz me od mármoszti, i
od vtraglivoszti odürne, i ne daj nam mi vu deli na-
sem mojem mislinom biti. Daj, naj bodo roke nase moje bisztre,
i noge nase moje frisske na doprnásanye dela nasega mojega,
na stero szmo szam pozváni. Ali da je breza tvojega bla-
goszlova naje vino gori sztánenye nikaj nej vrejd-
no; ár nej na nafoj mouesi, nego na blagoszlovi Bo-
zem

'zem fztrojijo vfza: bojdi zato milofztiven "nam meni" i
vfsini fzrecsna vfza naša moja dela; blagoszlovi poiftvo
naše moje, i delo rouk naših moji naj bode prijétno pred tebov.
Ti, Goszpodne, blagoszlovis one, ki fze vu tebi vüpa-
jo, velike i mále; "mi ja fz" fze pa li vu tebi vüpano,
i zvuña tébe vu nikom nejmano vüpanya: raszpreszteri
zato vö na nász mé denésnyi dén blagoszlovne roké tvoje,
i napuni nász mé fztrojim nebeszkim fzvétim blagoszlovom.

Navküpe pa i polé naše vsíni 'zirovno i obilno,
naj goricze fzád fzvoj rodijo, i zemla tüdi rodí i pri-
náfa fzád fzvoj, i da nebéfza roszou dávajo. Oh ne
dopüszti Goszpodne, ka bi na nász fzpadnolo ono
tvójé preteléfztvo, gde etak právis: jejs ti, ali ne
naszitis fze, poszlejas fzemen tvoje, ali ne pózznyas
ga: nego bole obiljávaj nad nami milofzeo tvojo, naj
csüjemo fzád dejl naši, i vzememo nájem lon trüdov naši.
Dopüszti vsza eta, oh velike milosce Boug fzvéti!
za tvojega fzvétoga Szina, našega Goszpodna Jezusa
Kriszstusa, dráge vrejdnoszti volo, vu koteroga fzvé-
tom iméni fze i escse na dale etak pred tebov mo-
limo: Otsa nas, ki szi vu nebészaj. &c.

vTork

VTORK RANO.

Vszamogoucsi, odicseni, dobri i milosztivi Gospodne Bóže! Koga szvéte szoudbe szo nezapopádjene, i poti nezgrüntane. Veliko hválo dájemo jasz mi tebi, ka szi ti mene po tvojoj szvétoj zmóznoszti vu etoj preminoucsoj noucsi od vszáke pogibeli i nevoule milosztivno obarvao, i na ete denésnyi dén vu dobrom zdráviji i méri gori obüdo. Velika je zaiszti no milosesa, i nezracsunana je dobrouta tvoja, stero szi ti zname-nov vsino; ár szam jasz zmojimi grejhi, i zrüznim namo-jim zitkom nej drügo zaszlüžo, nego naj bi me ti, zmóz-ni Bóže, na vekivecsno szkvarjenyè brezi vsze milosce od szébe vrgao. Ali dönok szi sze szmilüvao zalosznoj düsi mojoj, i zitek moj szi nej dáo na szmrt. Szmilüvao szi sze nad menov, ino szi me etak troustao: Brezgouve sze grenejo, i gorè sze potégnejo, milosesa moja pa ne odide od tébe, niti mér moj od tébe ne odstoupi. Hválo dájemo záto tebi, Gospodne, i dicsimo te na vekke. Csese te pa i nadale zcsisztoga szrcza proszimo, i vu imeni Jezusovom sze ti ponizno molimo,

pos-

poszlüjmi /nemiuno/ molitev naso moje, i odpüszti nam mi vsze naše moje
grejhe, orsiszti i operi nas me zevsze naše moje jálnoszti. Ino
da szi, Poszpodne Bóže, cslovcka za volo grejha pod nevoulo
vrgao, bojdi tvoja Szvéta i orsinszka dobra vola, ako
na nász me gnesz kákša nevola szpádne, li szamo te tou pro-
szimo, daj nam mi mirovno potrplejnye; ár csi bi nasz me ti, naš moj
Bong, vö zmoucsi kastigo, more biti bi sze vöra naša moja
pomenkála, i jasz mi bi sze od lübéznoszti tvoje, stera je
vu Jezuši Krisztuši, vkraj vtrgno li. Vejm szi pravicsen
i veren Bong ti, ki nász ne kastigas vise od onoga, kare
moremo trpeti; ober toga nám pa escse pout kázes,
kakda bi sze mogli vö znase nevoule odszloboditi. Oh
lübleni orsa naš moj nebeszki, daj nami meni mirovno potrplej-
nye, i trouštaj vu 'zaloszti düso naso mojo, etak govoréesi:
Sztebor szam vu zburkanyi tvojem, obarjem i odszlobo-
dim te znevoul tvoji. Zdrži i ravnaj szrizé naše moje, da
sze jasz mi ponizimo pred tebov, i vüdzta naša moja na morjé-
vanyu prouti tebi gori ne odpremo; nego bole ono,
szkejm nasz me ti priglédnes, zveszeljóm vzememo, i etak
govorimo: ti szi, Poszpodne Bóže, szám naj vékši Posz-
poud, vszini záto tak, kak sze tebi vidi. Obszlejd-
nyim

nyim pa, szkáži knámi, Boug moj, miloscso tvojo, i obr-
ni joj i plac moj na radoszt i veszelje, da sze i nad
nami menov szpuni rejcs tvoja Szvéta, gde etak právis: Blá-
'zen je on cslovik, ki szkúsávanye pretrpi; ár gda
sze 'ze szkúszi, vzeme korouno 'zitka, stero je Boug
obecsao onim, ki nyega lübijo. Lo proti me pa tak
ravnaj Goszpodne, da vu vszem pouleg tvoje Szvéte voule
hodimo, da ne bodemo számi szebi zrok nevoule moje, i
da pravisno tvojo kastigo számi radi szebi na glávo ne
szprávimo. Obari me od hüdoga tüvánistva, i od hü-
di lüdi nyihovoga hüdoga djánya, i sztrasne pogibel-
noszti. Boug 'zitka mojega, vari me od hüdoga poglé-
da, zesiszti vö zmene vszo hüdo pözelejnye, i lagovo
mislejnye. Ne dopüszti lübleni orsa moj nebeszki, ka
bi mi vu tanácsi nevernikov hodili, ali bi na pouti
grejsnikov sztanoli, ali bi pa vu sztouzi spotlivcov
szedoli, ladrži jezik, i vüszta moja, da mi tebe ne
zatajimo, bözánszko tvojo zmöznoszt ne vrazimo, i
blizsnyega mojega ne zbantüjemo. Dáj Goszpodne Bo-
'ze, da mi tá ödürimo gyizdoszt, lázlivoszt, lüdo-
norsztvo, csalárnoszt, tatijo, krivo szvedocsánsztvo,

i vszo szpáko, stera nemirovsino dela med bráti. Od tej
táksi, i ketim priszpodobni drügi hüdi dejl obani nasz me Gosz-
podne Boże; i tak teda, po etoga neesemurnoga szvejta vnou-
gój nevouli, po vnougom trüdi i mántri, daj i dopüszti
nam
mi edno bláženo i veszélo vőro, vu szterój ti szám düso,
nasa
mojo od tejla nasega mojega vu méri lepou kraj odlouesi, i nasz me-
nè od vsze nevoule i mántre ednouk vesaszi odszlou-
bodi, za vrejdnoszt tvojega szvétoga szina, zvelicsitela
nasega
mojega Goszpodna Iezusa Krisztusa, tak bojdi. Amen.

VSZREGDO RANO.

Milosztivni i vekivecsni Ocsa Goszpodin
Boug nebeszki! tebè sze dosztája vsza dika, i vrej-
den szi Goszpodne, da sze tebi dáva postenyè, hvála i
mocs na veki veke. Ár szi ti szám právi Boug, ki szi
sztvoje velike zmóznoszti sztvourо nébo i zémlo. Záto
sze mi nasz tüdi nevolni grejsniczke vu etom utrasnyem vrejmeni ponizávamo
na vrejdnoszt i diko tvojo, i szcsisztoga szrcza hválo
dájemotebi, ka szi vu ovoj preminoucsoj noucsi mocs

tvojo

tvojo Szvéto na meni vő Szkázao, na düji i tejli Szi
me odevsze pogibelnoszti miloszrtivno obarvao, i na
ete denésnyi blázeni dén Szi me vu zdravom tejli
i páméti gori obüdo. Iszrtina, ka je zvnougefele tá-
lom hüdi nepriáteo Satan peklénszki za menov Sütao,
kak bi me vu noucsnoj temnoszti zapelati, i Szebom
vrét na vekivecsno pogibelnoszt vrszti mogao. Ali ti
Szi me Poszpodne varvao i bráno, gda Szam jasz mirovno
posziv. Záto hválo i diko dájemo tebi zdaj i vekivekou-
ma. Ti Szi Poszpodne pomoues i obrámba moja, ti Szi
Szám moj dober Boug; záto bodemo jasz diko tvojo
nazviscsávao, dokecs bomo 'zivi natom Szvejti. Vu etoj
üträsnyoj vöri pa, Stero Szi mi milosztivno zadobiti do-
püszto, molimo Sze ti, i vu iméni Jezusovom te poniz-
no proszimo, zgledni Sze milosztivno na me, i obari me
escse gnesz, i vsze dni 'zitka mojega od vszáke dü-
Sevne i telovne pogibelnoszti. Oh milosztivni Otsa moj
nebeszki! nejga zvüna tébe nindri drügoga Bogà, ni
na nébi, ni na zemli; záto jasz tüdi li ktebi Szamo-
mi Setüjemo, i na tvojo otsinszko dobroto Sze zdü-
Sov, Sztejlom, i zevszim mojim dugoványem mocsno

zavü

zavüpam. Obdrži nász me záto ősza nas. moj drági, ár ti szám tak
právis: jasz szam ki iſztino praviczo guesim, i zadoszta szam
na obdrzánye, záto na mè glédajte vszi, ki sze szséte
obdrzati i odszlobodili. Oh obdrži nász me záto prouti vszoj
pogibelnoszti; vodi, ravnaj i pomágaj ti szám nasz mene, i teda
sze ne bom bojao, csi bi escse neba i zemla prejsla.
Na dale te pa proszimo nas. moj dzvéti ősza nebeszki, püszti bla-
goszlov tvoj gnesz na delo nasze moje, i blagoszlovi vszo moje dobro
csinejnye. Ár kvoga ti blagoszlovis Goszpodne, blagoszlovleni
bode na vékke. Podejli záto nam meni tvoj szvéti blagoszlov pou-
leg obecsánya tvojega, darüj me nasz sztvojimi dármi, i vrsini me nasz
obilnoga ne pouleg tvoje szvéte voule, vu vszem nasem mojem düsevnom
i telovnom dobrom dugoványi. Obari me nasz od csalárnoga
trsztva, i mentüj me nasz od jálnoga dobiczka, i dopüszti, da
vsze greje odürjávamo, i stero je to dobro, ono gyedno dopr-
nászam. Odvrne kraj od mene nasz vsza ona, stera ti odürjávas,
i provékszávaj me nasz vu oni, stera szo prijétna pred tebov. Dalesz
naj bode od mene nasz szpravlivi 'zitek, ár ti szám tak právis:
Zaj onomi csloveki po kom szpáka zide, bole bi nyemi bilou,
kabi sze nigdár ne poroudo. Vmouri záto vu mene nasz vszo hüdo
náklonoszt, i hüdo pozelejnye, stera na szpravlivi 'zitek
pelajo. Ládaj i ravnaj me nasz tak, da kakti vu dnévi lepou
hodimo, nej vu oblozünoszti, vu pianoszti, vu nemertües-

li

livoszti, vu nyefki, i vu nevoszlivoszti, nego da Gosz-
pon Krisztus Jezusa vu právoj vőri na szébe oblicsémo,
i tejlo naše moje ne hránimo vu hűdom pózelejnyi. Lűbléni nas moj
orsa nebeszki! vsza szo mogaocsa pri tebi, jasz mi szmo szam pa
práj i pepéo: vcsini nasz me záto tálnika e vu dűhovnom szá-
di, da kako koli na dobrom drejvi, tak i vu meni nasz raszt
téjo szádovje dűhovni, steri szo esi: lűbéznoszt, radoszt,
mér, milosesa, dobrouta, vőra, poniznoszt i mertűcslivoszt.
Da jasz mi tak vu tebi nouvo sztvorjenyé bodoucsi, tvoj szvé-
ti kejp neoszkrunyeno nozimo, ino sze zdűsov i sztejlom
neduzen ni, zdravi i szvéti obdrzimo, noter do prisesztnoga
odisenoga pitanoga dnéva tvojega, tak bojdi. Amen.

VCSETRTEK RANO.

Seregouv zmózni Goszpodne Bóže! nas moj dobro
delnik, nas moj branitel, nas moj odszloboditel, i grád nas moj trdna,
ksteromi jasz mi po obrámbo drisemo, i pred steroga odi-
senim lizem zevszejmi nebeszkimi angyeli zvelikim glá-
som diko popejvamo govoréesi: Szvéti, szvéti, szvéti szi
Seregouv Bog, puna je sűrouka zemla dike tvoje:
szi glih szam mi szmo práj i pepéo, Goszpodne, i nej szam szmo
vrej

vrejden ni, ka bi roke nasa moje ktebi gori zdigno li, i tebe molo ili,
ali vűpamo sze dönok vu nefzkonsanoj tvojoj milosczi, i vu
imeni Szina tvojega Poszpodna Jezufa Krisztufa ktebi pri-
hajamo, i szponiznim fzrczom hvalo dajemo tebi, ka szi nasz mi
ete denesnyi dén vu meri i zdrávji dobili dopüszto, vu
eroj preminoucsoj noucsi szi nasz me fztvojimi fzvétimi angyel-
mi miloszrtivno varvo, da nam mi je vrág peklenszki fzvojimi
fzkűsnjavami nikaj nej skodo, ni hűdi lűdik nyihova
hűdouba nasz me je nej vmorila; i ka nasz me je tvoja ocsinsz-
ka dobrouta vu zitki zdrzála. Pá sze ti pa na dale
szczejloga szrcza molimo, vszamogoucsi Goszpodne Bőze! bojdi
nam. meni i denesnyi dén szám ti miloszriven Boug nas. moj; fzmi-
lüj sze nad nami menov, liki sze ors fzmilüje nad fzvojim
detetom, i tak sze ne bomo bojali, ka bi nam mi nepriateo
skodo. Da je pa eto tvoja Bőza dobra vola, naj na
etom necsemurnom fzvejti zivémo, dokecs zitki najemi
konecza ne vesmis, steroga teda nemoremo presztou-
piti: molimo sze záto tvojoj fzvetoj znőznoszti, potrdi
i pokrejpi nasz me vu fzinovszini dűhovnoj, i daj, da
zrűznovszt jov etoga fzvejta zitek nas. moj ne poblátimo,
i ne püsztimo sze vu tűvánstvo oni, ki sze vu hűdobi

fzvoj

Szvojoj prouti tebi gori zdignejo:, i etak pravijo:
Hodte, najejmo sze sztelovnimi dobroutami, napunmo
sze zvinom, povszéd néhajmo znamejnye naše radosz-
ti, niscse ne bojdi med nami brezi zlorsasztva, vszi
sze dobro nademo i gosztűjmo, ár je eto nas táo, i
örokszina na etom szvejti. Oh ne dopűszti, ~~nej~~ Goszpod-
ne Boże, proszimo te za drágo ka bi jasz mi vu tej takši
lotrov nyihovoj hűdobi tálnike bi li, ali bi pa vu nyihovom
lagojem tűvárisztvi prebivao li: nego bolé, tak me nasz ti ravnaj
po tvojem szvétom dűhi, da jasz mi na etom szvejti, kak je
tebi prijétno, vu nedűsnoszti, vu szveszti, i vu pravi-
czi hodimo; tejlo moje naše tebi na 'zivo i vugodno czérkev
poroucsimo, vu steroj ti neszt anoma prebivaj; i naj sze
me vlicsémo ketomi jálnomi szvejti, nego sze vu páme-
ti mojoj nasoj. bole ponouvimo, i tak tvojo dobro oszinszko
volo vu vszem verno doprnásamo. Ino da 'zitek nasz moj
na etom szvejti med vnougimi lűdmi moremo szpreví-
jati; proszimo te Goszpodne Boże, ki vszej szrcz-
szkrovnoszti vidis, sztákszimi lűdmi nam mi dáj vkűp
'zíveti, ki rejcs tvojo szvéto radi májo, nyoi verno
poszlűsajo, i vu szrczi zdrzávajo; ki tebè za právo-

ga

ga Bogà Izpoznajo, i Szinà tvojega Poszpodna Jezusa Krisztusa, koga szi na-ete Izvejt poszlao grejsnike zvelicsávat; da jasz mi tak 'znyimi vrét vu ednoj pámeti, i lübéznoszti obsztánoti moremo. Vsze poprejk nász pa tak ravnaj Poszpodne, da lübéznoszt ne bode med nami Izkazliva, naj to hüdo odürjávamo, to dobro pa lübimo, i tak vu priátelszkoj lübéznoszti edenga drügoga pomágamo i poszlüjemo. Náj bole pa, darüj Izreze moje Izponiznoszt jov, da Isze ne zvisizimo, i da vszejmi lüdmi, pouleg premouesi moje, mirovno 'zivémo. Blagoszlovi me nasz i vu onom, kou je meni nam na telovno moje nase 'zivlejnye potrejbno; ne vrzi me nasz na veliko Izromastvo, ka bi jasz mi na trdi i Izkoupi lüdih nyihovo oponoszno hrano prisao li: Dvouje te proszimo Poszpodne, ne zatáji je pred menov nami, dokecs bomo 'zivi na tom Izvejti; marnoszt i lázlivoszt dalecs proc od mene nasz zgoni; Iziromastva ali bogászztva mi nasz ne dáj, nego hráni me nasz kmeni knám Izpriszpodobnov hránov, da te vu naszitoszti mojij nasoj ne zatajimo i ne právimo: Sto je Boug? ka márano za rejcs nyegovo? Vu Iziromast-

vi

vi velikom pa ne krádnemo, i tvoje Szvéto imé za-
obsztom gori ne vzememo. Oh poszlüjhni, i dopüszti nam me-
ni vsza eta drági orsa moj nebeszki, i po tvojem Szvé-
tom Szini, Poszpodni i zvelicziteli nasem Jezuſi
Kriſztuſi. Amen.

VPÉTEK RANO.

Oh nas moj lübléni i milosztivni Goszpon Jezus
Krisztus! ki szi právi Boug, i práva Szvetlozt;
ki szi z Ocsom i zdühom Szvetim navküpe eden
vekivecsni, odicseni i blagoszlovleni zmózni Boug;
ki kralüjes i ládas zevszim na nébi i zemli; ki lá-
das szkleüsi Szmrti i žitka; ki szi zacsétek i ko-
nec. Da ti je tákse imé dáo Ocsa nebeszki, Stero
je ober vszej imenov náj vékse imè, naimre, naj sze
na imè Jezusovo vszáke koleno vugne na nébi, i
na zemli, i pod zémlov: záto i jasz mi tüdi vugnemo kouli-
na nasa moja na diko tvojo, i molécsi, veliko hválo dá-
jemo tvojoj Szvétoj zmóznoszti, ka szi ti znami znamenov

vrét

vrét czejlo csloveczánszko pokolejnye od vekivecsne
szmrti i pogibelnoszti odkűpo, i tejlo csloveese na szé
vzévsi, vu sziromastvi i poniznoszti szi na ete szvejt
prijao, i pokoren szi bio noter do szmrti orsi tvojemi
szvétomi. Oh ágneez nedűzni Goszpon Jezus Krisz-
tus! ki szi noszo toga szvejta grejhe, szmilűj sze
nad nami menov. Szpoumeni sze zveliki mouk tvoji, stere
szi za nász me trpo, gda szi na gori oliveczkoj krvávi
znoj tocso; od vucsenikov tvoji odán bodoucsi, vlov-
leni i zvézani szi; vu neduźnoszti tvojoj szi kri-
vicsno obtożeni i ospotani; pri Pontzius Pilátuſi
brezi greja bodoucsi, szi na szmrt oszodjeni, bicsű-
van, i vu spótlivi graut oblecseni sztrnyom szi
koronűvani, poplűvan i za licze bit szi, i tak
obszlejdnyim na križ szi raszpéti; tam szi tvojo
szvéto krv vő prelejao, i odicseno tvojo dűso vo
sztejla pűsztivsi, szi za czejloga szvejta greje mrou;
i tak szi sztvojov szvétov szmrtjov vrágà, szmrt,
i pekeo vekivecsni i vsze nase nepriátele potro
i obládo, i nám szi 'zitek vekivecsni nazáj
szpravo. Oh ka je dönok te cslovik, ka sze
tak

tak zvyega szpominas?. i szin cslovecsi, ka ga etak
priglejüjes?. Zaiszlino Doszpodne, znikelikim szi ga
ménjega sztvouro od angyelov; ali dönok szi ga zdi-
kov i szpostenyom gori oszvajzo. Ár nej naturo
angyelszko, nego szemen Ábrahámovo, nasa cslove-
csánszko naturo szi na szé vzéo; niti szi nej za
angyele, nego za cslovecsánszko pokolejnye áldov
stiszanya visinyeni pred ocsom tvojim nebeszkim.
Ino eto je verna vejcs, i vszega gori vzetja vrejd-
na, ka je Krisztus Jezus prisao na ete szvejt
grejsnike zvelicsávat. Hváli záto düsa moja Bo-
ga mojega, i ne szpozábi sze znikakve nyegove
dobroute, ár je on milosztiven meni, odmüszti
mi vsze moje greje, i vsze moje betege mi zvrá-
csi. Da szi pa lübléni moj Jezus dasztri da ov srao
ti ete preminoucse noucsi milosztivno tejlo i düso szi mi od vszáke pogibeli obarvao,
i na eto ütrasnye vrejmen szi me vu zdravji
gori obüdo: Zaiszlino vrejden szi, da te jasz
zevszejmi Sztvorjenimi Sztvármi, na nébi, na
Zemli

zemli i pod zemlov bodoucsimi navkŭpe mobimo i
dicsimo, govoréesi: vu králeszkom Sztoulzi Szedéesemi
ágneczi, Poszpodni Jezusi Krisztusi, bojdi blagoszlov,
postenyè, dika i mouces na vekiveke. Ali na dale sze
pitel Krisztus, da i ete denésnyi dén ládaj i ravnaj
naśz mené na vsze dobro, da sze jasz Sztvoje Szvéte Szmrti
neszt'ánoma Szpominamo, vu križi i vu trplejnyi tvo-
jem Sze hválimo, i potomtoga vsze grejhe, i vszo telovno
hŭdo pozelejnye ta' odŭrimo. Daj mu prav Szpoznati
Poszpodne, ka Szi záto mrou za vsze nász, naj ki
živémo, potomtoga že vecs ne živémo Szebi, nego ono-
mi, ki je za nász Szmrt trpo. Oh Jezus, žitka na-
sega radoszt, Szroza mojega Szlatkoszt, odvrni
kraj od mené, kou je nej dobro vu meni, da jasz
to dobro naszledŭjemo. Ti mene vodi ete denésnyi
dén, i vu vszem vrejmeni, ti me vesi, ládaj, ravnaj
i noszi, ti mej Szkrb na me, i blagoszlovi me vu
mojem vo i noter idejnyi. Vesini blázeno hodejnye
i Sztánenye moje, i daj mu Szrecso vu vszem mo-
jem deli. Vu tvoje roke preporáesam dŭso mojo i
tejlo moje, ár Szi me ti odkŭpo Poszpodne, Bong

pra

pravicsni. Naj bodo znami zmenov tvoji szvéti angyelje da vrág, ni nikaksi naši moji drügi nepriátelje nad mene-mi nov moucsi ne vzemejo. Oh moj Goszpon nas Jezus Krisztus, ki szi za naszme mrou, i od szmrti gori sztano, dopüszti mi nap ona, stera szam te proszi, i poszlüjni me milosztivno, za tvojega szvétoga trplejnya drá-ge vrejdnoszti volo. Amen.

VSZOBOTO RANO.

Neszkoncsane szmilenoszti, i velike miloscse vza-mogoucsi Goszpodin Boug! ki szi tvojega lübléno-ga Szinà na ete szvejt poszlao, naj vszáki ki vu nyem vörje, ne prejde, nego ma 'zitek vekivecsni: Vu onoga tvojega szvétoga Szinà Goszpodna Jezusa Krisztusa iméni mi tüdi prisztápamo pred lice znóznoszti tvoje, i veliko hválo dájemo tebi, ka szi nasz me vu temnoszti ete preminouse noucsi, sztimi nasimi mojimi navküpe tak milosztivno obarvao, ka je nisesze znás nej vrázeni; Sztrahota i krüga noucsna je nad nami moucsi vzéti nej mogla; ni vládnik

kmiv

kmivze vrág peklénszki je nász szvojimi mrzami
nej szkváro, niti nasi nepriátelov nyihovo hüdo sütá-
nye je nám nej skoudilo. Ár szmo mi szam jasz Poszpodne pod
obrámbov tvojov porsivo ali, i mous tvoja je mene nász vu
méri obdrzala. Oh lüblén nas. moj oca nebeszki, szkejm
ti horsemo ove tvoje velike dobroute povrnouti? Ni-
kaj jasz mi grejsnik szke nezmoremo drügo, nego veliko hvalo
i diko dájemo tebi oh nas. moj predrági Boze; ár szi me nasz
ti pomogao, i nej szi dopüszto, ka bi me nasz nepriáteo
vrázo. Ali da brezi tvoje pomouesi i obrámbe niti
edno ouesno megnyeno nemremo biti vu nasem poz-
ványi, ár ti szám ravnas delo nase: püszti záto,
oh milosztiven nas. Boug, mous tvojo szvéto nám
na obrámbo, i pomozi nász vu vszem nasem do-
brom deli. Ober vszega pa, tvoje szvéto szprávis-
cse, hizo dike iména tvojega, tvojo szvéto mater
czérkev, vzemi, oh Boug, pod milosztivno tvojo ob-
rámbo. Szpoumeni sze, ka je nyou tvoj szvéti
Szin Goszpon Jezus Krisztus szvojov szvétov krv-
jov drágo odküpo, i ti szi jo szám szebi szpravo:

ne

ne dáj záto eto tvoje lasztivno delo tükénvzom
i tebé odürjávvzom na rouke; nego bole bráni,
i pomagáj vzérkev tvojo, stera li szamo od tébe
száka pomouss szvojo. Oh pravisni Bože! ne dáj
tvojemi Szvétomi Evangeliomi, i tvoje Szvéte rejsi
Szvetloszti pri nász vgásziti. Ne glédaj Goszpodne,
nasо nezahválnoszt i veliko neokornoszt krejcsi tvo-
joj, nego bole zglédni sze na diko iména tvojega,
stera sze li precsi zmenkà pri nász kak tvoj Szvé-
ti oltár opüszititi dás med nami. Ober toga pa,
szcsisztè vö szrczà mojega vszo hüdouho, i sztrejbi
vö zmëne vszegavejes etoga jálnoga Szvejtà Szkvárje-
no lübézen. Vlejcsi prosimo te Szrczè moje ktebi,
i vlej vu mëne miloszo tvojega Szvétoga dühà, po
Steroj jasz telovna pózelejnya vu meni vmorimo,
i czejli ete dén, i vsze dni zitka mojega, od vza-
kovacske rüznoszti cisztì i Szvéti osztanémo.
Poszvéti vsza dela moja, i blagoszlovi me vu na-
sem vö idejnyi i noter idejnyi, ár sze li szám
ti moj dober Bog, i zvüna tébe nikoga nejga, ki
bi

bi me naſz pomogao. Li na tébe szam szmo nehâni, na tébe szam szmo
zavűpani od utrobe matere moje naſe: li ti szi me naſz troustao,
ti szi me naſz bátrivo, i ti szi bio szám moj nas. Bog od utro-
be matere moje naſe. Bojdi záto i gnésnyi dén moj nas. dober,
Bog, i Otsa milosztivni, i noszi verno Szkrb na me naſz-
da etak mi jasz tebi, vecsér pà hválo dájemo za vsze
tvoje zmenov zsami vsinyene dobroute, govorécsi: Bla-
goszlovleni i odicseni je Bog vszamogoucsi od
eti mao vszigdár, i na vekiveke. Amen.

VSZAKDENÉSNYE
RÁNO PREPORÁCSANYE.

Preporácsajmo sze na dale Goszpodnomi Bougi mase-
mi, i erczimo Jesusztoga szrczà etak:

Moj milosztivni naſz Goszpodne Bože, ki szi vu nebészaj, vu
nezgovorjene milosce tvoje szvéte i zmózne roke
preporácsam gnesz i vu vszákom vrejmeni dűso na-
so, tejlo moje naſe, pamet i csűtejnye moje naſe govorjejnye

i csinejnye nase moje, ino vsze düsevne i telovne pot-
rejbsine nase moje, nase moje vö idejnye i noter idejnye mis-
lejnye, vöro i vadlüványe nase moje, 'zitka nasega mojega te-
káj, nasega mojega vö preminejnya krkrádnyo vöro, i zve-
licsanye düse nase moje, tejla nasega mojega gori sztánenye,
i vu 'zitki vekivecsnom zevszejmi szvétimi i odi-
szenimi vernimi navküpe bodoucsi porsinek, Amen.

Moj miloszti(v)ni nas gospodne Bože! odvrni od mene, ka je
nej dobroga vu meni nasz., da jasz mi to dobro naszledüjemo.
Moj miloszti(v)ni nas gospodne Bože! dáj da jasz mi ktebi szetüjemo,
szebi ne živémo, nego tvoj lasztivni boudemo. Oh nas moj
drági Jezus! moj lübleni odküpitel Krisztus,
tebi živémo, tebi merjémo, tvoji szmo jsam i boudemo, szve-
jim szvétim dühom, rejcsjov ino dárni, pelaj i
ravnaj nasz mene gnesz, i vsze dni 'zitka nasega mojega. Amen.

Moj nebeszki szvéti orsa! geto prouleg bożánsz-
ke tvoje szvéte voule, jasz mi, gda vrejmen tejzto
pride, zetoga nemárnoga szvejta odhájao bou-
demo: dáj nam mi proszimo te zmirovnov i zdravov
pámetjov, blázeno i zvelicsano vö preminejnye,

da

da jasz mi vu právom tvojem szpoznanyi, i vu právoj vöri mrejti moremo, niti sze dugo i tesko nemantrámo.

Moj naš lübléni odküpitel Krisztus! vsini dén pitanimeni veszéloga, da jasz mi batrivno sztojimo pred tvojim pitanim sztouzom, i, zvelicsani, tebé sztvojim zvétim orsom, i zdüskom zvétim navküpe, vu odicsetnom kraleszтvi nebeszkom neszтánoma dicsimo, hválimo i gori zvisávamo.

5 Oh obeszeliteo Düjh Boug szvéti! nezgovorjeno veliko milosczo Bogá orsé, i nafega Roszpodna i zvelicsitela Krisztusa Jezusa britkoga moko-trplejnya szvéto vrejdnoszt, nazvejszti ti nam. meni milosztivno, ino nam. mi jo na pamet prineszi vszigdár, i vu szkrádnyoj naso. moj. kmrtnoj vöri. Da sze jasz mi zone velike milosczе orsé Bogá, po vrejdnoszti Jezusa Krisztusa za gvüsno zvelicsamo. Amen.

Dika bojdi Bougi orsi. &c.

1921

Μάρτιος

6

III

PRECES VESPERTINAE.

VECSERÁSNYE MOLITVI.

VNEDELO VECSÉR.

Vu iméni Bogà Otsè, i Szinà, i Dühà Szvétoga. Amen.

Nota: Praeambulum vide Supra, precibus matutinis praemissum.

Oh milosztivni, Szmileni Boug i otsa vas drági nebeszki! ti szi eden vekivecsni vszamogoucsi i pravicsni Boug, koga dike szo pina nebésza, zemla, mourje i vsza, stera szo vu nyih, i koga veliko diko sze naklekne vszáko koleno na nebi i na zemli. Záto sze i jaz mi tüdi nevolni grejsnik sze szpomiznim szrczom nagnemo pred dikov tvojov Szvétov

i zvelikim hválo zdávanyem zvisávamo tvoje Szvé-
to imè, ka Szi ti nasz mene ete bláženi Szvéti dén znez-
racsunanimi vnougimi tvojimi dobroutami prigledno,
i lepou darúvao; geto Szi nasz me po tvojoj Szvétoj vejsi
na Szpoznanye tvoje Szvéte voule pripelao, diko tvojo
Szi nam. menu vő nazvejszto, nasz. Szi mene proszvéto, ino Szi nasz me na
právo vőro, i na právi zvelicsánszki návuki naszega
Poszpodna Jezusa Krisztusa ravnao. Známo že,
vu kom Szmo Szam vőrvao li, i gvüsen ni Szmo Szam, ka je zmožen,
to pri nyem doli djáno nami. obarvati na tejszti
dén, i nasz menè pripravnőga vcsiniti na ládanye őro-
csine nebeszke. Oh lüblémi nasz. moj Otca nebeszki!
zvüna toga Szi nasz me pa esese i zvinejsnyim tálom
blagoszlovo; ár Szi nasz me jáko milosztivno vu vszem
nasem mojem deli vodo i bráno, i nej Szi dopüszto nasim mojim
odürjávezom, ka bi Sze nad nevoulov nasov mojov veszelili.
Radüjsze zato düfa nasa moja vu Poszpodni, i zvelikim
glászom hváli zvelicsitela Boga tvojega, ki nasz tebè
zmilosesov Szvojov obeszeljáva, ki vszákov dobrou-
tov napuni Szrcze nasa tvoje, i ponouvi mladoszt nasa tvojo.

Ali

Ali ok Poszpodne Bóże, ki odürjávas grejh i vszáko hü-
doubo, ovo mi jasz szmo szam i deneśnyi den, zvnocsem tálom
pregrejśili o prouti tebi; ár szmo szam tvoje Izvéte zaprouvidi
goszt okrát prelomi o, káranye, pravicsno Izgoudbo, i Izrd
tvoj veliki prouti grejhi szmo szam za nikoj drżao li: zaśtioga
volo známo dobro, ka szmo szam pouleg pravicsne tvoje
Izoudbe, velike kastige vrejden mi. Ali dönok proszimo
te Poszpodne Bóże! Izmilúj sze nad menov nami, i ne kasti-
gaj me nasz vu szrditoszti tvojoj pouleg vrejdnoszti moje nase, niti
nász me ne pokáraj vu szrditoszti tvojem; nego mej
bole milosczo nad menov nami nevolnimi grejśnikom mi, i escse
vu temnoszti ete prisesne nouesi, bojdi meni nam. moj nas.
znożen varivácz. Vu tvoje Izvéte roké preporácsamo
Poszpodne, düso mojo naso i tejlo moje nase, ár szi me nasz ti odkü-
po Boug moj nas. pravicsni. Ne dopüszti záto, ka bi mi nam
vráj peklenszki skoudo, nego bole vari me nasz po tvoji Izvéti
Angyeli, da menè nász nikaksi moji nasz. nepriatelje ne vrazijo.
Preszvejti düso moje naso, da ci glih tejlo moje nase nouesna tem-
noszt okouli vzeme, dönok sze tvojega Izvétoga Düha
'ziva Izvetloszt vu mojem nasem Izrczi Izvejti. Oh milosztiven
Krisztus! osztani znami, ár sze je że oveésarilo, osztani

Zrami

znami, ino tvojega Szvétoga Dühà, i Szvéte rejcsi Szvet-
loszti ne dáj vgaszíti pri nász. Oh lübleni Jezus! o-
büdi nasz me gori zeszna grehov moji, naj sze mi jasz gotovi
nájdemo, gda ti na pitanye prides. Oh vsze milosese
vretina Goszpon Jezus-Kriszt tus! csini znamenov pouleg
dobroute tvoje, bojdi nam mi obrámba, bojdi troust i vüpa-
nye nase moje, bojdi grád nasz moj trden, bojdi vanivász nasz moj ve-
ren, i pokrí nasz mene milosztivno zevszeimi onimi navkü-
pe, ki koli kmeni Szlisijo, i dopüszti nám vszaim
eto prijeszno noues blázeno i mirovno porsivanye.
Na koncsi pa, dáj nám, oh Boug nas Szvéti, na üttrás-
nye ráno vrejme zeszna sze veszélo prebüditi, i csi sze
tebi vidi, zdravim gori sztánoti: csi je pa ova tvoja
Szveta i nezgrüntana vola, naj nam mi tejlo nasze moje eto noues
na Szmrt dás, proszimo te za vrejnoszt tvojega Szvé-
toga Szinà, Goszpodna nasega mojega Jezusa Krisztusa, vze-
mi kszebi düso nasz mojo, ino jo vu Paradizom nebesz-
ki, vu diko tvojo posztavi na 'zitek vekivecsni.
Amen.

Ocsa nas, ki szi vu nebészaj &c.

vPosv.

VTORNJEK VECSÉR.

Oh nébe i zémle zmožni Sztvoritel Gosz-
podne Bóże! nezgovorjene milosese nebeszke Szveti Otsa!
vu kom nejga preminyávanya, niti drüge nikakve nesz-
tálnoszti; Od koga vsze dobroute, i vszi popolni dári
znebész doli szhájajo na nász tvoje grejsne Szini i
cseri: Ovo mi jasz nevolni grejsni Lüdje človik zhvalodánim
Szrczom idemo pred licze zmóznoszti tvoje, i dicsimo
tebè, ka szi molitvi naše moje, Szere szmo kam gnesz rano vu
Imêni Jezusovom pred tébe püszti ili, miloszrdno prosz-
lüjhno, i dao szi nam meni prosnyo naso mojo. Ar szi nasz me ti
pomágao, Gospodne Bóże, vu vszem našem mojem deli, mous
i zdrávje szi nasz mi dáo na dopernásanye dela nászega mojega, kou
je od tébe na nasz me zavüpano. Ti szi nam mi tvoj Szveti bla-
goszlov podejlo, i vu vszem našem mojem dugoványi szi nasz me
Szrecsnoga vszino. Oh Gospodne Bóże! ti szi vsze
dobrote nepreszejnyena vrétina; eden národ tomi
drügomi nazviscsáva dela tvoja, i zgovárjajo szi
od zmóznoszti tvoje. Zató i mi jasz tüdi blagosz-

láv

Bogá nasega
lávlam o tebé moj Bože! i nazvisávam o miloseso tvo-
jo na vekke. Da sze pa že ete dén dokonvsáva, i
ta kmiesna nouv sze približáva; záto sze i trúdne
nase moje kotrige na porsinek ravnajo, i orsi nase moje szo
szrene: ali dönok zdihávam o ktebi, kak k mojemi knaseni dobro-
mi Bougi, i proszimo te, bojdi vu etoj kmiesnoj nouvsi
pouleg nász mene, i daj nam mi miroven porsinek pod obrámbov
perout tvojé. Daj, da sze pod bremenom gnésnyega
dnéva zgübléna mouvs nasa moja ponouvi, i od vnouge
szkerbi trúdna pamet nasa moja szi porsinè. Odvrni od nász me-
ne pros vsze rúzne szrene miszli, szere bi nam nase mi moje
porsivanye nemirovno csinile; niti nikakszemi vraj-
'zemi sztrasnomi szkúsávanyi ne daj kmeni kmeni pribli-
'závati. Daj Gospodne Bože, naj sze oszramotijo, i
naj sze znorio vszi, ki szvéjo skouditi dúsi nászoj mojoj;
nazaj sze naj pobijejo i ospotajo, ki húdo miszlijo
prouti meni ram.; naj bodo tak, kakti pleva pred vötrom,
i angyeo Gospodnov je naj szmouti; naj bodo kmies-
ne i szkliszke poti nyihove, i angyeo Gospodnov
je razgoni. Vejm szi ti Gospodne Bože obdrzao
Izraela lüsztvo tvoje, prouti vojszki Farao

krála

krála Egyiptomszkoga, ino szi je vu dnévi po megle-
nom Sztębri, vnosi pa po ognyenom Sztebri vodo. izdaj
szi záto on zmożen Doug ti, i mocs tvoja szesesse
nej prekrátila: Bojdi záto med menov, i med nepria-
telmi mojimi ti szám eden mocsen Szteber, i zid, naj
mene vu nikakfi kvár ne pripelajo. Ti fzi on Doug
Szvéti, ki szi Eliseus Proroka zangyelszkimi konye-
niki, i zognyenimi kouli opaszao: opasi záto i mene
z Seregom tvojim angyelszkim, i szpravi na nikoj ne-
priátelov moji nyihovo hüdo naminyávanye. Ti
szi Bože, ki szi na obdrżánye pravicsnoga Szlugo tvo-
jega Lotha angyele tvoje poszlao, ino szi te necsisz-
te Sodomitánczе kleposztjov pokastigo: etak tüdi
Doszpodne, oszlejpi i oszramouti vsze one, ki koli
po nouesnoj kmiczi meni skoditi setüjo: vdari je
oh Doug pravicsni! dai stero polecsko szo meni nalekli,
sze szami vnyejh zalovijo, i stero jamo szo meni
szkopali, szami vnyou fzpádnejo. Ti fzi Doug, mocs-
na obramba vszejh oni, ki sze vu tebi vüpajo.
Ah oh moj Doszpodne Bože! da szam jasz i ete pre-
mi

minoucsi dén prouti tvojemi Szvétomi Bożánsztvi gosz-
to krát pregrejso, známo dobro, ka szam nej vrejden, ka
bi ti moje molitvi poszlüjno, i ka bi mi ona dobra,
stera szam proszo, podejlo: zato ponizávamo sze pred
tebov, i szczegloga Szrczà mojega sze ti molimo, ne
gledaj grejhe moje, i nevrejdnoszt mojo; nego gledaj
bole neszkoncsano milosczo tvojo, i Szinà tvojega
Szvétoga, zvelicsitela mojega Goszpodna Jezusa
Krisztusa plemeniti áldov; i zato vrzi grejhe moje
vu globocsino mourszko, i pouleg troje pravicsne
Szodbe sze vecs nigdár 'znyih ne szpoumeni.
Oh vsze milosczo Boug! poszlüjhni me, i daj mi za
vrejdnoszt Krisztusovo Szvéto vsza ona, stera szam
te proszo, da sze jasz etak na ütrásnyi dén blá-
'zeno gori obüdimo, ino imè troje Szvéto veszéli di-
csimo. Amen.

VTORK VECSÉR.

Oh vszamogoucsi i dobri Goszpodne Bo-
'ze! ozsa nas drági nebeszki, ki szi pun milosze,
i szm-

i szmilüjes sze nad nevoulami nasimi, ki vu varvanji
Izraela ne szpis mi ne drejmles: ovo jász nevolni grejs-
nik szke vpamet jemlémo vu etom vecserásnyem vrejmeni
i csüjemo milosco tvojo, stero prikazüjes onim, ki
sze vu tebi vüpajo; ár ne dás vszramouto szpádnoti
onim, ki sze vu tebi vüpajo. Ár sto sze je oszramou-
to, ki sze je vu Bougi vüpao? Sto sze je zavrgao, ki
je vu Boga bojaznoszti obsztao? ali sto je zváo Bo-
ga na pomoucs, i nej je poszlüjhnyeni? ár je dober
i milosztiven Boug, velike trplivoszti i bogate milosese
je on; odpüszti grejhe, i obdrzi vu nevouli. Oh moj
dober Boug ti, keliko vnougo nevoul je mene szke ete dén okouli
vzélo, i ti szi me nasz milosztivno obarvao vu vszejh moji nasi po-
trebsinaj: zitek moj nas od szmrti, tejlo moje nase od betega
i kotrige moje nase od burlavsztva szi mi nam brano; imé zpos-
tenyom mojim nasim navküpe od pomenjanya, te moje nase od po-
gibelnoszti, i moje nase od tébe na me nasz zavüprano proszto
od vszákoga kvára szi mi nam verno obdrzao. Zato jasz
tebé Goszpodne Szrczejloga szrcza mojega nasega dicsimo, hválimo
i gori zvisávamo. Radüje sze szrcze moje nase vu tebi moj mi-
Goszpodne Boze, i hváli sze düsa moja nase vu obdrzányem
tvojem. Da szi mi nam pa eto vecserásnye vrejme milosz-

tiv

tivno zadobiti dopüszto, molimo szе ti ponizno, navcsi nasz me
Poszpodne, naj morem razmeti, ka i 'zitka nasega mojega veseé
nigda pride, i kak koli eto Szuncze zahaja, tak i 'zitek
nas. moj zetoga Szvejta preminè. Ár je od 'zenè porodjeni
'cslovik kratkoga 'zitka, i znevoulami je obtèzeni; dnéve
nyegove ti znás Poszpodne, i vszo szi vrgao nyemi, Ste-
roga nemore presztonjiti. Ovo dnéve nase moje szi kakti
edno dlan polożo pred tebov, i vrejme nase moje je tak pred
tebov, kako nikaj nej. Zavisztino velika nemárnoszt je
vszáki cslovik, dokecs 'zivè na tom Szvejti, tak hodi, kak-
ti Szenuza, zaobsztom sze skrbi, navkup Szpravla,
ali nezná dönok, sto bode vzivao ova.

Eta nam mi nesztanoma na pamet prinásaj Poszpodne, i
dáj nam mi dobro razmeti, ka szmo mi szam jasz pred tebov prijeszi
nesz, i kakti Szalár je, liki szo i vszi nasi. moji orszáki bili.
Naj mi jasz etak vszeszkousz gotovi csákamo nasega mojega vö
preminejnya skrádnyo vöro, vu steroj düso nasо mojo tebi
vu rouke mirovno doli denemo. Ino da szmo. mi szam jasz i ete
deneśnyi dén troje Szvéte zapouvidi presztoupo, pro-
szimote, nejdi zmenov zkami na szoudbo, oh nas. moj Poszpodne
Bože, i ne kastigaj me nasz pouleg vrejdnoszti grejhov nasz. moji.
Poszpodne, ki szi sze szmilüvao Davidi, Petri, i Ma-

naj

naſeſi, bojdi miloſztiven tüdi nam. meni nevolnim nomi grejsniki kom.
Moj lübleni Otsa nebeszki! dáj milosesso poniznoj düſi na-
ſoj, ino i vu kmitzi ete priseszne nouesi noszi milosz-
tivno ſzkrb na nász mene. Ali ſasz glih zdáj zaszpimo, i csütej-
nya vu nász meni vörüſztüvati hejnyajo, glih zdáj prisz-
podobem boudemo kesloveki mrtvomi, ki vu Skrinyi
leži: zato Poszpodne, ti merkaj meszto nász mene, ti vörüſz-
tüj ober nász mene, i ne dopüszti vrági, niti nikakshim na-
Sim nami
jim nepriátelom nad menov nouesi vzéti. Vu tvoje ro-
ke preporácsamo Poszpodne düſo naso mojo, tejlo nasze moje, i
vsza, Stera Szmo Szam Sztvoje milosztivne dobroute vzéo.
Bojdi záto obrámba i pomous nasza moja, bojdi ti Szám
nász
moj Boug, i noszi verno Szkrb na mé. I csi sze tebi
nam.
vidi, dopüszti mi i na ütrásnyi dén veszélo gori Szta-
pre-
nyóti
büdjenye: csi je pra eto tvoja vola i dokonsanye, naj
naso
eto nouss odnut vö preminémo, dáj düſo mojo pro tvoji
nasze
Szvéti angyeli vu nebésza zaneszti, i tejlo moje na
Szkrádnyi dén navküp tá prosztavi, naj sze vu blá-
'zenszтvi tvojem veszeliti moremo, na vekiveke. Amen.

VSZRE

VSZREGDO VECSÉR.

Oh vszamogoucsi i dobri Goszpodne Boże!
vszej králov krao, i vsze Goszpodē znózen Gosz-
poud! ki szi Izraelszko tvoje lüsztvo z Egyiptomsz-
ke vouze vō odszloubodo, i vu tebi vüpajouce
szluge tvoje Sidráka, Misáka, i Abdanaga zgoré-
cse péesi nevrážene vō pripelao. Zatekno szi, Gosz-
podne, goubeze oroszlánszke, ka szo szlugo tvojega
Daniela pozrejti nej mogli; i rászstálo szi mourje
erdeése, i kakti dvá kamena sztebra szi je gori
poszlavo, ka bi lüsztvo tvoje vtopiti nebi moglo.
Veliko hválo dájemo jasz mi tebi, ka szi ovo tvojo milos-
cso i denésnyi dén nad meni nami vō szkázao, nej pa sza-
mo li nad meni nami, nego nad vnougimi tvojimi verni-
mi tüdi, stere szi zmenov znami vrét zvouze Aegyptom sz-
ke, zvouze vekivecsne grejsza rúsznoga odszloubode;
ár me nasz je oprászala szmrt za volo mrszki moji nasi grej-
hov, i jálnikov vnózina me nasz je vszrahoto szprávila;
vezalo peklénszko me nasz je vlouvilo, i mreže szmrtne

szo nasz me jáko premogle. Ali tebé szam Poszpodne na pomocs
zvao vu nevouli mojoj, ktebi szam kricsao s knasemi kmojemi milosz-
tivnomi Bougi, i ti szi poszlüjhno rejcs naso mojo; odszloubodo
szi nasz me szpogibelnoszti, i vö szi vneszo düso naso mojo ztemni-
cze peklenszke. Nema záto Szmrt i pekeo moucsi nad
nami menov, ár szmo szam je obládao li zmorsjouv nasega mojega Poszpodna
Jezusa Kriksztnsa. Ober vszega szi nasz me pa escse tak vsz-
vao Poszpodne, ka nam je ni povouden, niti ogyen ney
Skondo. Hválimo te záto Poszpodne, i szvezejoga Szrcza
nazvisesávamo csüdna tvoja dela; veszelimo sze, i ra-
düjemo sze vu tebi, i diko popejvamo iméni tvojemi zmo-
ni nas moj Boug. Ponizimo sze pred Sztvorcom dike tvoje,
i molimo sze ti vu iméni Jezusovom, obdrzi nad meni nami
tvojo kmeni kmam szkázano milosesco, bojdi nas moj dober paszter
eto noucs, i pazi na me nasz Sztvojimi milosztivnimi ocsmi.
Moj Poszpodne Bóze, preszvejti ocsi moje nase, naj vu Szmrti
ne zaszpimo, ka bi nam mi nepriateo etak pravo nigda:
obládao szam je ga; i ka bi sze protivniczke moji nad
szpadajom nasim mojim veszelili. Vejm je vsza noucs, i vszo
ládanye vu tvoji rokáj Poszpodne, niti nega ktebi
priszpodobnoga Bogà ni na nébi, ni na zemli; ino
vszi ki prebivajo na zemli, prouti tebi sze za teli-
ko prestimajo, kakti nikaj vej; ár ti pouleg tvoje voule

csinis

csinis na nébi i na zemli, ino nejga nikoga, ki bi
tebi prouti sztánoti mogao, ali bi ti etak pravo: ka csi-
nis? Obdrži nasz me zato vu zitki pouleg neszkonesane zmoz-
nosztí tvoje, i ne dopüszti, ka bi vládnik kmicze, vrág
peklénszki moucs nad námi menov vzéo. Ne dáj porobiti dü-
so naso. moje, stero je tvoj lübléni Szin, Goszpon Jezus Krisz-
tus szvojov szvétov krvjov odküpo: nego bole odpüsz-
ti nam mi vsze nasze moje grejhe, szkejmi szmo szam tvojo szvéto mi-
losesso deneszni dén zbantüvao li, i vrzi vu globocsino
mourszko vsze nasze moje jálnoszti. Oh milosztivni Bóže!
daj nasz mi vu etoj noucsi batrivno prebivanye, naj szi
mi jasz vu méri doli porcsinémo, i vu tebi szlatko za-
szpimo; tecsasz pa, dokecs de nam mi tejlo porcsivalo, obü-
di gori düso naso. nvjo ktebi, naj krcze nasze moje na tébe
pazi, ino sze vu obrámbi tvojoj veszeli. Vzemi pod
milosztivno szkrb tvoja znami zmenov navkrüpe i prijátele
nasze moje drage, vsze nasze moje dobre znánsze, vsze one, ki
kmeni znám szkrijo, i poprejk tüdi vsze tvoje verne i
práve krisztsenike; obdrzi nász vsze vu právoj
zvelicsánszkoj vöri, i vu sztálnoj Krisztusovoj lü-
beznoszti, na teliko, ka csi glih sze jü vu szkrád-
nyi dnévi etoga szvejta vnougo kraj ftrgne od

práve vöre

práve vőre, i dühà zapelávcza, i vrájzi návuk bodo poszlűjali, mi szе dönok po tvojem szvétom dühi vu právoj vőri dokonczа zdrżimo, i obszlejdnyim nájem práve vőre, nase dűsno zvelicsanye zagvűsno żadobimo. Amen.

VCSETRTEK VECSÉR.

Oh bláženi i odicseni Goszpodne Bóże, Otsa nas drági nebeszki! ki szi vsza jáko moudro sztvoguro, i ki zevszim mocsno ládas; ki gori dás zidti szunczi tvojemi na dobre i na hűde, i pà vcsinis ka doli zájde; kmiczo naprávis, naj nocs boude, geto szе cslovik szvojega denésnyega dela na porsivanye povrnè: divje sztvári pa vő idejo, i Jesenczi oroszlánszki naprej troubijo, iszkajoucsi od Boga szvojega 'zivlejnye szvoje. Ovo Goszpodne Bóże. jász szе tüdi ponizávamo pred tebov, i hválo dájemotebi vu ovom vecserásnyem vrejmeni, ka szi Szе nad menov szmilűvao, ráne moje molitvi szi

posz

poszlüjhno, prosnyo nasc. mojo szi mi nasz szvoje orsinszke
dobroute dopuno, ino szi me nasz szimi nasimi mojimi navküpe
od vszáke progibeli morsno obaxvao; nej szi dopüszto,
moj Boug nasz nepriátelom nasim mojim moucsi nad nasi menov vzé-
ti. Oszramouto szi odürjávoze nase moje, i ki szo nasi mi
Skonditi želeli, tanáise nyihove szi na nikoj szpra-
vo; ober toga, tejlo nase moje szi mi orsinszko hráno, orsi
szi nam preszvejto, nase moje vö idejnye, i noter idejnye szi
nam mi blagoszlovo, delo rouk nasi moji szi nam szrecsno visi-
no, vzitki szi me nasz obdrzao, i ovo veiserásnye vrejmen
szi nam mirovno zadobiti dopüszto: Hvalimote záto,
Goszpodne, i dicsimo milosco tvojo na vekke: naz-
vesavamo Goszpodne, praviczo tvojo, i gori jo zvisá-
vamo od pokolejnya do pokolejnya.

Da szmo szam pa i denésnyi dén, Goszpodne Bože, zvnou-
gimi nasimi mojimi rüznimi grejhi szrditoszt tvojo prouti
nam mem kronto gori nadigno li. záto molimo szete ti szpo-
mi nyznoga szrcza i düse nase moje, szpoumeni sze zmilos-
ese izdobroute tvoje, stera je od zacsétka mao bila;
szpoumeni sze zindásnye tvoje szvéte milosese, ka
ne želejs grejsniki szmrti, nego naj sze povrnè i

živè

'zivè; Szpoumeni sze z Szinà tvojega lüblénoga, ka je
on mrou za volo grejhov naši moji, i gori je Sztano za volo
pravicsnoszti naše moje, i zato bojdi nam meni milosztivni,
odpüszti nam mi vsze naše moje grejhe, i pouleg tvoje pravics-
ne Szoudbe sze vecs nigdár 'znyih ne Szpoumeni.
Vu etoj nouci pa, Stégni vö milosztivno rokou tvojo
na obrámbo naso. mojo, püszti vö Szvetloszt i praviczo
tvojo, naj one mene naš vodijo, i na vsze dobro ravnajo.
Milosztivni npo
Moj Gospodne Bože! da je ke vládnik kmicze, ona Sztára
kacsa, ki sze vrág i Sárkan imenüje, znébe doli vrzeni,
i angyelje nyegovi sza 'znyim vrét doli vrzeni; zato sze
'ze ne hejnya bojüvati zonimi, ki najo Szvedocsánsztvo
Jezusa Krisztusa pri Szebi, i tak sze tüdi i zmenov znami
vszigdár vojszküje. Zdihávamo záto ktebi zmózni Bože,
i molimo sze ti, primi nasz me pod obrámbo perout tvojü; bojdi
vanivász naš moj, i vojszkuj sze Szám ti meszto nasz mene, da vu
etoj nouci vrág nikakse nouci nad nami menov ne vzeme.
Dáj nam mi právo vöro, po Steroj jasz mi vsze ogenyene Sztrej-
le nepriátelov naši moji pogaszíti i vrága obládati moremo:
i kako koli trüdno tejlo naše moje zdaj vu zdrávji na posi-
vanje szprávlamo, tak rávno vari me nasz Gospodne! da
sze jasz mi vu onom zdrávji obdrzimo, i na ütrásnyega

dnéva

dnéva Szvetloszt blázeno gori Sztánemo. Oh poszhüjh-
ni me lüblêni orsa moj nebeszki! za Szinà tvojega,
Goszpodna i zvelicsitela mojega Jezusa Krisztusa Szvé-
te vrejdnoszti volo. Amen.

VLÉTEK VECSÉR.

Oh zvelicsanya mojega eden jedini fundamentom Poszpon Jezus Krisztus. Jasz tebè Szrczi loga Szrcza mojega dicsimo, ka Szi ti mene na právo zvelicsánszko vöro pripelao, po Steroj za gvüsno známo, ka drügoga fundamentoma vu zvelicsanyi nisce nemre vrsti, zvüna onoga, Steri je ednouk vrzeni, i Steri je Szám Jezus Krisztus. Oh potrdi me, Poszpodre, vu etom zvelicsánszkom návuki, naj jasz do konza vu nyem obsztánemo i tak sze na vekke zvelicsamo: vcsini tou zmenov, naj jasz vu Szkrádnyoj mojoj vöri, puni bodouesi vüpaznovzti Zitka vekivecsnoga, Szebè etak tvonstati noremo: Jasz Szam te dober boj zbojüvao, biZaj Szam dokonso, ali vöro Szam zdrZao, na dale doli mi je djána koro-

na

na pravieze, Stero nam mi dá Poszpoud vu onom dnévi. Po-
mozi nasz me na eto, oh Jezus, za nezgovorjenoga tvojega
velikoga i britkoga trplejnya volo, Stero szi za naisz me
na krížnom drejvi pretrpo, Da szi pa i denésnyi dén
odsinszko na nasz me Szkrb noszo, 'zitek nas. moj od Szmrti,
i tejlo nase moje od progibelnoszti szi nam. mi zmožno obarvao,
Szpoznávamo zetoga, ka sze ne oszramotijo, ki sze vu
tebi vüpajo, niti sze ne nehájo vnevouli, ki ktebi bi-
'zijo. Hválimo te záto, Poszpodne, popejvamo tebi, i
dicsimo tebè vu czérkvi tvojoj med vnožina národom.
Pâ sze pa za britko Szmrt tvojo molimo tebi: odmész
ti nam. mi vsze nase. moje grejhe, szkejmi szmo Szam božánszko inè
tvoje, gnesz i vsze dni zitka nasega mojega zbantüvao. li
Bátrivi, proszimo te, i troustaj vu etoj nouesi düfo
nasz. mojo zvrejdnosztjov tvojega britkoga trplejnya, raj
sze jasz mi vu tebi vüpamo, niti sze bíznoude vrajze,
i Sztrasnoga obrâza vúzne Szmrti ne preszträsimo.
Bojdi žnami zmenov oh nasz. moj lübleni Jezus, i dáj nam mi
etoj nouesi mirovno porsivanye vu tvojì Szveti
ranaj; ka liki koli sze je Szunoze vu vrejmeni

tvoje

tvojega na kriżi troplejnya okmicsilo, tak ravno
i vász mené nouesna kmicza opáse; ali dönok ti bojdi
poszvejt düši mojoj, ti bojdi bátrivoszt moja, i trout
vasz. moj zlatki. Bojdi nam. meni mocsna pecsina moja,
oh moj vasz. zlatki Jezus, na koja szmrti szo sze pe-
csine kálale, da etak po tebi vrata peklenszka premozemo. Vu tebi sze vüpamo moj vasz. Jesz-
pon Jezus, i vu etoj vüpaznoszti doli lézemo, i
orsi moje nasze na szen obernémo: daj mi nam. proszniote,
mirovno i bátrivno poszivanye, obari me vasz na
düši i na tejli, i zapovej tvojim szvétim Angyelom,
da bodo okouli mené vasz., i mene nasz. vazvali bodo prou-
ti vszákoj pogibelnoszti, da sze jasz mi vu 'zit-
ki i vu zdrávji zdržimo, i etak tvojoj szvé-
toj zmožnoszti vu ütrásnyem vrejmeni szrcza-
loga Szrcza i düše moje nasze diko i hválo dá-
jemo. Amen.

Vszo Bo-

VCSZOBOTO VECSÉR.

Oh vszamogoucsi i milosztivni Goszpodne Bože, orsa nas drági nebeszki! koga veliko dine ko nebésza kážejo, i koga modrousztt dnevi i nosi vu rédi szvojem naszvisesávajo: Ali Jasz nevolni grejsnik szke prihájamo ktebi vu ovom vecseráshnyem vrejmeni, i szponiznim szrczom sze ponizávamo pred lizem dike tvoje. Poszlüjhni Goszpodne molitev naso mojo, pazi na rejes naso mojo, vzemi vu vüha molbo i prosnyo nasa jo vu steroj nejga jálnoszti. Náj prvle ti pa hválo dájemo záto, ka szi Sztvojov bożánszkov movsjouv poleg nász mene bio, nász menè szi denésnyi dén, i czejli ete tkeden, od noucsne Sztrahote, od sztrejl ognyeni, od betega i od küge milosztivno obarvao. Ober toga szi nasz nie pa esese znezracsunane pogibelnoszti vö vneszo, zmilosztivnimi ocsmi tvojimi szi na nasz me pazo, poti nasi.. moji szi nasz me szám vodo, i vszigdár, i vu vszákom meszti szi nasz me od kakstè hüdoga obarvao.

Oh

Oh Goszpodne Bože! zaiszti no velika je miloszta
tvoja, i nezgovorjena je Zmilenoszt tvoja, stero
szi czejli ete tkeden nad nami vö szkázao: ár ovo
roke i noge nase moje szi nam mi vu zdrávji obdrzao, ocsi
nase moje od szleposzti, jezik nas. moj od nejmote, vüha
nasa moja od glühote, roke i noge nase moje od burlavszt-
va szi nam mi verno obarvao; od ognya i povodnji szi
zitek nas. moj mentüvao. Oh jaj kak gosztokrát szo
polecske nalekűvali vu poti nasi moji nepriátelje na-mo-
si ji, da bi nasz me vloviti mogli, i szami szo szpadnoli;
keliko vnogo grób szo szkopali pred nami menov nevos-
eslivozi nasi moji, i szami szo noter vnyé szpokapali:
ár szi nyim ti nej dopüszto, ka bi sze nad nevoulov
nasov mojov veszelili.

Ober vszega pa, keliko vnozina jü jeszte, Gosz-
podne Bože, ki szo ete tkeden vu britko nevolo
szpadnoli, i zdaj szo 'zalosztnejsi kak jasz mi, zvek-
sim bremenom szo obtezeni, kak jasz mi; nevolnejsi
sze, kak jasz mi. Keliko vnozina jü jeszte, ki szo
czejli ete tkeden od boleznoszti i od betega szvo-
jega.

jega britko i esemerno jávkali, i nej szo ozdravili;
keliko jï jeszte, ki szo vu iméni i postejnyi szvo-
jem pomenšanye trpeli, ali szo vu poistvi szvo-
jem kvárni bili, ali szo pa na britko dovinsztvo
i szirotinsztvo prisli: mene nász szi pa oh nvj nvaz lübleni i milosztivni otsa nebeszki, od vszej tákši veliki i tüžni nevoul obarvao.

I ako glih szam szmo nisi jasz mi nej bio li brezi vszáke nevoule, ali ti szi dönok tak ravno bremen moje, ka je nej bilou preveces mouesi nase moje. Moj milosztivni nász Gospodne Bože! jasz mi szam szmo ktebi krisso ali, od tébe szam szmo pomous prosso ili, i ti szi mene nász ozdravo. Gospodne! zdrzo szi od szmrti düso moje nasze, i geto szo vnougi vu kmiszni grob szrahnyeni, ti szi mene nász vu zitki obarvao. Lopejva zato tebi düsa moja nasza, i hváli tebé szrozè moje nase, moj Bong, jasz mi mo bomo te na vekke dicsso. Da szam szmo ili pa i denesnyi dén i czejli ete thegden tvojo szvéto zmóznoszt zvnougimi mojimi nasimi. grejhi krouto nevrejdno zbantüvao li: molimo sze ti, Gosz-

pod

podne Bože, ne kastigaj me pouleg vrejdnoszti
grejhov moji. Oh miloszrdni Bože! szmilujsze
nám meni tvojemi nevolnomi szmrti vrejdnomi szlugam
(szlužbeniczi). Oh grejha odürjávecz zmožni i
pravicsni Goszpodne Bože! ne szoudi i ne po-
káraj me vu szrditoszti tvojoj, za volo vnougi
moji grejhov; nego bole za vrejdnoszt Szina tvo-
jega Szvétoga, odpüszti meni vszo mojo hüdobo,
i za mëne vö prelejánov plemenitov krvjouv
mojega Goszpodna Jezusa Krisztusa, operi i ossiz-
ti düso mojo zevszej moji grejhov.

Potom toga, dáj mi i eto priszezno nouesmi-
rovno i bátrivno prebiválisce; ár jasz tebi po-
rácsano, Goszpodne, vu etoj nouesi, i vu vszákom
vrejmeni, tejlo moje, düso mojo, i na kráizi vsze
ka koli mámo. Ti szi obrámba i pomouesnamo-
ja, Boug moj! vu tebi sze vüpámo, ne kaszti-
gaj me za vnougi grejhov moji volo; odszloubo-
di me zrouk peklenszkoga vrága, i od pozi-

bel

belne küge, od ognya, od povodnji, i od nágle hüde Szmrti: Oh dopüszti nám mu, Poszpodne Boże, i na ütrásnyi Szveti deń bláżeno i veszélo gori Szta-
büdjejnye, da jasz tebè vu Seregi tvoji verni, nôti
vu tvojoj Szvétoj Czérkvi, zveszélim Szrczom
dicsiti i hválити moremo, etak govoreéisi: Králi
vekivecsnomi, nemrtelnomi, nezapopádjenomi,
Szamomi moudromi Bougi, bojdi csészt, postej-
nye i dika na vsze veki veke. Amen.

VECSERÁSNYE PREPORÁCSANYE.

Preporácsajmo Szе na dale Poszpodnomi Bougi
nasemi vu ovom vecseráśnyem vrejmeni, i er-
čimo etak:

Vu tvoje Szvéte i zmóżne roké preporácsam°, oh nas moj Poszpon Jezus Krisztus, dusо
moje

naše mojo, tejlo moje, i vsza ka mámo; ár szi me naš
ti odkrüpo Goszpodne, Boug pravicsni! Obari me naš
záto eto nouces, i vsze dni žitka našega mojega od
grejha, od ognya, i od povoudni, od hüdi lüdi
hüdoga naminyávanya, od nágle hüde Izmrti,
i od Sztrasni mouk peklénszki. Goszpon Je-
zus, vretina vsze dobroute! blagoszlovi, pomo-
ži i obdrži ti našo mene, szmilüj sze nad námi menov, i
bojdi milosztiven náš. mení nevolnomi nim. grejsniki kom. Gosz-
pon Jezus, Ocsa vsze milosese! mej milosesо
zmenov znami nevolnim mimi grejsnimi lüdmi slovekom, i daj nam mi
na ütrásnyi deń mirovno i veszélo gori pre-
büdjejnye poti, i darüj nas nas, po etom krátkom žitki,
zdikov žitka vekivecsnoga, Amen.

Známo szlatki mvoj naš Goszpodne Bože! známo ocsi-
veszno i radi vadlüjemo, ka szam szmo mi jasz nej vrejden ni,
kega bi ti lübo, ali ti szi vrejden, náj jasz tebé
lübimo: nevrejden ni szam szmo mi jasz Goszpodne tebi na szlüž-
bo, ali ti szi nej nevrejden na szlüžbo tvoje Sztvor-
jenè Sztvári. Daj záto, oh mój naš Goszpodne Bože! náj,

vu

vu kom szi ti vrejden, i jasz mi vrejden ni moremo biti znami vu onom, vu szterom szamo szmo nevrejden mi. Vesini tou zmenov, Poszpodne, naj moremo razmeti, i kak ti zelejs, greje moje nase odsztaviti, i tebi dosztojno szlüžiti.

Daj Poszpodne Bože, naj jasz mi tak varjemo, ravnamo i dokoncsávamo žitek moj nas, da zmékom zaszpimo, i vu tebi doli porsinémo. Szpuni tou Poszpodne nad namimenov, naj me nasz szen moj nas vu porsiváliscse, porsiváliscse pa vu mér, i mér vu vekivecsno blá-'zensztvo pripela, Amen.

Osztani znami nas drági Kriszstus, osztani znami, ár szе je dén nagno, i na vecsér szе je oberno; osztani znami, i tvojega szvétoga Dühà, i szvéte vejcsi szvetloszti ne dáj vgásziti pri nász, Amen.

Lübéznoszt tvoja, oh ~~moj~~ szvéti Ocsa nas nebeszki! milosesa tvoja, oh milosztiven moj nas. Poszpon Jezus Kriszstus! troust, i bátrivoszt tvoja, oh bláženi düjh Boug szvéti! naj boude zmenov znami, i prebiva vu szrczi nászem mojem vetoj noucsi, i na vsze vekiveke. Amen.

Dika bojdi Bougi Ocsi, &c.

MOLITEV PO PREDGI,
doli Szpredganicze,
Gda Farar Predgo Szkoncza.

Praeambulum.

Da Szmo zmolitvov zácsali rejcs Bożo poszlüsati; dużni Szmo jo tüdi zmolitvov dokoncsati: Ponizmo Sze zato pred Goszpodnim Bougom nasim, i dájmo nyemi hválo, ka nam je düše nase Szvojov Szvétov rejcsjov, nahráno i obészelo, Szcsiszterga Szrcza' vszi navkupe etak govoréesi.

Vszamogoucsi Goszpodne Bože! nébe zémle zmožni Sztvoritel, i nasega Goszpodna Jezusa Kirisztusa lübléni Szvéti Ocsa! Mi nevolni grejsniczke zglobcsine Szrcza nasega ktebi krisimo i vu Jméni Jezusovom Sze ti ponizno molimo, zgledni Sze zné-
be doli na nász, i pregledni velike nase (düsevne) nevoule, Stere Szmo zgrejhi nasimi na nasz Szpravili: ár

Szmo

Szmo pregrejsili prouti tebi, i hüdo szmo csinili
pred tebov; vkraj szmo sze vtrgnoli od tvoji za-
pouvidi, i nepokorni szmo bili rejcsi tvojoj. Ali
ovo, Poszpodne Bože, zdaj sze nazáj povrnémo kte-
bi; vüpamo sze vu milosczi tvojoj, i ponizno sze
ti molimo, bojdi milosztiven nam nevolnim grejs-
nikom, i odpüszti nám vsze naſe grejhe, za szirá
bolszanye tvojega, Goszpodna naſega Jezusa Krisztusa szvé-
docsüvo, te vrejdnoszti volo. Dáj nám mér kosztsanszki, i
szmo hü- dov potrpravo lübéznoszt, naj dika tvoja prebiva med na-
si bi ſi mi, naj pravicza i milosesa tvoja pri nász osz-
tebè vze táne, da bode zemla naſa szád szvoj rodila, i
tino zve nebésza roszon dávala. Ober toga pa, blagoszlo-
li esovszi vszákszega réda vládnike vu naſem országi.
ſzmo osz- Zgledni sze milosztivno na ſzvetloga Krála naſe-
tvrdili ga, da on pred tebom prebivati, i na vekke mi-
losesо dobiti more. Obari ga po milosesi i po
praviczi tvojoj, dáj pamet i modrouszt nyego-
vim tanácsnikom, i bátrivoszt nyegovoj vojszki,
da sze mi veszeliti moremo, Poszpodne Bože, vu

olsz

odszlobodjejnyem tvojem, i zászztavo zdignemo vu
imeni tvojem. Zgledni sze i na naso zemelszko i Vörmz:
Poszpodo, i blagoszlovi jo, da mi pod nyé obrámbov
mirovno 'zivesi, tebé diesiti i hválisi moremo. Bla-
goszlovi, Poszpodne Bóze, na dale i rédovnike
czerkvene, tvoje Szvéte rejesi pravicsne Predikáre
tore, i vsze tvoje verne krsztsenike, ka tebé vu
czérkvi tvojoj szlüzijo, tebé molijo, i na pomocs
zezávajo. Blagoszlovi tüdi vsze pobózne roditele,
szpokornov deczov navkupe, i dáj nyim dúgi i szrecs-
ni 'zitek na etom szvejti, vu jteroga szi jé noter
poszlano. Zgledni sze miloszrtivno na vsza żaloszna
szrcza tvoji verni, na vsze nevolne dovicze i szirou-
te, stere szo od materize utrobe na tébe nehánc,
i noszi pravicsno szkrb na nyé, kakti milosz-
tiven ocsa.

Ober vszega pa, noszi miloszrtivno szkrb na tvojo
mater czérkev, stero szi ti med nami pobüdo, i obdrzi
jo med nami. Ar je nyou szám Poszpon Jezus Krisz-
tus szvojov szvétov krvjouv szebi szpravo, odébrao,

i drágo odkűpo: ne odsztavi jo záto, milosztivni Bože, i ne dáj mouci nad nyouv vzéti nikakvim nepriátelom, ki tebé odűcjávajo, i rejs tvojo szvéto, i szvéti Evangyeliom zametávajo. Ne dáj tvojoj szvétoj rejsi pri nász vgásziti; ne gléday milosztivni Bože naso nezahválnoszt, nego gléday bole diko iména tvojega, ftera sze li preszi dojde pri nász; kak szlűžbo i rejs tvojo zvelicsitelno prosis od nász vszemes. Mej záto milosztivno szkrb, oh Boug! na eto tvojo szvéto hi-
& povrni one, ſi szo 'zo vnosi i vudne & i poszlűhni ponizno molitevoga ſz. tev lűsztva tvojega, ftero tebé na etom meszmesta, i tvoje vejti vu právoj vűri molilo; poszlűhni je, i bojcsi prodi milosztiven národi tvojemi, ftéri tebé prátivnizvoga Boga na pomoues zové. Posli Poszpodne Bože, nesztanoma pripravne i verne vuvu eno, ſzpráviteſe
csitele vu czérkev tvojo, ki bodo csiszto i verno rejs tvojo glászili, szvéte Sakramentone pravisno vö szlűžili, ino bodo králesztvo

vrajże

vrajže povszéd doli trli, i zvelikov batrivnoszti-
jov zaprávlali.

Oh milosese pun Gospodne Bože! poszvéti
nász vu vejcsi tvojoj, ár je vejcs tvoja pravicsina
za. Odvrni pvoss od nász krivi návuk, i pout
nepravicsnoszti, ino vizejpi vu szrcza naja tvo-
je szvéte zapouvidi, naj sze mi nyé prav nav-
csino, ino je zdelom doprnájamo, da sze nigdár
ne ozramotimo pred tebov. Tvoj szvéti dúh
naj prebiva vu nami, poszvéti nám práveti,
i potrdjávaj, ino dáj da Krisztus Jezus po
vöri prebíva vu naji szrczáj. Obdrži vejcs
tvojo szveto, i szvéte Sakramentome vu szveszt-
vi i vu právicszi, ino je raszpresztri vö na
naje osztánke noter do konca etoga szvejta,
da sze etak vu pszávoj vöri na vekke zveli-
csamo. Oh poszlüsni nász Gospodne Bože
vu vszem po prejk, ino nám dopüszti ona, stera

Szera Szmo se proszili, po tvojem predrágom
Szini, po nasem Poszpodni, i zveličitelé Je-
zuši Krisztuši Ákom Sztebom vrét, i zobeszel-
nikom dühom Szvétim navküpe, Szvétomi
trojsztvi, ednomi právomi Bougi bojdi dika,
poštenyé, mouc i hvála zdaj i vekivekom-
mà, Amen.

Vadott dasz

Ocsa nas, ki szi vu nebészaj. &c.

Kumpr

vrnyen

Szvetom

Za Szterminom.

Konec.

Za tebetézne molitev.

Oh vszamogoucsi i milosztivni Gospodne Bóže, nasse-
ga Gospodna Jezusa Krisztusa blázeni Szveti Otsa,
ino takáj vu nyem i nas Otsa drági nebeszki! Ste-
ri vsze hránis ino 'zivés, steri vrazis i ozdrávis,
steri vmoris i óživis, i ne 'zelejs pogibelnoszt grejs-
niki, nego odtájas na pobongsanye ino na povr-
nejnye cslovéka tvojo pravicsno Koudbo. Eto mi te-
bè ponizno proszimo: zgledni sze milosztivno na be-
tézsnoga tvojega klügo (sztüzbeniczo) N. N. steroga
tejlo krouto bolí i od grejha vnouge mántre trpí.
Ovo ti szám velis: prosite ino vám sze dá; iscsite
ino nájdete; trüpajte ino vám sze odprè. Na eto
tvojo isztinszko oblübo zavüpajoc sze prosszimo te,
Gospodne Bóže, csi je tebi na hválo i posztenyè,
nyegovoj düsi szi pa na zvelicsanye, povrni nyemi
to prvo zdrávje, naj te za nyè hváli ino dicsi.
Csi je pa tvoja vola, naj ga od etoga necsemur-
noga szvejta kvaj odlocsis: prosszimo te i molimo
sze mi vszi za nyega; sztvojim szvétim, dobrim

ino

ino veszélim dühom zveszeli ga ino ga obátrivi: da bode mogao vsze szmrtne bolezni ino nevoule dobro volno pretrpeti. Zdrži ga vu právoj vöri notr do konca: ino, gda bode düso szpüsesávao, zapovej tvojim szvétim angyelom; naj jo prímejo, ino vu 'zitek vekivecsni, vu tvoje szvéte roke neszéjo, po Jezuszi Krisztuszi Goszpodni nasem. Amen.

Otsa nas, ki szi vu nebészaj. &c.

Molitev, na vszáko Nedelo vu czejlom leti poprejk, zrendelûvana.

O büdi sze Szrczè moje! Sztani gori düsa moja! kebzüjte vüha moja, pöszlüjsajte, szproznajte i premiszlite ono veliko miloszeo i diko, Ktera sze mi je prikázala, kaj morem prebivati vu hiži visesnyega Bouga mojega, na szrejdi vu nyegovom Szvétom Szprávisesi, gde sze csüje hvalo zdána rejes, i prejdgajo sze odicsena csüda i dobroute Bóże. Ovo, jasz zdaj na onom meszti sztojim, gde je Szám Boug tü nazoncsi, ki Szvoje prebiváliscse vu onih, i pri tejszti mà, ki nyega lübijo, i dicsijo; ki rejes nyegovo vu pobóznoszti pozzlüsajo, nyou szpávov vörov primejo, i 'zitek pouleg nyè szpelávajo. Oh ti bogate lübezni i velike dobroute Boug, dopüszti meni nevrejdnomi cslovekí vu tvojoj hiži mirovno prebivati, Szvéto miszliti, pobóżno gúcsati, i práva krsztsánszka dela csiniti, da vüszta moja, i jezik moj diko tvojo glászijo, i odicseno imè tvoje zamán

gori

gori ne vzemejo. Daj sze szrczi mojemi zprobóznoszt-
jov napuniti, da rejcs tvojo szvéto na düsno moje zveli-
csanye morem prosztlüsati, obilno sze je navcsiti, ino
nyou morsno obdrzsati. Daj, raj sze med one blázene
lüdij zracsunati morem, ki rejcs tvojo prosztlüsajo, ino
jo verno vu szrczi varjejo. Daj sze mi najti med ovcza-
mi Kriszturovimi, stere rejcs nyegovo posztlüsajo, ino
nyega naszledüjo; Pripravi me ti szebi za edno cz̀er-
kev, ponovi me od zsontra, i prebivaj vu meni. Od-
pri szercze moje, raj jasz, kakti ona 'zena Lydia,
kebzüjem na ona, stera bodo tvoji szlugi i posztelniki
vu imeni tvojem gucsali. Preszvejti ocsi moje, raj jasz
vidim czüda tvoja vu právdi tvojoj. Pomágaj da rejcs
tvoja nebode zamán pri meni, nego da tvojo szvéto vo-
lo vu vszem dopuná̋am. Pomágaj, da jasz rejcs tvojo
zvekicsitelno posztlüsam, nyou vu csisztom szrczi ob-
drzsim, i po trplivoszti kád prinasam, da etak jasz
nebodem li szamo posztlüsávecz rejcsi nego i delavecz
tüdi; po sterom teda jasz tvoj bozánszki milosztivni
blagoszlov, koteroga szi vszejm obecsao, ki rejcs

tvojo

tvojo Sztálno lübjo, vu düji; i vu tejli, oti na Szvejti do vrejmena, a na ovom Szvejti pa na vekkivekke zadobiti morem, Amen!

Molitev po Predgi.

Dika i hvála bojdi tebi, Boug i orsa moj nebeszki! kaj tí tvojoj Szvetoj rejesi tak bogato med nami prebivati dopüsztis, i kaj szi zdaj meni tüdi Szkrovnoszt bozánszke tvoje voule po Szlugi tvojem vö 'znyè orsi veszno nazvejszto.

Oh lübléni Jezus! ne dopüszti, ka bi Satan peklénszki eto rejes pa vö zmojega Szrizà vneszo, ali ka bi Szkrblivoszti i pozelejnya etoga 'zitka, tou plemenito Szemen vu meni zadávila, i szád nyegov pregátila.

Oh Düh Boug Szvéti! zapecsati ono vu meni, Stero szmo Szam Csüjo, kaj je morem vu csisztom Szrizi obdrzsati, i da nebodem prozablivi prozlüsávecz, nego tüdi i delavecz rejesi tvoje, Steroj da jasz morsno vörjem, proleg nyè krsztsanszki 'zitek 'zivém, i teda tak ednouk blázeno i zvelicsitelno vu nyej merjém.

Szvéti

Szveto Trojsztvo, práivi Bog jedini! Obdrzi eto tvo-
jo rejcs dokonza Kvejta, nej ti szamo med nami, nego
vaszpresztri je vö provzéd po ezejloj etoj sirokoj zem-
li, i dáj naj szze po nyej ti neznani i neszpametni
zevrsijo, ti Zalosztni i dreszélni obeszelijo, ti zape-
lani i bloudni szze preszvejtijo, i tak szze vszi na
'zitek vekivecsni pripelajo. Amen.

In Nomine Jesu!

AGENDA

az az

Szentségeknek, és egyébb Egyházi Szolgálatok ki Szolgáltatásának Módja. Anno 1789.

V. Légyen az Atyának, a Fiunak, és a Szent Lélek Istennek nevében. Amen.

1. A Keresztség Szentsége ki Szolgáltatásának Módja.

Szerelmes Atyámfiai, mivel hogy ide hoztátok e gyermekiket, hogy meg kereszteltessék, és a kereszt ség által az életnek könyvébe bé iratassék, és a keresztény anyaszentegyháznak társaságába bé vétessék: jer hörgyörögjünk alázatosan, s hörgyörgessük ben ajánljuk ez gyermekeket a mi hegyelmes Istenünknek Jesusnak

Következtében:

Oratio.

Örök mindenható és Isten! a mi Urunk Jesus Krisusunkban Szerelmes Szent atya, hörgyörgünk tenéked ezen te Szolgádért Te Szolgáló leányodért: hogy a te kereszt ségedet kiéri, és az te örökkévaló jó kedvedet ez kelli születésnek által la kiárja. Jogadjad őtet Uram Isten hozzád, és a mint meg igérted, azonképpen nyujtsad is a te javaidat o nékie, hogy az örök való életet meg nyerje ez Szentségi fürdőnek által a, és a te mennyei örökségedben részes lehessen, a mi Urunk Jesus Krisusnak által a, Amen.

Ubering sie dicat Minister.

Halljuk meg imádságunkat Uram! ig éjjelt, minekünk szükségünk lészen a kereszt ség minden emberünk az idvességre, és mennyei boldogságban legyenek a mi Urunk Jesusnak által a, Amen.

és minekünk gonosz legyen a Krisusnak Jesusnak o. Szol-

V.

Az elsőről így szól az mi édes üdvezítőnk: Bizony, bizony mondom
néked, ha valaki nem születendik vízből és Szent Lélekből,
nem mehet bé az Isten országába. Joh. 3.
A másodikról így ír Szent Márk 10. részében: Az időben hoz-
ták vala Jézushoz gyermekeket, hogy megillesné őket
a' tanítványok pedig feddették vala azokat, a' kik oda hoz-
ták vala őket. Melyet midőn Jézus látott volna, megha-
ragudék, és monda nékiek: Hadjátok én hozzám jönni
a gyermekeket, és meg ne tiltyátok őket; mert ilyeté-
nek a' Istennek országa. Bizony mondom tinéktek,
valaki nem vészi az Istennek országát, mint ez gyermek-
ség, semmiképpen abban bé nem mehet. És hozzá rá já-
vén megáldá őket.

Ez az Evangyelium nyilván azt jelenti, hogy a gyermekek
Istennek kedvében vágynak, és hogy őket szereti, mellyet
ezzel is megbizonyított, hogy ő nékiek örökösökre hagyta-
bolat rendelt, és azoknak meghagyta, hogy meg oktalmaz-
zák őket, a' mint irva vagyon Sz. Pálnál. 28. részében.
Értenünk kell pedigben, hogy az Ur Isten szereti a gyer-
mekeket; de nem az ő ártatlanságokért, avagy bűnte-
voltokért; mert miképen minden embert, azonképen ők is
Adámnak esetétől fogva bűnben fogantatnak és születet-
nek, és miképen Sz. Pál mondja: testnél fogva haragnak
vagnak fiai; hanem az Isten kegyelmes hozzájok, és sze-
reti őket, mivel hogy az ő teremtett állatji, és könyörül
rajtok, látván az ő veszedelmeket, mellyben az eredendő
bűnnek általa essenek, és kegyelmessen kívánja őket
meg szabadítani az ő szeretett Fiának, a' mi Urunk Jézus
Krisztusnak általa, ki halálra adta önnön magát, hogy
által az ő egy ember bűnéért, hanem a' gyermekekéért is,

hogy

hogy az örök kárhozatból meg szabadulván üdvösségünk
mind örökké.
Annakokáért, szeretett Atyánfiai meg alázván magunkat, folya-
modjunk, a' mi kegyelmes Istenünkhez, hogy az ő egyetlen egy
Fiáért, a' mi Urunk Jesus Krisztusért, adjon nékünk igaz hitet az
ő Szent Lelkének által, hogy a' Szent keresztséget idvességesen
vehessük fel, és abban állhatatosan meg maradhassunk mind örök-
kè: ilyenképen fohászkodván. **Oratio.**

Örök mindenható Atya Ur Isten, kérünk tégedet a' te Szent Fiadért,
az Ur Jesus Krisztusért, bocsáss el a' te Szent Lelkedet, hogy a' te
képedre teremtetett állatodnak szívét meg világosítsa, és meg-
szenteljen ő benne igaz hitet, szeretetet és engedelmességet, hogy a' go-
nosz pokolbéli ördögnek, a' testnek és e világnak mint álhassunk
senkiedélö templomodra lehessen. Adjad, hogy meg utáljuk a'
bünt, és a' pokolbéli ördögnek minden szerelmes tselekedetit.
Tégedet pedig örök Ur Isten félyen, tiszteljen és szive szerint
szeressen, a' te Szent Fiadat, a' mi Urunk Jesus Krisztussal,
és a' te Szent Lelkedvel mind örökkön örökké, Ámen. Mi
atyánk, ki vagy &c.

Quaerat Minister.

Kivánjátok è, hogy a' gyermek a' Szent keresztségnek által
menjen szabaduljon, az ő vele született vétekből, nyilvá-
nos szabadításre, és a' mennyei örökségbe bé iratkozzék?

Congregatio respondeat: Kivánjuk.

Quaestio: Fogadjátok è azt a' gyermeknek képében, hogy a' Szent
Lélekkel segítségével, ellene áll az ördögnek és minden
ő tselekedetinek? Resp. Fogadjuk.

Quaestio. Fogadjátok è azt, hogy ellene áll e világnak

vala hivatalának? Resp. Fogadjuk.

Quaest: Fogadjátokè azt is, hogy Mene áll az ô tzéljának minden gonosz kivánságinak és indulatinak?

Resp. Fogadjuk.

A mi édes Tanitónk azt mondja Szent Márk Evangyéliumának 16. részében: A ki hiszen, és meg kereszteltetik idvezül.

Kérdlek annakokáért N.

Hiszè egy Istenben, mindenható atyában, mennynek és földnek teremtöjében? Resp. Hiszek.

N. Hiszè a Jesus Krisztusban, ô egyetlen egy Fiában, mi Urunkban, ki fogantatik Szent Lélektöl, Szüztöl születik, Kin szenvedett Pontius Pilátusnak alatta, megfeszittetik, meg hala, és temettetik, Szálla alá pokolban, harmadnapon halottaiból fel támada, fel méne mennyegbe, üle az Atya mindenható Istenek jobbjára, onnand lészen el jövendö itélni eleveneket és holtakat? Resp. Hiszek.

N. Hiszè a Szent Lélekben? Resp. Hiszek.

N. Hiszè a közönséges keresztény anyaszentegyházat, Szentekneke egyességét, bünöknek bocsánatját, testnek fel támadását, és az örök életet? Amen. Resp. Hiszem.

Quaest. N. Akarjè meg kereszteltetni, ezen se keresztény hitre és vallásra? Resp. Akarom.

N. Én az Ur Krisztusnak parancsolatjára, kereszteltetem tégedet az Atyának, Fiunak, és Szent Lélek Istennek neviben, Amen.

Impositio Capiti Infantis dicitur dextrae dicat

Minister:

Az örök mindenható Úr Isten, a' mi Urunk Jesus Krisztusnak
Szent Atya, ki régedet vizzel és Szent Lélekkel általad ujjo-
nan szülte, és minden bűnöddel meg bocsátotta, meg erősítsen
régedet az ő kegyelmességének ajándékának általa, hogy mind
testedben, s mind lelkedben fel nevelkedjél, és az új és Szent-
ges életben öregbedjél, hogy te általad és ki általatnak is, az
ő Szent neve mindenütt és mindenhoron Szenteltessék, és az
ő országa terjedjen és öregbedjék, a' mi Urunk Jesus Krisz-
nak által, Ámen.

Admonitio ad Compatres.

Szerelmes Atyafiai: kik ez keresztelésben jelen vagytok, és az
gyermekünknek kezében feleltetek, intlek titeket, hogy a' gyer-
mekünkre gondot viseljetek, mert tiszteknek szerint tartozzok
vele. Hogy ha nyavalyák időnek előtte árva lenne, minek-
előtte okossá válna: a' ti tiszteknek lészen Ihör szorgalmatos-
san oktatni a' tiz parancsolatra, melyből meg esmérhesse
az Istennek akaratját, és az ő gyarlo tehetségének ki-
voltát. Ihör oktassátok a' hitnek ágazatira, a' Hiszek
egy Istenre, hogy meg esmérhesse az ür Istennek kegyel-
mes jóvoltát, melyet mi hozzánk, és az egész emberi
nemzetséghez meg mutatott az ür Jesus Krisztus által.
Ihör Tanittassátok az imádságra, a' Mi Atyánkra és
minden idvességes dolgokra. Végeretre tellyes életetek
tehetségének szerint inspirálja Istenes és keresztyéni
fölképen ha látjátok, hogy ezen fogadásokhoz, mi

az ő képében tettetek, elegek nem tétzen, hanem istenfeleln és gonosz életben foglalja magát, á mellyről hogy á kegyelmes Isten meg őrizze, jer ajánljuk tovább is az ő atyai kegyelmességében, Illyes képpen könyörögvén:

Oratio post Administrationem Baptismi.

Örök mindenható irgalmas úr Isten, mi mennyei Szerelmes Szent Atyánk! hálákat adunk te Szent Felségednek, hogy á te anyaszentséges házadat itt é földön Szaporítod, és meg tartod: kit állhatatos reménységgel, hogy ezen te kegyelmes Fiadnak á te Szent kerekségének általa nyjtassa meg engedjed, hogy á Szent keresztségnek általa nyjtassa meg engedjed, hogy á Szent keresztségnek általa újjonnan + és minden fiadhoz, á mi meg váltó Jesus Krisztusunkban bé mennyei ja- vadnak örökösöve tétessék, és már á te fiadnak Szent leányodnak :/+ ígéretnek részesévé plántáltatott, és már á te fiadnak Szent leányodnak :/+ kétségtelenül el vett kegyelemben mind végig meg tartsad kérjük hogy á te Szent nevednek dicsőítésére, anyaszentséghádnak épületire, és ő maga üdvességére élhessen, és végre á mennyei örökségben minden idvezültek, és idvezülendő Szentekkel, és dicsőült lelkekkel részesülhessen ezen te Fiadnak á mi közben járó Jesus Krisztusnak által, Ámen. Mi atyánk, ki vagy stb.

Benedictio.

Áldjon meg más minket az Atya mi Isten, őrizzen meg minket á Fiú mi Isten, Szenteljen meg á Szent Lélek mi Isten az igaz hitben, hogy ennek által a mennyei boldogságnak örökségét birhassuk ez világ után minden örökkön örökké, Ámen.

Confirmatio Baptismi.

Nota. A' gyermeknek, ha még nem volt, bizonyos név imponáltas-
sék, Komák is rendeltessenek in tali Casu.

Ha a' gyermek házi keresztséggel meg kereszteltetett, az után
életben maradván, és a' templomban be hozzattatván, az egyhá-
zi Sorga azt ismét ne keresztelje; hanem illyeténképpen
szóljon:

Quæst. Meg vagyone' a' gyermek keresztelve? Resp. Igen is:
Quæst. Ki által keresztelteteti meg, és kik voltak jelen?
Responsiones fiant.

Quæst. Mivel keresztelteteti meg? Resp. Vízzel.
Quæst. Kinek nevében? Resp. Az Atyaiaké, Fiúnaké, és
a' Szent Lélek Istenének nevében.

Quæst. Tudjátok e', hogy illyen igékkel élnek! Ha azt
felelik hogy tudják igen is, akkor így folytassa keresztét az
Egyház' Sorga:

Szeretett Atyámfiai az Úr Jesus Krisztusban! Mivel hogy
nyilván való és bizonyos dolog, hogy ezen gyermeknek az
Atyának, Fiúnak és Szent Léleknek nevében, igaz és termé-
szet szerint való vízzel, a' Krisztusnak rendelése szerint,
igazán meg keresztelteteték: Hogy a' Szent keresztségnek
Sakramentoma ne gyalázattassék, és az Istennek igéje, melyel
abban élünk ne kisebbíttessék, ezen gyermeknek a' test-
keresztségében meg hadjuk, és azt inkább meg ne keresz-
teljük, hanem őtet a' mi Urunk Jesus Krisztusnak igaz
és anyaszentegyházának igaz tagjának esmérjük lenni.
Azért új jó magunkat meg alázván, ajánljunk őtet
hegyes Istenünknek, illyeténképpen

Örök mindenható Istenünk! Készülünk tegyed a te
Szent Fiadért, a mi Urunk Jesus Krisztusunkért, tartsd meg
Ezen te Szentségedre tekintetből vetett állatodnak szivében
a te Szent Lelkedet, hit ar ö szivében tel gerjesztett igaz hitet,
szeretetet és engedelmességet nevelje és megtartsa, hogy a
gonosz pokolbeli ördögnek, a testnek és e világnak ellene
állhassunk. Adjad, hogy megigazulva bünt, és az ördögnek
minden ö kisértését tegyed pedig örök Isten Teljes
tiszteljen, és szive szerint szeressen a te Szent Fiadat a
mi Urunk Jesus Krisztust, és a te Szent Lelkedet egye-
temben mind örökkön örökké, Amen.

Allocutio.

Szeretett Atyafiai! hogy még tovább is ki ne essék, mire
kerültetett legyen még ezen gyermeke: azt kivánom,
hogy ezen gyermeknek lépjen az ö hivet hezandó
kéréseinek énekában meg felelj enek.

Quæstio. Fogadjátok é ezt ezen gyermekben, hogy ö a Szent Lélekuek segitségéből ellene áll
az ördögnek, minden ö tselekedeteinek, és igyekez-
tinek? Resp. Fogadjuk.

Quæst. Fogadjátok é azt hogy az Istennek segitségével
ellene áll a világnak, és annak minden kevélységének
Resp. Fogadjuk.

Quæst. Fogadjátok é azt is, hogy az Istennek segitségével
ellene áll az ö tsélnek minden gonosz kivánságinak,
és indulatinak? Resp. Fogadjuk.

A mi Urunk Jesus Krisztus, é kegyelmes kérője azt
mondja a Szent Márk Ev. 16. rekében: A ki hiszen,

éj meg keresztelkedik idvezül.
Kérdlek annak okáért
N. Hitzè egy Istenben mindenható atyában &c. Fel. Hiszek.
N. Hiszè a Jesus Krisztusban ö egyetlen &c. Fel. Hiszek.
N. Hiszè a Szent Lélekben? Fel. Hiszek.
N. Hiszè az egy közönséges keresztény anyaszentegyh. &c. F. Hiszem.
Ezek után a Lelki tanitò, a keresztelendöt el hagyván, és kezét
a gyermeknek fejére tévén, illyenképpen benedicálja azt:
Az örök mindenható vr Isten, a mi Urunk Jesus Krisztusnak
Szent atya, ki tégedet ujjonan Kiált vitetnek éj Szent Lelek
által ada, és meg bocsátotta minden te büneidet, neveljen
fel tégedet jámbor keresztény életben, tartson meg minden
végig az egy igaz idvezitö hitben az örök idvességre, Ámen.

Ezek után illyenképpen szóllittassanak a Romák.

Kedvesy Atyámfiai! minek utánna az irgalmas Ur Isten
ezen gyermeket a Szent keresztségnek Sakramentumában
ingyen való kegyelmiböl részessé tette: adjunk hálákat
ezért a Szent Felségének, könyörögvén egyetértsünk, hogy
ö is az ö vett kegyelmében mind végig megtartsa, el-
kezdett jóllakodásában:

Örök mindenható irgalmas Ur Isten &c. vide supra.

Formula introducendi Puerperam

Superstite Infante.

Szerelmes keresztény asszonyi állat! tudod illik meg gon-
dolnod, és eszedbe venned a te állapotodnak mi voltát.
Az végett Ur, mivelhez engedi Isten fogva hátadnak

bei

ben ültél, külső foglalatosságidról meg tartóztatván magadat, és immár itt jelen vagy, hozzád áhitatos indulattal és tisztességgel a keresztényi gyülekezetben bé ajánlattaddal: mondom, ne véljed azt, hogy ennek előtte az Urnak haragjában lettél volna a te gyermeki kötelességednek miátta. Mert otthon házadnál is, mind te, és mind gyermeked az Istennek szeretetében és kegyelmességében voltatok, és az ő szent akaratjából lettél gyümölts-2
ről ekképpen szól sz. Pál Apostol: Ádám meg nem találhozott, hanem az Istenfiai állat, mellyé vérbeli lett az Urnak parantsolatjának meg szegésében: de mindazonáltal idvezül a gyermek szülésének által, ha állhatatosan meg marad a hitben, a keresztényi szeretetben, és a szentségek tiszta élesben.-)

Nagy vigasztalás az, hogy a gyermek szülő istenfiai állapotok az Istennek áldomásából lesznek terhessek, és gyermekeket is szülnek, és hogy ez az ő munkájok új szeretetnek idvezéggy.

Annakokáért te keresztény istenfiai állat, edvezd meg a te kegyelmes Istenednek az ő jo voltát, és adj hálát ő neki, és áhitatos szivel kérjed, miveltessék az üdvösségnek dicsőssége, és a világnak gonoszsága annyira hogy ő az ő erejének általa meg oltalmazzon, vezérelljen, és az ő szent élete igazgassad. Ennek utánna szorgalmatosságal igyekezzél erre, hogy a te szegedet az ő szent akaratja szerint rendeld: gondot is viselj magzatodról, hogy ők az Istenek félelmében

ő féreségében nevelj fel, hogy meg állhassa azokban a
fogadásokban, mellyekre az ő keresztségében Urának
Istenének fogadott. Mert így lészen annak hegyekessége
és áldása ti rajtatok, a mikeppen ő. Dávid az ő 128dik
Soltárában szól: Boldogok mindnyájan, kik az Urat
félik, és a kik az ő utain járnak. Mikor kezeidnek
munkáján után élsz, boldog vagy, és jól vagyon dolgod, a
te feleséged olyan lészen, mint a termő szőlő tő a te
házadnak falai között, a te gyermekeid pedig, mint az
olaj fáknak friss ágai a te asztalod körül. Imé így áldatik
meg az ember, a ki az Urat féli. Meg áldjon téged
az ur Sionból, hogy láthassad az urnak jóvait tellyes
életedben, és hogy láthassad gyermekeidnek gyermekeit
és az Anyaszentegyháznak békességét. Mely dolga áldá-
sokban kell részesülnöd, jer megadnak meg alázvan, ilya-
tánkeppen adj hálát a te jó tévő Istenednek.

Oratio.

Hálákat adok tenéked én mennyei Atyám
az ur Jesus Krisztusnak által, hogy engemet eleven és ér-
magzattal meg áldottál kegyelmesen, az én gyermek szü-
lésemben velem voltál, fájdalmimat enyhítéd segítséggel,
és az én gyermekemet a szent keresztségben örökös fiad-
dá vévén fogadtad; engemet pedig az én gyermek
ágyamban magzatoméval együtt szent angyaid által ha-
talmasan oltalmaztál. Imé én a te terentett állatidon
vasárnap tenéked ajánlom, mellyet néhai adtál. Kérlek
tegedet, hogy e kisded folyásztadat is folyálodtasd le
a szövetségedben mellyet a szent keresztségben ő

vétel

pattól, és a' te anyaszentegyházadban, és a' te igaz hivéd-
nek seregében, tartsd meg mind végig, neveld nagy-
ra ő kitét, hogy akkoron a' fegyházsokban, melyben sett
tenéked élhetatlanná meg maradjon, és a' te tiszteségedre,
anyaszentegyházadnak épülésire, maga lelkének üdvessé-
gire fel nevelkedvén, tégedet áldhasson, és fel magasztal-
hasson a' te szent Fiaddal az ur Jesus Krisztussal, a' szent
Lélekkel egyetemben mind örökkön örökké Ámen.

Benedictio.

Az ur áldjon tégedet Istennek szolgálói leányát ez mai na-
pon az ő hivatalon szerint a' keresztyéneknek társa-
ságába való bé járásra szabadítlak, és kérem a' felsé-
ges Istent te éretted hogy ő tégedet meg áldjon, és meg
szentelje az poharból örök élet angyali által ol-
talmazzon, elmédet L. Lelkének által a meg világosítsa,
hogy által az ő házadban, házadon kívül, és minden
rendbéli tselekedetidben, bátorságban engedjen meg tenéked az
Atya, Fiu, és Sz. Lélek, egy bizony örök Isten, Ámen.

Formula Introducendi Puerperam fine prole.

Istenben szerelmes atyánfia! Vedd eszedben és gondold meg
a' te állapotodnak mi voltát, hogy magzatos fogadal
volt a' te nehezben, és a' világra új hüllted ast. Ez nem
történetből lett, hanem a' mindenható Istennek jó
akaratjából és tudományából. Ollyat ő teremtette az em-
beri nemzetet, és ez határozásnak rendét meg állotta
mondvám. Nevelkedjetek és szaporodjatok. Ez az

igy

ige hathato ige, mellynek erejénel általa lehessek a hà-
zossak gyülöltiözök: mert igy tettyet ö kz. Felségének, hogy
a kàrhozattyanak kegyetlen vszonyából szabaditàl ö néki
az ö népe, és Lelke, mellyà kötözöttségnek anyja
szennyes hàza, a szentsegnek, ak az, az igaz hitnek
szent gyülekezete. Melly ötet a fóltalan, mint a vanyai
Lelkek ez Anyjatok vmyében, szünetlen kàjtatja, fel
magasztalja, és mind örökkè àtkoja. Mellyben ö vigasztag,
mint egy àlmos palotàjàban, avagy gyötrödtetésnek templomban
talàlja, és vele kötözte az ö Istenségének javait.

Ennek az Istenferegének részes volt a te magzatod is,
kit e vilàgra küldèl volt, és vgyan e végre adta volt az
Isten e vilàgra. De ha azt ismèt az Isten e nyavalyás
àletből ki ragadta, és a mennyei seregi közè általplán-
tàlta, alàzd meg magadat ö szent felsége elött àhitatos
szivel könyörögvén ö nèki, hogy az ö àldot szent fiàért,
az Kr Jesus kristusért vètkeidet meg bocsàssa, és a te
szivedet a szent Lèlekneh àltala igazgassa, hogy az ö uta-
ban tellyes szived szerint jàrvàn, Istenfélelemben vàra-
jad az ö àldomàsàt, a mellyet meg is igèrte és eskü-
vèssel fogadta, hogy valamelly òràban a bünös ember bü-
neibol meg tèrvèn, hozzà folyamodik, és azokban bo-
tsànatàt kèri, soha az ö bünèirol meg nem emlekezik.
Ennèllett pedig a te vigasztalàsod ez, hogy a mikeppen
a magzatnak az anyja mèhében való fogantatàsa, és
e vilàgra lète nem tòrtènet, hanem az èlet Istenének
dolga, és az ö szent àldomàsainak ereje és hathatòssa-
gànak képpen annak e vilàgból való ki mulàsa is nem

tèves

történet, hanem a' kegyelmes úr Istennek szent akaratja. Mert a' gyermekek, noha e' világ szerint nyavalyásak, de az úr Istennél azért bátorságban vagynak, kedvelli és kegyelmessen szereti őket el annyira, hogy az ő angyalinak parantsolt, hogy meg őrizzék őket és körülöttök vigyázzanak, mellyet meg is történik jó kedvel. Annak okáért ha az úr Istennek illyen szeretetiben vagynak, hogy mulhatnának ki e' világból az ő akaratja nélkül a' mint Krisztus Urunk mondja: utan egy hajunk szála sem esik le a' mi fejünkről. Matth. 10.

Ezről az Istennek gondviseléséről szól sz. Job is Cap. 14. ez mondván: Az aszszony állattól születtett ember kevés ideig él, tahva nyomorúsággal, tel nevelkedik mint egy virág, és ottan el-hull. El múlik mint az árnyék, és nem marad meg. stc.

Bizonyálatos vigasztalás ez, hogy a' keresztyének tudják, hogy az ő halálokat sem a' Kegyetlenektől, sem valami egyéb teremtett állatnak, sem az ördögnek kezében nincsen; hanem az úr Istennek kezében van, ő jól tudgya minden a' mi halálunknak ideje! Tehát ez bátorságos szívvel engedvén azért ő néki, magunkat meg alázván, könyörögjünk ő szent Felségének illyeténképpen:

Oratio.

Örök mindenható kegyelmes úr Isten, ki az emberi nemzetet kegyelmességedből és végetetlen böltsességedből a' te képedre és hasonlatosságodra terem-

tetted

vetted, a te abor Istenségednek javait vele közlötted, és mikor az Ördögnek ingerlésébül tőled el hadakozván, el kárhozott volna, irgalmasságodbul a te egyetlen egy Fiadnal általa ismét vissza változtál. Kérünk tégedet ugyan akkor te szeretes Szent Fiadnak, a mi Urunk Jézus Krisztusunknak általa, légy kegyelmes mi hozzánk, bocsásd meg minden mi bűnünket, és ajándékoz meg minket a te Szent Lelkeddel, kinek vezérlése és igazgatása által, a te Szent Seregedben, a keresztény gyülekezetben ártatlanul élhessünk, a te dicsőséges Szent nevednek tiszteségére, és a mi lelkünknek idvességére, Ámen. Mi atyánk, ki vagy &c.

Benedictio

Videatur sub finem Formulæ Baptismi.

Formula introducendi Seorsatores & mexetrices.

Legyen az Atyának, Fiunak, és Szent Lélek Istennek nevében, Ámen.

Minthogy te bűnös ember! Satzizonyi állat! most botsánatot a te botsánhoztató ejtted után az Istennek gyülekezetében, tenéked illik meg gondolnod ez mostani állapotodnak nagyságával a te bűnös állapotodnak nagy voltát. Vedd azért annakokáért

1. Hogy te a te Szép hiredet nevedet, a mellyben annak előtte voltál, a te parázsnaságod által el vesztetted. Gondold meg, hogy a te Szép koronádat más téritsék! az Istennek előtt el vesztetted: mert a ki el veszti egyszer becsületes hirét

neve-

nevét, annyit vesz, mint mikor valamely király el veszti az ö koronáját. Mert valamint a' Királynak éltessége a' Korona: úgy az embernek leg nagyobb éltessége az ö' bétsülete. A' kit azért el veszti az ö' bétsületét, nagy dr visszza szerezhetetlen kintset vesz el. Ugyan azt mondja Sólts Sirák 41, v. 15. Gondot viselj a' te hiredre: mert az arany és az erüst el vész, de az embernek jó' hire még marad mind örökkén.

II. Hogy az Istenek anyga szentegyházát meg botránkoztattad, rosz példát adtál férfiaknak, asszonyoknak, özvegyeknek, szüzeknek, a' te gonosz életeddel. Tudd meg mit mond drága Idvezitönk Matth. 18, 7. Jaj e' világnak a' botránkozásokért miatt. De mind ezeknek felette

III. Gondold meg 3szor a' mi leg szükségesebb itten, hogy a' te bétsületeddel együtt, a' te lelkedet is el vesztetted. Mert azt mondja sz. Pál apostol 1. Kor. 6, 9. Ne tévelygjetek, sem a' paráznák, sem a' bálványok tisztátalanok, sem az élhetlen punhák, sem a' férfiakkal tsélesedök az Istennek országában be' nem mennek. Azért kívánja tehát az Istennek, hogy mind eddig az óráig az ö haragjában tégedet el nem vesztett: mert ha egyen te esetedben meg holtál volna, az Istennek orczáját sohsa nem láthattad volna. Nints azért egyébb hátra, hanem hogy tarts penitentziát, térj meg a' te Istenedhez, de ne képmutatásból, hanem szivedből. — Ah! mellyre nézve alázd meg magadat az Istennek szent szine előtt, kérj Istentül kegyelmet, és illyetsinálásod sohsáh bodgrád!

Oltárig

Oratio poenitentialis.

Oh irgalmasággal bővelkedő mennyei Szent Atyám! én szegény
nyavalyás, és sok setelmes bűnökkel meg rutitatott ember
I. Az Szomju állat:/ meg térésre igyekező szivel vallom te Szent
Felséged előtt, és egész Győlekezet előtt, hogy én az én
gonosz bűneim miatt a' te kegyelmedből ki ejtem, tellem
ismeretét meg fertőztettem, a' te kerekstény anyaszentegház-
zadat meg botránkoztattam. Annakokáért te horzád fo-
gamodom oh irgalmas Istem, ki nem akarod a' bűnösnek halálát,
hanem hogy meg térjen és éljen: könyörgök te Szent Felséged-
nek alázatos töredelmes szivel, a' te szerelmes Szent Fiadnak
az Ur Jesus Krisztusnak drága érdemiért, könyörülj én rajtam,
ne hagyj el vesznem az én bűneimben, hanem nelly kegyelmes
mutattál Dávidhoz, ama bűnös Mária Magdolnához, Pé-
terhez és más bűnösökhez, mutasd én horzám is méltatlan-
hoz, és adorfel engemet az én bűneimből, és tisztits meg a'
Jesusnak Fiad vérével minden álnokságimból. Igaz erős sé-
gek oh Istem! te Szent Felséged előtt, és az egész győleke-
zet előtt, hogy életemet meg jobbitom, az illyen halálos és
botránkoztató vétkektől, a' Sz. Lélekneh segedelméből tá-
voztatom, a' te országodat tellyes szivem szerint keresem,
a' mellyre segéljen engemet a' tellyes Sz. Háromság egy örök
való Isten, Amen.

Questiones sex mentur ita.

1. Akarsz é még tovább is maradni és élni a' te gonosz
bűneidben? Resp. Nem akarok.

2. Valld a'

2. Vallodè hived ferint magadat Istен elött, és az ö anyaszentegyhára elött, bünöseh, és hogy a' te parántsságodért meg érdemlenéd az örökkéh való kárhozatot? R. Vallom.

3. Készvagy è meg lövetni az Istent, és az egész gyülekezet ellen te bünedért? R. Készvagyok.

4. Hiszedè art, hogy az irgalmas Istен az ö Szent Fiának tökéletes áldozatjáért meg bocsássa ellen te bünedet? R. Hiszem.

5. Igyekezöl è már ennek utánna, a' te bünös életednek megjobbitására, az Istени szolgálatnak gyakorlására, és a' Szent Sakramentomokhal való élésre? R. Igyekezem.

Absolvatio fiat modo ordinario, cum admonitione.

SS. Coenae Domini administrandae Ritus.

Szeretetes ektyámfiai! Mielhogy elszeretnek meg jobbitására igyekezvén, a' ti kegyelmes Istenteknek meg akartok béliletni e' mái napon, és gyenge hitetekneh erösitésére az ö Szent testének, és Szent vérének Sakramentomával akartok élni, jól meg emlékezzetek kötelességetekröl, mit kellyen tselekednetek hogy az ö asztalának méltó vendégjei lehessetek. Tudtotokra adja ezt Sz. Pál apostol 1 Cor. 11, a' hol igy szól: Valaki ehszik e' kenyérböl, és issik az Urnak poharábul méltatlanúl, vétkes lészen a' Krisztusnak testе és vére ellen, Próbálja meg azért az ember önmagát,

és

és ugy egyék e' hamvából, és ugy igyék e' pohárából.

Mi légyen pedig az embernek maga meg próbálása, azt is meg magyarázza Sz. Péter Act. 2, 38. Mikeppen szól vala: Tudtára légyen az egész Házzal Izráelnek, hogy azt e' Jézust, kit ti meg feszítettetek, Urrá' és Krisztussá tette az Isten. Mikor ezért hallották volna ezt e' szót, által hatá szívekben, és mondának Péternek, és a' több Apostolok: Atyánfiai férfiak mit tselekedjünk? Péter pedig monda nékiek: Tartyatok penitentziát.

Ez a' Sz. Péter Apostolnak első predikatziója, mellyben rövid igékkel az igaz útra tanit, mikeppen legyen az embernek a' bünből meg szabadulni, és az Istennek haragjától, az örök halálból, és a' pokoltól meg menekedni, és az örök boldogságra jutni, azt jelenti, hogy a' ki meg akar szabadulni az örök veszedelemből, annak szükség, hogy igaz penitentziát tartson, mikeppen mindnyájan a' Próféták, keresztelő Szent János, maga Urunk Jézustól, és az ő Sz. Apostoli a' penitentziára tanitottak és intettek a' bünösöket.

Áll pedig az igaz keresztény penitentzia kiválóképen im ez három dologban:

1. Először a' bünnek isméretében, annak meg vallásában, és azokért való igaz szivbéli bánkodásban.

2. Másodszor, hogy igaz hitnek általa folyamodjunk a' Krisztusnak érdemihez azoknak bocsánatjáért.

3. Harmadszor, életünknek meg jobbitásának igyekezetiben.

1. Azt mi a' bünnek ismérete illeti, az Istennek parantsolatja bünösnek vádolja mind az egész világot, úgy mint

Lineh

kinek csak leg kisebbik részkeltyét is soha senki az ő tulajdon ereje szerint be nem tölthesi, a mint sz. Pál nyilván való bizonyságot tészen erről: Az irás mindeneket a bün alá rekesztett, s mindent bünösnek mond. Mennyájan vétkeztenek, és fogyatkodnak az Isten dicsőssége nélkül. Rom. 3. it. Cap. 3. Szent Dávid is azt mondja: mennyájan el hanyatlottanak, és hasznotalanokká lettenek, nincs ki jót tselekedjék, nintsen csak egy is. Sőt Moses 1. Könyv. 6. réz. ugyan azt mondja: Az ember szivének gondolatja gonosz gyermekségétül fogva. Dávid is azért könyörög annak elháritásáért, hogy sohse a világon nintsen bün nélkül, a melyért minden ember a halálhoz méltó, mert a bünnek zsoldja a halál. Rom. 6.

Meg kell azért, Keresztyén atyámfiai ismérnetek, hogy ti is természet szerint bünösök vagytok, bánhodjatok is szivetek szerint a ti büneitekben, a miképen bánkodék sz. Péter, ama szeplős fia, Mária Magdolna, és egyebek, kik mind keserü sirással jelentek bünökben való bánatjokat. Meg ismérjétek pedig büneiteket és bánkodván szóljatok Istennek, vallást is kell azok felől tennetek, az az bünös szivek kell Isten előtt, és minden testnek állatok előtt magatokat vallanatok, a miképen tselekedett ama szeplős fia sz. Dávid is vallást tészen büneiről ezt mondván: Imé én álnokságban fogantattam, és az én anyám bünben melegített engemet az ő méhében. Így kell, mondom, minékünk is tselekednünk; mert azt mondja sz. János apostol: Ha azt mondánjuk, hogy bününk nintsen

nintsen, ni magunkat tsaljuk meg, és igasság nintsen ni benünk. 1 Joh. 1. 8. De ha megvallyuk ö ni büneinket, igas és hiv az Isten, és meg botsátja nékünk minden büneinket, és meg tiztogat minket minden ni hamisságainktol. Lajatok erkölt, szerelmes atyámfiai, hogy a' büneh esmérete, azokon való szivbéli bánat, és azoh felöl való vallás tétel, szükséges az idvezülni kivánó embernek; De mindazonáltal nem elég ez: mert Kain, Saul, Judás meg esmértek az ö büneiket, bánkodván vallás is tettek azoh felöl, de ezért nem idvezültenek ez által. Kivántatik tehát, hogy minnél elöbb lejünk, és bizonyos el tehetlen hittel és bizodalommal higyük, hogy a' felséges mindenhato atya vr Isten, nem a' jo tselekedetinek érdemeéért, hanem az ö egyetlen egy sz. Fiának keserves kinszenvedéséért, és áldatlan halálának érdemeéért, nálunk minden büneinket ingyen való kegyelmébül meg botsátja. Mert azt mondja Joh. 3. Krisztus urunk: Ugy szerette Isten e' világot, hogy az ö egyetlen egy fiát adná, hogy minden, a' ki hiszen ö benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Ez pedig az élö Istennek nékünk adatott Fia meg tiztogatott, meg is mosogatott minket minden ni álnokságainkból, a' mint bizonyságot tészen erröl sz. János 1. Joh. 1. 8. A Jesus Krisztusnak vére tiztogat meg minket minden ni álnokságinkból. Ugyan azon sz. János 1. Joh. 2. azt mondja: ö engesztelö áldozat a' mi büneinkért, nem tsak a' mi büneinkért pedig, hanem az egész világnak büneiért is. Ezt erös hittel, és tellyes bizodalommal kell elhinnünk nélkül kell minden Keresztyén embernek kinni. A' mint azt sz. Pál is erös hittel és tellyes bizodalommal tette, ki illyenképen szóll Rom. 8: Tudom, hogy sem halál, sem élet, sem jelen valók, sem közelgendök, sem

magasság

magasság, sem mélység, sem semmi egyébb teremtett állat el
nem választhat minket az Istennek szeretetétől, melly va-
gyon az ur Jesus Krisztusban.

Itt[é]n pedig mind ezeket, hogy a' mi penitentziánk tellyes
és foggathozás nélkül való légyen, életünknek meg jobbí-
tására kell minékünk igyekezünk. Az az, meg kell ujul-
nunk elménkben, és az uj embert fel öltözzünk, a' ki
Isten szerint teremtetett igasságban és valósságos Szen-
tségben. Eph. 4. Mert nem azért ide jütt Krisztus
Urunk értünk kezzelenbül hit által, hogy testünknek gonosz
kivánságát követnünk ez után is, hogy bujasságban, és
mindenféle testi[é]lmességben foglalatoskodjunk; hanem
hogy meg fáradvan a' bűntől ö' nékie szolgáljunk Szen-
tségben és igasságban. Ez által ez a' mi tiztünk, hogy
emlékezzünk tellyes életünkben a' Sz. Lélek Istennek enged-
jünk, és az ö' segitségének általa, a' Sátánnak, a' világnak,
a' mi testünk gonosz kivánságinak ne engedjünk, hanem
inkább ellenek tusakodjunk, életünket minden jó' tsele-
kedetekben foglaljuk, Szentül és igaz Istenfélelemben
éljünk. Ezekben áll az igaz penitentzia tartás, a' ki
illyenképen penitentziát tart, a' mélto vendégje a' Kri-
stus Jesus asztalának.

Hogy azért valaki méltatlanul ne találtassék a' mostani óra-
ban: az Evangeliomnak hatalmával tiltom a' Sz. vasyorá-
tól minden bálvány ozókat, eretnekeket, hamis hitüeket,
Istennek igájának utálóit, háborusság szerzö és engedetlen
fiakat, prédállókat és lopókat, parázsnákat és fertelmes
életüeket, fösvenyeket és nyusgókat, részegeket, káromko-
dókat, bitkozódókat, büvös bajoskodókat, örökösökben és egy-
belhet, kik valamerökképen hamvat kimlok mennyek minden
részére. Mert ezekkel, kik ugy is ezekben élnek, és ebben is akar-
nak lenni, semmi részek nintsen a' Krisztussal.

Mind pedig

X Kap 10.

Unterrichtung

Wie man das heilige Abendmahl unsers
Herrn Jesu Christi abhalten soll.

In Namen Gottes des Vaters, und des Sohnes, und des heiligen Geistes!
Amen

Beliebte in dem Herrn Jesu! Weil ihr denket eures Leben zu bessern, und euch mit eurem Gott zu versöhnen, wie auch zu einer Bestätigung eures Glaubens einer Vergebung eurer Sünden, und Erlangung des ewigen Lebens, das hochwürdige Liebesmahl, den Leib und das Blut Jesu Christi, genießen: So nehmet gut in Acht, daß euch eure Herzen thun nothwendig ist, wenn ihr würdige Gäste dieses heiligen Gastmahls seyn wünscht. Der heilige Paulus in seiner ersten Epistel an die Gemeine zu Corintho in XI. Cap. schreibt: Welcher unwürdig von diesem Brod ißt, oder von dem Kelch des Herrn trinket, der ist schuldig an dem Leib und Blut des Herrn. Der Mensch prüfe aber sich selbst, und also esse er von diesem Brod, und trinke von diesem Kelch. Was heißt aber sich selbsten prüfen, das erklärt uns auch Paulus der Apostel, in der 2. Epistel in dem 13ten Cap. wo er also schreibt: Ihr wisset nun das ganze Haus Israel gewiß, daß Gott diesen Jesum, den ihr gekreuziget habt, zu einem Herrn und Christ [illegible]

Ite

Regenten der Welt, und Heiland der Menschen gemacht hat.
Da sie aber das hörten, gingt ihnen durchs Herz, und
sprachen zu Petro, und zu den andern Aposteln: Ihr Män-
ner, liebe Brüder, was sollen wir thun? Petrus sprach
zu ihnen: Thut Busse. Diese ist die erste Predigt Petri,
in welcher er uns kurz den wahren Weg lehret, wie
sich der Mensch von der Sünde bekehren, dem Zorn
Gottes entgehen, den ewigen Tode, und der Hölle ent-
fliehen, und die ewige Glückseligkeit erlangen kann.
Dazu vermahnet er uns, dass wer sich der ewigen
Verdämniss entreissen will, dem es nothwendig ist
wahre Busse thun; wie auch alle Propheten, Johannes
der Täufer, auch selbst unser Herr Jesus Christus,
und seine heiligen Apostel das Volk immer zu einer
wahren Busse vermahnet und geführet haben.

Es bestehet aber die wahre christliche Busse in folgen-
den dreyen Stücken. Man muss nemlich

Erstens: Unsere Sünde erkennen, bereuen, und dem wahren
Herzen beweinen.

Zweytens: Wir sollen stark glauben, dass die Sünde
allein um des Verdienstes Christi willen vergeben werde.

Drittens: Wir müssen uns um die Verbesserung unse-
res Lebens auf das ernstlichste befleissigen.

Also

Das nun die Erkenntnis der Sünde betrifft, das heilige
Gesetz Gottes sagt es, dass wir ganze Welt
sündig ist, und es ist kein Mensch in Stand, den ersten
Gebotten Gottes, nicht einmahl den kleinsten Stück dem
komme zu erfüllen. Dieses bewerist der heilige Apostel
Petrus also: das Joch des Gesetzes, weder unsere Väter,
noch wir haben mögen tragen. Ap. Gesch. 15, 10. Die heilige
Schrift wirft auch alle Menschen unter die Sünde, und
erklärt alle für sündig. Der Apostel Paulus, in seinem
Epistel an die Römer in dem 3. Cap. schreibt also: Sie
sind allzumahl Sünder, und mangeln des Ruhms, den
sie an Gott haben sollten. Der Prophet David sagt eben
so: Es sind alle abgewichen, und unnütze worden, es ist keiner
der gutes thät, ja nicht ein einziger. Moses schreibt eben also
im ersten Buch in dem 6. Cap. da er sagt: alles Dichten und
Trachten des menschlichen Herzens ist böse immerdar. Das
ist also gewiss, dass kein Mensch in der Welt ohne Sünde
zu finden ist, sie sind darvon alle schuldig der ewigen
Verdammnis; denn der Tod ist der Sünden Sold.
Röm. 6, 23.

Es ist also höchst nothwendig, gelobt sey dem Herrn
Jesu, uns zu bekennen, dass wir auch von Natur sün-
dlich sind, und wir müssen unsere Sünden aus
reinem Herzen bereuen. Wir auch seine Sünde der

Epist.

Apostel Petrus bekannt hat; wie sie der verlorene Sohn bekannt hat; wie sie Maria Magdalena bekannt hat, und auch andere Sünder, die alle mit bitterlichen Tränen die Vergebung ihrer Sünden begehrten haben.

Nachdem wir auch diese acht unsere Sünde erkannt und bekannt haben, wir müssen sie zugleich auch kennen und bekennen. Wir müssen uns vor Gott, und vor allen Creaturen als Sünder zu bekennen, und darüber zu klagen. Wir auch das verlorene Kind gethan hat; und wie David in dem 51. Psalm sich für einen bekennet, also sprechend: Siehe, ich bin aus sündlichem Samen gezeuget, und meine Mutter hat mich in Sünden empfangen.

Und aber so müssen wir auch thun. Denn so spricht Johannes in seiner ersten allgemeinen Epistel, in dem 1. Cap.: So wir sagen, wir haben keine Sünde, so verführen wir uns selbst, und die Wahrheit ist nicht in uns. So wir aber unsere Sünde bekennen, so ist er treu und gerecht, dass er uns die Sünde vergiebt, und reiniget uns von aller Unreinigkeit.

Derhalben, geliebte in dem Herrn, dass die Sünde zu bekennen, sein auch meinem Herzen zu beweinen, die auch sie zu bekennen und zu beichten, dem Menschen höchst nothwendig ist, wenn er selig werden wünschet.

Selbiu

Allein dies ist noch nicht genug. Denn Esau, Paul, Judas und andere haben ihre Sünde bereut, und auch gebeicht, aber sie sind doch nicht selig worden.

Es ist also Nothwendig, dass wir weiter gehen und mit rechtem wahrem Glauben und Festtrauen fest glauben: Dass der allmächtige Gott, unser himlischer Vater, nicht unserer guter Werken halben; sondern wegen des Verdienstes, und bitteren Leidens seines eingebohrnen Sohns, und um der Verdienst dessen unschuldigen Todes, uns alle unsere Sünde aus Gnaden umsonst vergeben wird: Wie er dieses in seinem heiligen Worte, durch seinen göttlichen Willen verkündiget hat. Denn so spricht Christus bey Johannes Evangelisten im 3. Cap: Also hat Gott die Welt geliebet, dass er seinen eingebohrnen Sohn gab; auf dass alle, die an ihn gläuben, nicht verlohren (gehen) werden, sondern das ewige Leben haben. Und eben dieser Sohn des lebendigen Gottes, der uns gegeben ist, hat uns gereiniget, und gewaschen von allen unseren Sünden und Ungerechtigkeit. Dieses bezeuget der Apostel Johannes in seiner allgemeinen Epistel, im 1. Cap. folgender massen: Das Blut Jesu Christi, Seines Gottes, machet uns rein von allen Sünden. Eben dieser Apostel, in der nächsten ersten Epistel im 2. Cap. spricht: Jesus Christus ist die Versöhnung für unsere Sünde: nicht allein aber für die unsere, sondern auch für der ganzen Welt.

Das muss ein jeder Mensch, der selig zu seyn wünscht, mit

festem Glauben, und ohne Zweifel glauben; wie denn auch der
Apostel Paulus mit starkem Glauben, und mit voller Zuversicht
geglaubet hat, wo er in seinem Episteln an die Römer in
dem 8. Cap. also schreibet: Ich bin gewiss, dass weder Tod, noch
Leben, weder Engel, noch Fürstenthum, noch Gewalt, weder
Gegenwärtiges, noch Zukünftiges, weder Höhe, noch Tiefe,
noch keine andere Creatur, mag uns scheiden, von der
Liebe Gottes, die in Christo Jesu ist.

Nachdem wir also allen diesen glauben, dass unsere
Busse desto waster, und vollkommener sey soll, wir
müssen weiter noch, nach der Bekehrung unsers Le-
bens, uns befleissigen, und durch Erneuerung des
Apostels Pauli, uns im Geist unsers Gemüths er-
neuern, und den neuen Menschen anziehen, der nach Gott
geschaffen ist, in rechtschaffener Gerechtigkeit und Hei-
ligkeit. Eph. 4, 23: 24.

Denn wir werden nicht errettet ohne
Christi Verdienst, aus Gnade durch den Glauben, dass
wir lassen der bösen Lust unsers fleisches nachfol-
gen, dass wir in Ehebrüchen, in Ostern, und in allen
Sünd Unreinigkeit wandeln sollten: sondern, dass wir
befreyet den Sünden, Gott dienen in Heiligkeit und
Gerechtigkeit unser Lebenlang. Luc. Cap. 1.

Kurtz, unsere Pflicht ist hier: dass wir künftig unser
Lebenlang den heiligen Geist gehorsam seyn, und mit dessen

Hülfe.

Hülfe von meinem Geiste, der Welt, der Sünde, und unsern
bösen Lüsten nicht nachgeben, sondern wieder sie kämpfen,
ihnen widerstehen, und unser Leben in allen guten Thaten
führen, und in der wahren Gottseligkeit leben sollen.

Christ, Gekreuzigte in den Armen, sterbend bestehst du wahre
Buße, oder die Bekehrung der Sünder. Wer so Buße thut,
der ist würdiger Gast des heiligen Liebesmahls Jesu Christi.

Hiervon überzeugt uns, der du allbarmherzigster Vergeber
sichtbar Gottes, rufst du zu uns Vergebung aller unsrer
Sünden, und sprichst folgender Text:

Textus Formul.

Ich bringe dir, Gott, mein Herr, mein Schöpfer, und mein
Erlöser. Ich bekenne es, daß ich wieder dich gesündigt
habe, mit Ungläubigkeit, Bosheit, Zweifelsucht, Undankbarkeit,
und mit einer jeden Unachtsamkeit, mit Worten, mit Thaten,
mit Hören, mit Unwissenheit, mit Sorgen, mit Mißmuth,
mit Übertretung deiner allheiligsten Gebote, und mit
allen Sünden. Ich bereue alle meine Sünden, und thue Buße
dir, und bitte dich mein Gott, du wollest mir armen
Sünder gnädig und barmherzig seyn, und wollest mir um
Christi, meines Erlösers, Theuren Blutes willen, alle mei-
ne Sünden verzeihlich vergeben, mit welchen ich deine
allheiligste Gnade beleidiget habe. Erbarme mich, Gott,

deinen heiligen Geist, daß ich meine Sünde recht erkennen und hassen möge, dich aber, mein Gott, über alles liebe, und meinen Nächsten, als mich selbsten. Gebe mir, Gott, daß ich meine Lebens nach deinen heiligen Geboten richte, und weiter in der Welt lebe, dir zur Ehre, den Nächsten zur Hülfe, mir aber zur ewigen Glückseligkeit. Herr, lehre mich, Herr, daß ich dir zur Ehre bis an meinen Tod, Lob und Dank sage, und nach dem Tod, dich, meinen Gott, ewig lobe und preise. Amen.

Minister dicat.

Ihr Lieben, geliebte, unsre Christen, die ihr meinen Herzen sehr nützet: dieweilen ich heuer bey euch, ihr wollet mir auf meine folgende Fragen laut antworten.

Ich frage euch:

1. Frag. Bekennet, und gestehet ihr euch vor Gott für Sünder, und daß ihr wegen der Sünde einer ewigen Verdammnis werth seyet?

2. Frag. Glaubet ihr, daß Gott auf seiner Barmherzigkeit, um verdienst seines lieben Sohns Jesu Christi, euch alle eure Sünde vergeben wird?

3. Frag. Wollet ihr auch denen, die wieder euch gesündiget haben, ihre Sünde gerne vergeben?

4. Frag. Wollet ihr künftig, mit Gottes Beystand euer Leben bessern, und nach Gottes heiligen Gesetzen fort leben?

Antw. Hierauf antwortet: Ja.

Minist

Minister dicat absolutionem.

Der allmächtige Gott, erhalte und bewahre Sie, in diesem neuen heiligen Vorsatze in ihrem Lobenlang.

Ich aber als auf das Befehlen des Evangelii Gottes bevollmächtigter Mensch, kraft des Befehls Christi, wie er (Joh. 20.) also spricht: Welchen ihr die Sünden erlasset auf Erden, denen sind sie erlassen auch im Himmel, und welchen ihr sie behaltet auf Erden, denen sind sie behalten auch im Himmel: kraft dieses Befehls Jesu Christi, sage ich euch, euch, die ihr eure Sünde erkennt und bekennt habt, und im Jesu Christo, eurem Erlöser, glaubet, verkündige ich euch, nach eurem Glauben von Gott, um seines Befehls Jesu Christi willen, zur Vergebung der Sünden, damit ihr von aller Sünde und aufgelegter Pein erlöset im Himmel und auf Erden, im Namen des Vaters, des Sohns, und des heiligen Geistes, Amen.

Die gebetet ihr Kinder Gottes, eure Sünde sind euch vergeben. Ihr könnet schon das heilige Abendmahl empfangen, doch betet vorhero weiter also:

Oratio.

Ach, mein Herr Jesu Christe! ich armer Sünder bin nicht werth, daß du jetzt zu mir kommst: aber, Herr, du hast gesagt: Wer mein Fleisch isset, und trinket mein Blut, der bleibet in mir, und ich in ihm, so du mir armen Sünder gnädig und barmherzig, um das Leiden deines Leibes, und Vergießung deines Blutes, und derhalben mir, daß ich dein Leib und Blut nicht zum Gerichte,

und

und zum Verderben, sondern auf deine Gnade, mit
Freudigkeit, und zur Vergebung der Sünde nehmen mög.
der du lebest und regierest, mit Gott dem Vater, in der
Gemeinschaft des heiligen Geistes, Amen.

Vater unser der du bist im Himmel. Geheiligt
werde dein Name. Zukomme dein Reich. Dein Wille geschehe
wie im Himmel also auch auf Erden. Unser täglich Brod
gieb uns heute. Und vergieb uns unsere Schulden, wie wir
vergeben unsern Schuldigern. Und führe uns nicht in die
Versuchung, sondern erlöse uns von dem Uebel. Denn
dein ist das Reich, und die Kraft, und die Herrlichkeit
in Ewigkeit. Amen.

Nun hören wir die Worte an, durch welcher unser Herr
Jesus Christus sein heiliges Abendmahl eingesetzt hat.
Die schreiben dabey die heiligen Evangelisten Matthäus, Mar-
cus, Lucas, und der Apostel Paulus:

Benedictio Panis & Vini.

Unser Herr Jesus Christus, in der Nacht da er verraten
ward, nahm er das Brod, dankete, und gab, seinen Jüngern
und sprach: Nehmet hin und esset, das ist mein Leib, der
für euch gegeben wird; solches thut zu meinem Gedächtniß.

Desselbigen gleichen nahm er auch den Kelch, nach dem
Abendmahl, dankete, und gab seinen Jüngern und sprach:

Nehmet

Nehmet hin und trinket alle daraus, dieser Kelch ist das Neue Testament in meinem Blut, das für euch, und für viele vergossen wird zur Vergebung der Sünden. Solches thut, so oft ihrs trinket, zu meinem Gedächtnis.

Porrigendo panem benedictum dicat Minister.

Nehmet und esset, das ist der wahre Leib unsers Herrn Jesu Christi, der für euch gegeben ist, der bewahre und erhalte euch auch das ewigen Leben. Amen.

Porrigendo vinum benedictum dicat Minister.

Nehmet und trinket, das ist das wahre Blut unsers Herrn Jesu Christi, das für euch vergossen ist, das bewahre und erhalte euch auch das ewigen Leben. Amen.

Danksagung.

Nachdem, Ihr Geliebte, die heilsame Speise, den Leib und das theure Blut unsers Herrn Jesu Christi, genossen habt, ihr seyd auch schuldig dafür zu danken. Derowegen als mit fleißigem ernstlich auch folgende Meinung:

Wir danken dir, Herr, allmächtiger, barmherziger Gott, himlischer Vater, für alle deine Gute und Wohlthaten,

die

die du an uns gethan hast, besonders aber für deine große Gnade, daß du uns wegen unserer Sünden willen vor deinem heiligen Angesichte nicht weggeschaffet, sondern durch unsers Erlösers uns väterlich vorgeben, und daß wir mit dem heiligen Leibe und Blute deines lieben Sohnes unsers Herrn und Heilandes Jesu Christi gespeiset und getränket hast. Wir bitten dich barmherzigster Vater, du wollest diese heilige Speise uns armen Sünder zur Stärkung unsers Glaubens, und der Liebe gegen unsern Nächsten. Erneure uns durch deinen heiligen Geist, mache uns rein, starken und standhaftigen Glauben bis an unser Ende unsers Lebens, und nach dieser kurzen Zeit, führe uns zu dir in die ewige Glückseligkeit. Dieses wollest du thun, nur allein um des Verdienst deines lieben Sohnes, unsers Herrn und Heilandes Jesu Christi willen, Amen.

Vater unser, der du bist

Benedictio.

Der Herr segne uns, und behüte uns; der Herr erleuchte sein Angesicht über uns, und sey uns gnädig. Der Herr erhebe sein Angesicht auf uns, und gebe uns den zeitlichen und ewigen Frieden, Amen!

Mivel pedigien én tsak ember vagyok, és a' Szivemnek titkait nem tudom, ingek mindenkor, hogy ha tü ar elöl Számlálo mód szerint való igaz penitentriát magában nem is mevén, hanem ar ö elöbbeni gonoszságában akar ek után is élni; de ar urnak Szentséges asztalához ne járuljon, hogy ar Urnak Szent testét és Szent vérét méltatlanúl vévén, itéletet és kárhozatot magának ne végyen, mint Judás. Mert ezzéleneb ezerszer jobb volna ekeven Szent annyi időn Sajában venni, hogy nem mint a' Krisztus testével és vérével itéletre és örök kárhozatjára élni.

Ti pedig Keresztyének, kik meg térettek a' ti bellatokhoz tü Pásztorához az ur Jesus Krisztushoz, és menitek bünös voltotokat, törödelmes Szivvel bánkodvan azokon, és higyetek az ur Jesus Krisztusban, életetekhez meg jobbitására való Szent Zsidékkal; jer magatokhat meg alázvan, törödelmes Szivvel tegyetek vallást minden bünötökről, el nondvan utánnam a' következendő gyónást, illyeténképpen.

Confessio.

Gyónom tenéked én édes Istenem: mert te vagy énnékem Uram, teremtőm, és én édes meg váltom! Vallom, hogy vétettem te Szent Felséged ellen, lelki vakságomban, hitetlenségemben, te benned valo bizségnek voltomban, te Szentséges Lelked segitségül nem hivásomban, hálaadatlanságomban a' te Szent igéded buzgó tanulásában, és minden engedelmességemben: Szómban, Zsinda-

látásomban, hallásomban, irigységemben, kétségem voltom-
ban, haragtartásomban, hamissan hitemet gyakorlom non-
dásomban: te Szent parantsolatidat még nem tartásomban,
és mindenemü gonosz büneimben, hagyom te Szent Fel-
ségedtek bünösse magamat. Szánom és bánom minden
gonosz büneimet, és kérlek tegedet felséges ür Isten,
hogy a te áldot Szent Fiadnak vére hullásáért, légy te-
gyelmes, légy irgalmas énnékem Szegény bünös ember-
nek, és bocsáid meg az en büneimet, melyekkel te
Szent Felségedet meg bántottam. Adjad Uram Isten, a te
Szent Lelkedet, hogy az en büneimet igazkan meg esmérhessem,
szivemből gyülölhessem, tegedet örök ür Isten, mindenekfe-
lette szerethesselek, és felebarátomat mint önnön magamat.
Adjad Uram, hogy rendelhessem életemet a te Szent parant-
latid szerint, és élhessek e világon tenéked tiszteségedre,
felebarátomnak elömenetére, és énnékem idvességemre.
Adjad, hogy tenéked tiszteségedre, mind holtom napiglan
hálákat adhassak, holtom után mennyországban tegedet
láthassalak, és örökkön dicsérhesselek. Ámen.

Ultimus Minister hic allegatur Confitentes.

Én kallom szeretteg atyámfiai a'ti igaz hitből szárma-
zó panaszotokat, de még is meg kivánom, hogy e közet-
kezendö kérdésemre kihi magaért énnékem megfelel-

Kérdem annakokáért

Quæst. Vallyátokkè és hadjátokkè magatokhat Istен előtt bünösöknek, és a' bünért a' Kárhozatra méltóknak lenni?

Resp. Vallom és hiszem.

Quæst. Hiszitekkè, hogy az atya Isten, az ö Szent Fiának egyetlen való áldozatjáért, meg bocsátja minden ti büneiteket?

Resp. Hiszem.

Quæst. Meg bocsátottokkè ti ellenetek kárint ti is minden azoknak, a' kik titeket meg bántottanak.

Resp. Meg bocsátom.

Quæst. Igyekeztekkè immár emberitekre, hogy büneitektől elhagyván, Istenи félelemben éltek, minden jóban foglalatoskodtok, és a' bünt el távoztassátok?

Resp. Igyekezem.

Minister Sic dicat Absolutionem.

No tehát az igaz, tökéletes és állhatatos hitben, és jóra való igyekezetekben, tartson meg benneteket a' feltségес Isten, mind a' ti életetekнek utólsó óráiglan.

Ez pedig, ki az Evangyeliomnak hirdetésére valóságos felhatalmazást vagyok, a' Krisztusnak parancsolatjából, (Joh: 20, 23.) Vallástoknak meg bocsátásából és földön, meg lészek bocsáttatva a' mennyekben is: minden, a' ti

vér Krisztusnak mondása szerint, tiéletek, hib a' ti bünei-tekt meg eltnéritétek, szántától és bántától, és a' szép Krisztusban igazán hízzatok: a' ti hitetek szerint meg bocsátom ti-nektek minden ti bünteitekt, és kárpitom tinéktek akarattya bocsánatját, hogy akkortól fogva legyetek nemmyen és e' földön: az Atyának, Fiunak, és a' Sz. Léleknek Istennek nevében, Ámen.

Bizzatok Istennek fiai és leányi, meg bocsáttattak már a' ti bünteitek, meg lássátok hogy többé ne vétkezzetek: ezt hirdetteti általam tinéktek a' ti lelketeknek jó pásztora az ur Jesus Krisztus vigasztalástokra.

Elhettek is már az ur Jesus Krisztusnak szent vér vatyorajával gyónga hitetekben erősitt éjére, melly szája alatt hogy tiéltő vendégjei lehessetek, jer vagatoltat meg alázván a' ti Istenetek szent szine előtt, illyen képen fohászkodván.

Oratio.

Oh én uram Jesus Krisztusom! ki legyek bünös ember nem vagyok méltó, hogy te az én szivemnek hajlékba alá jöjj, de te uram, ki azt mondottad: a' ki eszi az én testemet, és issza az én véremet, az én benem lakozik, és én is ő benne, lépj kegyelmes és irgalmas emberhez áldatlan vendéghez ő ontságáért, és adjad, hogy illhessek szent tested és véredel, nem kárhozatomra és itéletemre, hanem bünöm bocsánatja felöl való hitemnek erősitésére és az örök életnek el pótsolására, ki élsz és

ze Szent atyaáldal, a' Szent Lélekuek egyességében, mind örökkön örökkè. Ámen. Mi atyánk, ki vagy &c.

Verba Institutionis.

Halljuk meg imár az igéket is, mellyekkel az idvezitö kinálja az ö Szent vatsoraját szerzette. Ezröl igy vánnak a' Szent Evangyelisták: Sz. Mátthè, Sz. Márk, Sz. Lukáts, és Sz. Pál apostol:

A' mi ürunk Jesus Krisztus aznap az éjtszakán, a' melyen el árultatèk vevè a' hengeret, meg áldá, meg tegè és az ö tanitványinak adá ezt mondvan: Vegyétek és egyétek ez az én testem, melly ti értettek adatik, ezt tselekedjétek az én emlékezetemre.

Hasonlatosképpen, miutánna vatsorált volna, vévén a' pohárat, és hálákat adván, ö nékiek adá ezt mondván: igyatok ebböl mindnyájan, è' pohár uj testamentumnak pohara az én vérembèn, melly ti értettek, és sokakért ki ontatik bünöknek botsánatjára. Ezt tselekedjétek valahanyszor ivandjátok az én emlékezetemre.

Post hæc dicat Minister.

Tegyétek imár elö, és ejtsétek a' Krisztustól szerzettetett áldozat szentségével.

Postquam panem benedixerit, dicat Minister.

Vegyétek és egyétek, ez a' mi ürunk Jesus Krisztus teste, melly ti értettek az halálra adattatott, &c.

és erősítsen meg titeket az igaz hitben, jámbor keresztény életben az örök idvességre. Ámen.

Porrigendo vinum benedictum dicat Minister:

Vegyétek és igyátok, ez a mi Urunk Jézus Krisztusunknak Ő vére, melly a ti bűneitekért a keresztfának oltárán ki ontatatott, uggyan azon tartson és erősítsen meg benne-tekket az igaz hitben, jámbor keresztény életben, az örök Idvességre. Ámen.

His absolutis, gratiarum actione claudat Minister.

Szeretteg atyafiai, miekhutánna immár elvettek a Krisztustól szerzett drága Szent jótulhal, tartozzatok hálaadással is jövendőbéli részt utánnam alázatos szível lélekkel a következendő hálaadást.

Gratiarum Actio.

Hálákat adunk tenéked a te végtelen irgalmasságodért mindenható ur Isten, hogy minket szegény bűnösöket meg nem váltál, hanem drága árva, a te Szent Fiadnak testé és vérén az örök haláltul meg váltottál, és te magadnak változtatál, meg áldottál és meg szentelted. Melly kegyelmességedből a mi meg étkezett és ettető szívünket ma is tovább is megelégítetted azon te Szent Fiadnak testével és vérével, hozzá is bátorítanál is bétetnél minket a te Dicsőségednek jövendőben. Kérünk is tégedet kegyel-

med adgánk, hogy ek után is tartsd meg a te kedvedet
mi hozzánk, hogy a mi Urunk Jesus Krisztusnak szent te-
stének, és szent vérének drága étele és itala lehessen
mind végig a mi kitünkneke erősségére, a te jó akaratod-
ban lettünk bizatására, és minden sértelmes gonosz kivá-
ságnak, bujaságnak, kevélységnek, torkosságnak, irigy sé-
nek, gyülöletségnek és minden utálatosságnak el távoztatására.
minden atyafiu Szeretetre, irgalmasságra, alázatosságra, tisz-
taságra, és minden szentséges tiszta életre, légyen legyen
Istenünk a te szent fiadnak testének és vérének ételek ez
után is a mi lelkünknek örömére, édességére, szendeségére,
és örökkön való békességére, kinek szent testének, és szent
vérének érdemében szüntelen lelkünkben örvendezéssel tisz-
telhessünk, és dicsérhessünk tégedet most és mind örökkön
örökké, Ámen. Mi atyánk, ki vagy ek.

Benedictio.

Áldjon meg minket az atya ur Isten: őrizzen meg min-
ket a Fiu ur Isten: Szentelje meg a szent Lélek ur Is-
ten igaz hitben, hogy ennek étele a mennyei boldogságnak
örvendésére birassunk és vehessünk mind örökkön örökké, Ámen.

Alia.

Az mi urunk Jesus Krisztusnak szent atya, áldjon meg
az ő szent fiának testével benneteket, hitetekben meg-
mind végig tartson benneteket, igaz hitben, igaz re-
ménységben, szeretetben, nevelje minden mennyei jóra
való dologra. Ámen.

Formula administrandi Copulam

Legyen az Atyának, Fiunak, és a Szent Lélek Istennek nevében, ezen uj házasoknak öszve kötetésekben, Ámen.

Szeretni Atyafiai, kik ezen uj házasoknak öszve kötetésekre De gyülekeztetek, hogy ezeknek törvény szerint való házasságokról bizonyságot kelljek, tudván azt, hogy az embernek semmi részü igyekezetében Isten segitsége nélkül előmenetele nem lehet, könyörögjünk e jánbor, és törvény szerint való házassagra menendő szenyeikért, el mondván az urtól tanult imádságot, illyetemben: Mi Atyánk &c.

Ti Szerető Atyafiai, kik e mostani órán az házasság rendére akartok kötetni: tanuljátok meg mi légyen az házasság kit szent szerzette azt: és mi végre szerzette? E mellett azt is ezekbe vegyétek, mitsoda kereszt alá légyen vetkezve az házasságnak rende, és minémü virgadtalásoknak lehet az házasságokban való nyomorusságokban.

Az házasság azért semmi nem egyéb, hanem illendő és törvény szerint való el válhatatlan kötele egy ferfiunak és egy aszszonyi állatnak, melly szerzettetett az emberi állatnak szaporodásáért, egy másnak segitségéért, és azért is, hogy a ferfiu ember tisztaságban éljen.

Ez pedig az házasság szerzettetett ötnöki magától és nem-nek földnek szerint Istenétől, kit a teremtés után látván az ember nek egyedül valóságát, illyenképpen szólott: Nem jó hogy az ember egyedül legyen, segitőt teremtek ő nékie, ki ő nékie kiküllötte legyen. És álmot bocsátá az ur Isten Adámra, és elaluvék, és kivevé egyik bordáit oldala részéből, és husával tegye bé annak helyét. És az ur Isten aszszonyi állatta építé az oldal részből, melyet kivett vala Adám

fol

bul, és vivè Adámhoz. És monda Adám: ez a' tsont az ẽn tsontomból való, azért asszszony embernek neveztetik, mert férjfiból vétetett. Azért el hadja a' férjfi atyját és anyját, és ragaszkodik az ö feleségéhez, és lesznek kettsen egy teste.

Értitek tehát mi légen a házasság, és ki szerzette azt, tudniillik ẽnnön maga a' nagy Ur Isten, melly meg tetsik ẽnnön maga tanátsából, kiből nyilvánvalóvá tészi azt is, hogy ez igéhről ki sokra el ne feledjétek, hanem a' szerint meg bétsülgétsétek a' ti házasságtokat, tudván hogy Isten az, a' ki eggyè tette vólt vónár bennetteket.

Mi végre szerzette pedig a' felséges Isten a' házasságot, azt is illik megtanulnotok. Tudniillik *Elöször* azért, hogy Krisztussal való társolkodásunknak, és hozzánk való szeretetének példázatja lenne, kiről így szóll Sz. Pál apól: Ti férjfiak szeressétek a' ti feleségeiteket, miképpen a' Krisztus is szerette az anyaszentegyházat. Ef. 5. Melly mondásból a' férjfiak tanulják tisztelni és szeretni a' Krisztust az ö örökös társokat, és egyetemben szeretni és meg bétsülni az ö feleségeket is, mint az ö örökös társokat. Az asszszony képéből is így inti Sz. Pál: Ti asszszonyok a' ti tulajdon férjeteknek engedelmessek legyetek, mint az Urnak; mert a' férjfiu feje az asszszonyi állatnak, miképen a' Krisztus is feje az anyaszentegyháznak. Az asszszonyok is innend láttát tanulják *elöször* szeretni, tisztelni és követni az ö Üdvözitö Krisztusokat: *Másodszor* az ö jámbor urokat és férjeket. Ez az elsö oka a' házasság szerzésének.

Másodszor szerzette az ur Isten a' Sz. házasságot, egymásnak segítségére, hogy e' világon való keresztyénségben egymásnak segítségül legyenek. Erről így szól vala az ur Isten Ter. 2: Nem jó az embernek egyedül lenni, segitöt teremtsünk ö neki, ki körülötte legyen.

Harmadszor szerzette a' házasság a' tiszta életnek kedvéért

a' feleselmes és gyalázatos életnek pedig el távoztatásáért, erről így tanít Sz. Pál. A' feleségnek el távoztatásáért, hogy hűnek tulajdon tulajdon feleségé legyen, és minden Asszonyi állatnak tulajdon fejére legyen. 1 Cor. 7. Tartoztak azért jó atyámfiai akét, hogy egymásért könyörögjenek, hogy mindenikek magát meg őrizhesse tisztességesen, és se szívét, se elmejét, se testét meg ne fertéztesse: mert így lesznek a' Sz. Lélekének lakó hajlékai és templomi.

Negyedszer: kívántatott a' Sz. Házasság, Istenfélő fiaknak és leányoknak szaporodásáért, és fel neveléséért: Növekedjetek és szaporodjatok, ezt mondja az ür Isten, és töltsétek be' az egész földet. Ha pedig nem ád az ür Isten magzatokat minden félének; tehát árváknak, szegényeknek nevelhessenek a' fiúk azok helyett. Ti pedig, ha az ür Isten adand tinéktek magzatokat, neveljétek azokat az ür Istennek tanítására, az imádságra és a' jámbor keresztény életre. Erre tanítsátok a' ti egész házatok népét, a' ti parancsolatra, a' hitnek ágazatira, a' mi atyánkra, a' keresztségnek és az ür vacsorájának használnira, reggeli és estvéli imádságra, asztal áldására, és egyéb keresztény életnek hasznos regulákra, hogy ezekkel legyenek akok is az ur előtt. Ezek a' házasság szerzésének okai, a' mellyekből tiszteknek felől is elegendőképen meg tanulhattatok.

De mindezeknek felette, ne állítsátok azt jó atyámfiai, hogy ti a' ti házasságtokban mindenképpen kedvetek szerint élhessetek, vagy mindenféle gondolattól és nyomorúságtól meg menekedtetek: mert tinéktek is uppon fel kell vennetek azt az áthot, mellyel a' mi első szülenkét a' felséges Isten az ő' tőle való el fakasztott meg áthotá. Szinten úgy hidjed akért f. A. A. menyasszony: mintha tenéked szólana a' felséges Isten, mikor Évának azt mondá: meg szaporítom a' te fájdalmaidat: nyavalyáidat: mikor terhes lészsz, fájdalommal szülsz a' te

Ora

Ígérnek-e téged, és a' te kívánságod a' te uradnak biztosában
légyen, és ő uralkodik te rajtad.

Ezt is hasonlóképen atyámfia I. N. N. völegény: I Krisztus úgy
hidgyed, hogy közelebb vagy ahhoz alá, minthe tenéked mondaná
azt az élő Isten, a' mit Ádámnak mondott, mikor így szólott:
mivelhogy engedtél a' te feleségednek szavának, és ettél a' fától, melly-
ről parantsoltam vala, hogy ne enniél, ezt mondván, erről a' fáról
ne egyél: átkozott legyen a' föld te miattad, ortádnak vételé-
vel egyed kenyeredet mind addig, miglen ismét földé lész, a' melly-
ből vétettél: mert föld vagy és földé kell lenned. De mindazonál-
tal szeretni a' nyomorúságokban vigasztaljátok ezzel magatokat,
hogy a' házasság rendének a' jeles Isten legyen szerzője, ki az ő
szerzését meg is tartja, oltalmazza és védelmezi, a' miképen meg tar-
totta ezt az ő szerzését az eset után is; sőt még e' mellett meg így
áldja a' házasokat, miképpen meg áldá Ádámot és Évát így
szólván: Gyümölcsözzetek és szaporodjatok, és töltsétek be a' föl-
det, és vegyétek birodalmatok alá, és uralkodjatok a' tengerek
halain, az égi madarakon, és minden élő állatokon. Vigasztalja-
tok annak felette ezzel is magatokat, hogy veletek vagyon az Ur
Isten, ha Istent félitek, ha ő benne bíztok, a' ki nyavalátok-
kat meg enyhíti, és meg könnyebbíti, a' mint tsekhedet a' Gali-
leának Kána nevű városában való menny egzóban is. Joh. 2.
Végezetre ez is vigasztaljátokra lehet, hogy a' ti házasságtokban
való engedelmességtek, békességgel való türéstek, munkálkodástok
kereszt és nyomorúság viseléstek Isten előtt kedves és igen kedves,
a' mint erről Dávid szól. Psalm. 128.

Meg értettétek már ő atyámfiai, mi légyen a' házasság, ki
szerzette, és mi végre szerzette azt, a' hol egyetemben tekintetik
meg tanulhattátok.

Felelj'etek meg annakokáért fel fórul az én kérdésimre, hogy
ebben légyenek bizonyságunk mind azok a' jelen való' jámbor
és tisztességes személyek.

Azost.

Quæstiones pro Sponso.

1. Jó akarója N. N. akarod-è é' jámbor Személyt N. N. abban Istennek törvénye szerint örök házas társul hozzád venned?
Resp. Akarom.
2. Emlékezöl-è róla, hogy ha valakinek é' jámbor Személyen kivül adtad hitedet? Resp. Nem adtam.

Quæstiones pro Sponsa.

1. N. N. akarsz-è é' jámbor Személyt N. N. Istennek törvénye szerint örök házas társul hozzá menni? Resp. Akarok.
2. Emlékezöl-è róla? &c. Resp. Nem adtam.

Fogjátok meg egymás kezét: és mondjad utánam völegény é' hereszteny esküvést:

Juret Sponsus.

Isten téged ugy segéllyen, Atya, Fia, és Szent Lélek egy bizony Isten, hogy é' jámbor Személyt N. N. asszonyt, kinek és Isten parantsolatja szerint jámbor házas társul hozzád vészed, holtodig holtáig el nem hagyod, sem szegénységében, sem betegségében, sem semminemü nyomorúságában: Isten téged ugy segéllyen.

Juret Sponsa.

Isten téged ugy segéllyen, Atya, Fia és Sz. Lélek, egy bizony Isten, hogy é' jámbor Személyt N. N. uradat, kinek és Isten parantsolatja szerint jámbor házas társul hozzá mégy holtodig holtáig el nem hagyod sem szegénységében, sem betegségében, sem semminemü nyavalájában: Isten téged ugy segéllyen.

Az után a Minister igy szóllyon:

Minthogy ez két tisztességes személy Istennek törvénye szerint

szerint örök hàkotságban akarunk egy mással élni és lakni, és azt
hezehuek össze fogásával, és hitekkel jelentik és valjàk mind Istan
előtt, i mind az ö anyaszenteggyhàza előtt, és azt tanùi sem
mellette: azért eö kis Istenek akaratjàból az ö képében
az ö szent áldomásával össze kötöm öket az Atyának, Fiu-
nak, és szent Lélek Istenek neveben, hogy a' hitelt Isten most
össze szerek, azokat ember el ne válosztia.

Ennek pedig az Isten szerzésének, köztünk való megmaradá-
sáért, könyörögjünk jö atyànkfiai alázatos vàggal a' mi
kegyelmes Istenünkhez, illyetèlepen:

Mindenhato' ur Isten, ki férfiat és aszszonyi állatot te-
remtettél, és öket a' hàkotsàgnak rendére válosztottad, és abban
a' te szent Fiaddal való társolkodàsunkat is példàztatni akar-
tad, egy màsnak oltalmat és segitséget rendeltél, a' tiszta és
fedhetetlen életnek i orvosságot szerzettél: a' te szent neved-
nek tiszteségére való vegyelnek szaporodàsàt is ez àltal ren-
deled: kérünk tégedet a' te meg mondhatatlan, és végetetlen
jò voltadért, hogy ne hadjad a' te illy böles és drága szere-
sedet se meg romlani, se el vesztì, se az ördögnek csalàrd-
sàgàtul meg ruttitatni: hanem alkosd rendben lévö jàmbor
keresztèny tégedet tartsd meg mi közöttünk is, hogy ez àltal i
tiszteltessék a' te nagy jò voltod, és atyai irgalmassàgod mi
tőlünk i, a' te szent Fiaddal, a' mi Urunk Jesus Krisztussal
egyetemben, ki te véled, és a' szent Lélekkel él és uralkodik
mind örökkön örökké, Amen. Mi atyánk &c.

Benedictio.

Àldjon meg tégedet az Atya ùr Isten, meg öriszen a' Fiu ùr
Isten, és meg világositson a' Sz. Lélek Isten: maradjon

ri rajtatok mind végig az ö irgalmassága, és mennyei áldomása: adjon bőjtetekbe békességet, egymásihoz való igaz szeretetet, tiszta és szedhetetlen életet, Istenfélő fiakat és leányokat, adjon tiszteséges és üdvességes elö menetelt, üdvességes kimulást, és örök életet, Ámen. —

In dero Septum

O Szelmes Atyánfiai! kik ez
meg holtak: üdvösségek kimulta kívánsz
keresztény Atyánkfiának utolsó
bűtsűjére meg jüdésének okáért ide
ö Szemetö-helyre gülekeztünk: em-
lékezünk meg mi mindnyájan ör-
zött és fogyatkozásinknak
szükségünkről magunkat meg ebrenni
kívánjuk ez helyen is mi-
dőn sírunkban fogunk tenni. —

Imádság.

A' boldog ki mulásért, halot és sir felett.

Szerelmes Atyámfiai az Urban! Kik ide gyülekezvén ezen szomoru és siralmas házhoz, hogy a meg holtt és előttünk fekvő, keresztény Atyánkfiát, ~~[illegible]~~ illő tisztességgel kellemes ~~[illegible]~~ földben, és az ő nyugodalmának helyére el kéjezzünk, emlékezzünk meg a' mi halandóságunkról, hogy müvelnünk is meg kell halnunk; ezen végre terjesszük a' mi tsekélységünkat a' mennyei Ur eleiben igy szólván:

Ó örökkévaló Isten! te vagy egyedül magad vég halhatatlan, és minden változás nélkül való: én nyomorult ember, ki az én életemnek közepette és az halálnak árnyékában vagyok, esedezem hozzád, engedj nékem olly kegyelmes, hogy igaz bizodalomból ohajtsam ez élet után következendő boldog halálomat, és mivel abban a' mennyei Tanitó helyben más kép nem juthatok hanem egy boldog Halál által, adjad hogy én ahoz az én utolsó végemhez minden fel háborodás nélkül készülhessek. Ó kegyes meg a' felől első az én Lelkemet, hogy egy Atyánfiai szeme

el hidjem, hogy ezen a világon egy sem lehet semmi kívánatos nyugodalom, hanem mérő keserüség és nyugha-
tatlanság. Ismértesd meg velem, hogy ámbár az
halál az bünnek soldgya légyen, de a kegyes em-
bernek még is nyeresége a Krisztus: győzd meg
a' felöl a' te Szent lelked által, melly igen sok-
kal jobb legyen a' Mennyben lenni, mint ebben
a' Siralom völgyében jönögeni. Oh segély tö-
kéletes az meg szünés nélkül való dicsöségre
jutni. Azért serkents fel e' gyarló életben, hogy én
igaz vigyázó' éleres éljek, az Istenteleneknek társa-
ságokban ne részesüljek, penitentzia tartatlan
ne légyek, ne légyen nékem édes a' bün, de a' ke-
gyen nékem édes a' mi a' te beszédedből származik
az én szivemben: e' végre támaszd én bennem
lelki éhséges és szomjuságot a' te beszéded után,
hogy ezzel tápláltassék minden szomoruságiban
az én lelkem, míg az örök dicsöségre jutok.
Oh Uram Jesus ne engedd, hogy ixtázással várjam
az én testi halálomat, hanem oltsd belém azt
a' kegyelmet, hogy józan életben várjam az
én ki mulásomat, és igy vigasztaljam magá-
mat annak utolsó hartzán: Nem halok meg, ha-
nem el-alusszom a' Jézus Krisztusban, Amen.

Mi atyánk, ki vagy mennyből
Krisztus vére és szentsége, és lelkünknek éltessége
Melyet nemsokra ha meg-halok, Isten elött vigan meg állok.

Dicsöség légyen Atyá-

A' Sirr fölött mondandó Imádság.

Oh Uram! látom, hogy minden órán el kell menném az élök körzül az holtak közzè. Tudom hogy az én testemnek ágyot vetnek at föld alat, hogy szontaimra nézve ott nyugodjak. Oh melly boldog lèhetek én, ha akkor lelkemet a' te kezeidben adhatom, és tellyes meg nyugovàsal azt mondhatom: Uram' ki szerentettél engemet, Segèlj hogy ezen a' haszontalan halàltul való fèlelem, és irtozàs, meg ne tàntoritson engemet. Lelkemnek adgy jò ki mulàst, kezedben adom azt mingy bizvàst, testemnek földben nyugovàst, el jött òrig adgy alnivàst. A' te isteled napjàn, àllasd engemet elödben bàtoron, és szolgàlom lègy akkor, nèkem, az èletet add meg nèkem. Miktor halàlom òràjàn, el jön lelkemnek ki menni, igèd tàn a' Szènt Lèlek a' lètemet, és te vedd hozzàd lelkemet, Amen. Mi atyánk ki vagy &c.

Egy mellèken pl Jesusom, miktor többet nem kellek, és miktor en Krisztusom, màr többet nem szolhatok, akkor vègsö ohajtàsàt, Szivemnek fohàszkodàsàt Veged és adj idvessèget. Amen.